

แนวทางการบริหารจัดการศักยภาพการชำระหนี้คืนของเกษตรกรสมาชิก
สำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจังหวัดอุดรดิตถ์

คัคนางค์ จันทร์ศรี

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ
คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

กรกฎาคม 2564

แนวทางการบริหารจัดการศักยภาพการชำระหนี้คืนของเกษตรกรสมาชิก
สำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจังหวัดอุดรธานี

ค้คนางค์ จันท์ศรี

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ
คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

กรกฎาคม 2564

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

Guidelines for Managing Repayment Capacities of Member
Farmers of Uttaradit Provincial Office of Farmer's
Reconstruction and Development Fund

Khakkanang Chansri

A Thesis Submitted in partial Fulfillment of Requirements
for Master of Business Administration Program (Business
Administration)
faculty of Management Science Uttaradit Rajabhat University
July 2021
Copyright of Uttaradit Rajabhat University

วิทยานิพนธ์ เรื่อง
แนวทางการบริหารจัดการศักยภาพการชำระหนี้คืนของเกษตรกรสมาชิกสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและ
พัฒนาเกษตรกรจังหวัดอุดรธานี

ของ

ค.ค.นางค์ จันทศรี

ได้รับการพิจารณาเห็นชอบจากคณะกรรมการที่ปรึกษาและคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์
ให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
สาขาวิชาบริหารธุรกิจ

เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

(รองศาสตราจารย์ ดร.ปาจรีย์ ผลประเสริฐ)

ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พนินท์ เครือไทย)

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาศิริ เขตปิยรัตน์)

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

(อาจารย์ ดร.ศิริกานดา แหยมคง)

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์และเลขานุการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาศิริ เขตปิยรัตน์)

ประธานกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำหลักสูตร

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อิรวาวัฒน์ ชมระกา)

คณบดีคณะวิทยาการจัดการ

(อาจารย์ ดร.เชาวฤทธิ์ จันจัน)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุภาวิณี สัตยาภรณ์)

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง	แนวทางการบริหารจัดการศักยภาพการชำระหนี้สินของเกษตรกรสมาชิกสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจังหวัดอุดรดิตถ์
ผู้วิจัย	คศนางค์ จันทศรี
ปริญญา	หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (สาขาวิชาบริหารธุรกิจ)
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	อาจารย์ ดร.ศิริกานดา แหยมคง
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาศิริ เขตปิยรัตน์

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการบริหารจัดการของเกษตรกรสมาชิก ที่ได้รับการจัดการหนี้แทนต่อสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจังหวัดอุดรดิตถ์ และศึกษาแนวทางการบริหารจัดการศักยภาพการชำระหนี้สินของเกษตรกรสมาชิกที่ได้รับการจัดการหนี้แทนต่อสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจังหวัดอุดรดิตถ์ ประชากร คือ เกษตรกรที่ได้รับการจัดการหนี้แทน จำนวน 686 คน ผู้บริหาร พนักงาน และคณะอนุกรรมการจังหวัด จำนวน 20 คน กลุ่มตัวอย่าง คือ เกษตรกรที่ได้รับการจัดการหนี้แทน จำนวน 252 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย ข้อมูลเชิงลึกได้มาโดยการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ ผู้บริหาร พนักงาน และคณะอนุกรรมการจังหวัด จำนวน 10 คน ด้วยวิธีการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในวิจัย ได้แก่ คือ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า การบริหารจัดการของเกษตรกรที่ได้รับการจัดการหนี้แทนต่อสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจังหวัดอุดรดิตถ์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการเงินและบัญชี มีระดับการบริหารจัดการมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านการตลาด และด้านการผลิตมีระดับการบริหารจัดการน้อยที่สุด สำหรับแนวทางการบริหารจัดการศักยภาพการชำระหนี้สินของเกษตรกรสมาชิกสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจังหวัดอุดรดิตถ์พบว่า ด้านการผลิต ควรส่งเสริมให้ความรู้ทางด้านการคัดสรรเมล็ดพันธุ์ต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ ด้านการตลาด ควรส่งเสริมช่องทางทางการตลาดให้แก่เกษตรกรโดยผ่านพ่อค้าคนกลางเข้ามารับผลผลิตในพื้นที่ ด้านการเงินและบัญชี ควรส่งเสริมการจัดทำบัญชีต้นทุนและการวางแผนการทำเกษตรกรรม โดยพยายามลดต้นทุนในการซื้อปุ๋ยซื้อยาที่เป็นสารเคมีและใช้ปุ๋ยอินทรีย์แทนด้านเศรษฐกิจ ควรสนับสนุนในการส่งเสริมอาชีพเกษตรกรกรม ให้มีการใช้ประโยชน์จากที่ดินให้ได้มาก

ที่สุด และให้คำแนะนำในการวิเคราะห์เพื่อที่เกษตรกรจะสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้

คำสำคัญ : การบริหารจัดการ, ศักยภาพการชำระหนี้คืน, กองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร

Abstract

Title	Guidelines for Managing Repayment Capacities of Member Farmers of Uttaradit Provincial Office of Farmer's Reconstruction and Development Fund
Author	Khakkanang Chansri
Degree	Master of Business Administration Program (Business Administration)
Advisor	Dr. Sirikarnda Yaemkong
Co-Advisor	Assistant Professor Dr.Pasiri Khetpiyarat

This research study investigated the management level of the member farmers receiving debt management services to the Uttaradit Provincial Office of the Farmer's Reconstruction and Development Fund and studied guidelines for managing repayment capacities of the member farmers. The population was composed of 686 member farmers receiving debt management services and 20 executives, employees and provincial sub-committee members. The study sample included 252 member farmers receiving debt management services, selected through a simple random sampling technique, and 10 key informants – executives, employees and provincial sub-committee members – who participated in in-depth interviews and were obtained by purposive sampling method. The instruments used in this study were a questionnaire and an interview record form. The statistical devices employed for data analysis were frequency, percentage, mean, standard deviation and content analysis.

The results showed that overall the management of the member farmers receiving debt management services to the Uttaradit Provincial Office of the Farmer's Reconstruction and Development Fund was at a moderate level. When considering each management aspect in isolation, it was found that finance and accounting was at the highest level, followed by marketing, whereas production gained the lowest management level. Guidelines for repayment capacities management for each

dimension were given. For production, farmers should be provided with knowledge of appropriate seed selection for a particular area. For marketing, intermediaries who buy produce directly from farmers should be considered and promoted as a marketing channel. For finance and accounting, cost accounting and agricultural planning should be promoted with an emphasis on reducing costs by using organic fertilizers in place of chemical ones. For economy, there should be agricultural occupation promotion to make the most of the land, and analytical advice should be given to farmers for increasing access to investment resources.

Keyword : Management Repayment Capacity Farmer's Reconstruction and Development Fund

กิตติกรรมประกาศ

การดำเนินการจัดทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงสมบูรณ์ได้ด้วยความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจากคณะอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ คือ อาจารย์ ดร.ศิริกานดา แหม่มคง อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาศิริ เขตปิยรัตน์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ที่ปรึกษาได้เสียสละเวลาให้คำปรึกษา คำชี้แนะการค้นคว้า ข้อมูล ข้อคิดเห็นต่าง ๆ ตลอดขั้นตอนของการวิจัย และช่วยเหลือการตรวจ ติดตาม แก้ไขข้อบกพร่อง วิทยานิพนธ์ให้ถูกต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างสูง ขอขอบพระคุณท่านผู้เชี่ยวชาญที่ได้กรุณาตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ นางรวยทิพย์ อุตมะ รักษาการหัวหน้าสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร สาขาจังหวัดอุตรดิตถ์ อาจารย์ ดร. สุภัญชลี อ้นไชยะ อาจารย์ประจำหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาวิทาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ และ อาจารย์ ดร.สุรเชษฐ์ บุญรักษ้อาจารย์ประจำหลักสูตรสาขาวิชาคณิตศาสตร์ มหาวิทาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ที่ได้กรุณาช่วยเหลือด้านการตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของเครื่องมือวิจัย พร้อมทั้งให้คำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไขจน สามารถนำไปใช้เก็บข้อมูลดำเนินการวิจัยได้ และขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ผู้สอนหลักสูตร บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาการบริหารธุรกิจทุกท่าน รวมถึงผู้เป็นเจ้าของข้อมูล และ ทฤษฎีทั้งหมดที่ทำให้ผู้วิจัยได้มีโอกาสศึกษาแนวคิด และทฤษฎีของท่าน เพื่อน มาประยุกต์ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ตลอดจนผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่าน ที่กรุณาให้ข้อมูลสำคัญในการวิจัย และให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้เป็นอย่างดีจนประสบความสำเร็จในการศึกษา การบริหารจัดการและศักยภาพในการชำระหนี้ประโยชน์อันพึงมีจากวิทยานิพนธ์ผู้วิจัยขอขอบเป็นเครื่องบูชาคุณอาจารย์ผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชา บุพการีคณะเพื่อน เจ้าหน้าที่บัณฑิตวิทยาลัย ตลอดจนผู้ที่อยู่เบื้องหลัง ความสำเร็จทุกท่านที่มีส่วนร่วมช่วยเหลือสนับสนุนให้วิทยานิพนธ์นี้สำเร็จลุล่วงด้วยดีผู้วิจัย ขอขอบพระคุณ ผู้มีอุปการคุณดังกล่าวไว้ ณ โอกาสนี้เป็นอย่างยิ่ง

คัคนางค์ จันทร์ศรี

สารบัญ

บทที่	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ค
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ณ
สารบัญภาพ.....	ญ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
คำถามการวิจัย.....	4
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
ประโยชน์ที่ได้รับจากงานวิจัย.....	6
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
แนวคิดเกี่ยวกับหน้าที่การบริหารจัดการ.....	7
แนวคิดเกี่ยวกับศักยภาพ.....	15
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร.....	18
ปัจจัยที่ส่งผลต่อศักยภาพการชำระหนี้.....	25
ทฤษฎีความสามารถในการชำระหนี้.....	30
แนวคิดเกี่ยวกับหนี้.....	32
แนวคิดเกี่ยวกับมูลเหตุของการค้างชำระหนี้.....	35

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	38
บทที่ 3 ระเบียบวิธีดำเนินการวิจัย.....	52
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	52
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	53
แบบสอบถาม (Questionnaire).....	53
ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือในการวิจัย	55
การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ	56
การเก็บรวบรวมข้อมูล	57
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	57
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	59
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	60
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ระดับปัจจัยด้านการบริหารจัดการที่ส่งผลต่อศักยภาพการชำระหนี้คืน ของเกษตรกรสมาชิกสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจังหวัดอุดรดิตถ์.....	60
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์แนวทางการบริหารจัดการศักยภาพการชำระหนี้คืนของเกษตรกร สมาชิกที่ได้รับการจัดการหนี้แทนต่อสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจังหวัด อุดรดิตถ์.....	71
บทที่ 5 สรุป สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	76
สรุปผลการวิจัย.....	78
อภิปรายผล.....	79
ข้อเสนอแนะ	82
บรรณานุกรม.....	85
ภาคผนวก.....	89
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย	90
ภาคผนวก ข หนังสือราชการ	92
ภาคผนวก ค เครื่องมือในการวิจัย.....	96

ภาคผนวก ง แบบประเมินดัชนีความสอดคล้อง (IOC) 104

ภาคผนวก จ เอกสารรับรองโครงการวิจัย จากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ 108

ประวัติย่อผู้วิจัย 111

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
ตารางที่ 1 ปัจจัยต่อความเสี่ยงในสินเชื่อ.....	27
ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ.....	61
ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสมาชิกในครัวเรือน.....	61
ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายได้.....	62
ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายจ่าย.....	62
ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามปริมาณหนี้สิน.....	63
ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามลักษณะพื้นที่.....	63
ตารางที่ 8 ผลรวมปัจจัยด้านการบริหารจัดการ.....	64
ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับปัจจัยด้านการบริหารจัดการที่ส่งผลต่อ ศักยภาพการชำระหนี้คืนของเกษตรกรสมาชิกสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร จังหวัดอุดรดิตถ์ ด้านการผลิต.....	65
ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของของระดับปัจจัยด้านการบริหารจัดการ ที่ส่งผลต่อศักยภาพการชำระหนี้คืนของเกษตรกรสมาชิกสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและ พัฒนาเกษตรกรจังหวัดอุดรดิตถ์ ด้านการตลาด.....	66
ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับปัจจัยด้านการบริหารจัดการที่ส่งผล ต่อศักยภาพการชำระหนี้คืนของเกษตรกรสมาชิกสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร จังหวัดอุดรดิตถ์ ด้านการเงินและบัญชี.....	67
ตารางที่ 12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับปัจจัยด้านการบริหารจัดการที่ส่งผล ต่อศักยภาพการชำระหนี้คืนของเกษตรกรสมาชิกสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร จังหวัดอุดรดิตถ์ ด้านเศรษฐกิจ.....	68
ตารางที่ 13 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับศักยภาพการชำระหนี้คืนของเกษตรกร สมาชิกสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจังหวัดอุดรดิตถ์ ด้านสามารถชำระหนี้คืน ได้ตามกำหนด.....	70

สารบัญภาพ

ภาพที่

หน้า

ภาพที่ 1 ข้อมูลระบบการดูแลนักเรียนของสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร สาขาจังหวัด
อุดรดิตถ์ ปี พ.ศ.2561 และ พ.ศ.2562.....3

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

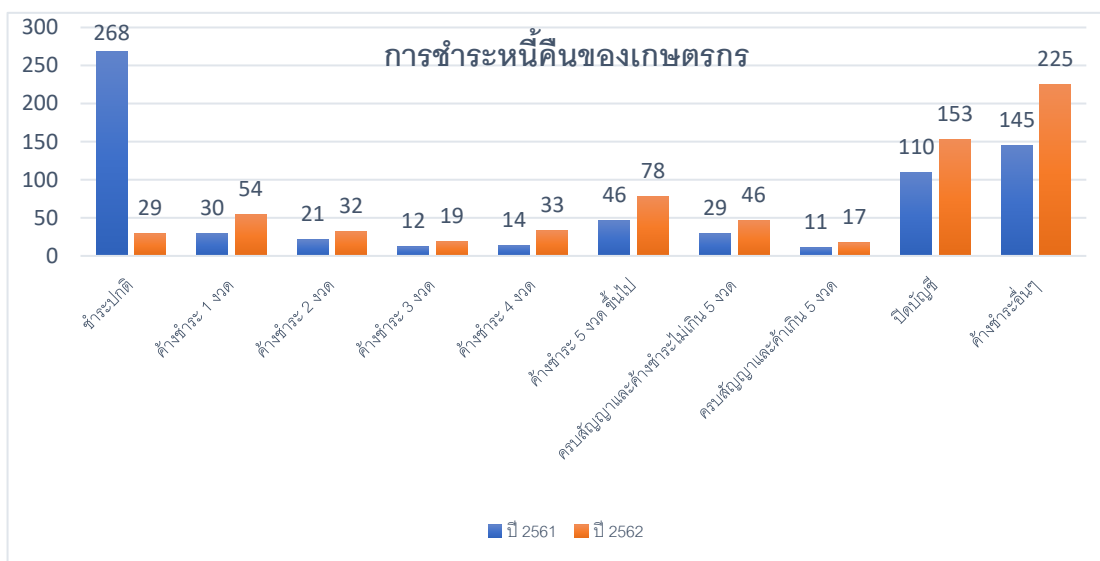
ผลผลิตจากการประกอบอาชีพเกษตรกรรมไม่เป็นไปตามแผนการผลิตที่ได้วางไว้ได้แก่ฤดูของการทำนาข้าวแต่ก่อให้เกิดภัยธรรมชาติหรือโรคแมลงในนาข้าวทำให้ผลผลิตได้รับผลกระทบได้รับความเสียหายเกษตรกรไม่สามารถจำหน่ายผลผลิตได้หรือผลผลิตที่ได้ด้วยคุณภาพจำหน่ายไม่ได้ราคาขาดทุน จึงเป็นสาเหตุแห่งการเป็นหนี้สะสมต่อเนื่องเกิดจากเกษตรกรลงทุนไปแล้วผลผลิตไม่ได้ตามเป้าหมายทำให้เกษตรกรจำเป็นต้องไปกู้หนี้ยืมสินจากสถาบันเจ้าหนี้ต่าง ๆ หรือร้านวัสดุการเกษตรไปทำสัญญากู้เป็นวัสดุการเกษตรได้แก่ ปุ๋ย ยาฉีด น้ำมันสำหรับใส่เครื่องสูบน้ำรถไถเพื่อมาใช้ในแปลงเกษตรของเกษตรกรในภาคการเกษตรทั้งหมดนี้คือที่มาแห่งเหตุการณ์เป็นหนี้ปัญหาเกิดจากอาชีพการประกอบอาชีพเกษตรกรรมของเกษตรกรต้องใช้ทุนในการประกอบอาชีพได้แก่ที่ดินแรงงานปัจจัยการผลิตซึ่งทั้ง 3 ส่วนนี้จำเป็นต้องใช้งบประมาณในการบริหารจัดการด้านการผลิตทางการเกษตรซึ่งทำให้เกษตรกรต้องนำต้องนำทรัพย์สินที่มีได้แก่ที่ดินที่อยู่อาศัยเพื่อไปจำนองต่อสถาบันเจ้าหนี้หรือสถาบันการเงินต่าง ๆ เพื่อนำเงินมาลงทุนซื้อวัสดุการเกษตรได้แก่เมล็ดพันธุ์พืชหรือสัตว์เลี้ยงรวมทั้งปุ๋ย ยา อาหารสัตว์เมื่อลงทุนไปแล้วผลผลิตไม่ได้เป็นไปตามการคาดคะเนต่อการกู้เงินจากสถาบันเจ้าหนี้ต่าง ๆ มาลงทุนเมื่อถึงรอบการผลิตไม่สามารถชำระหนี้ส่วนของเงินต้นได้ผลผลิตที่จำหน่ายไปได้นำเงินมาชำระส่วนของดอกเบี้ยหรือค่าปรับแก่เจ้าหนี้เป็นหลักนั้นเมื่อถึงรอบการผลิตใหม่เกษตรกรจำเป็นต้องลงทุนจึงไปทำสัญญากู้เพิ่มโดยปรับสัญญาใหม่จากสัญญาเดิมนำเงินต้นดอกเบี้ยและค่าปรับสัญญาครั้งแรกมาตั้งต้นเป็นสัญญาครั้งที่ 2 และรับเงินออกไปบางส่วนแต่ในสัญญาครั้งที่ 2 นั้นเกษตรกรได้เสียโอกาส ต้องจ่ายดอกเบี้ยซ้ำซ้อนจากสภาพดังกล่าวทำให้เกษตรกรไม่สามารถหลุดพ้นจากวังวนแห่งการเป็นหนี้ได้จำเป็นต้องแสวงหาหน่วยงานหรือองค์กรต่าง ๆ ที่มีนโยบายแก้ไขปัญหานี้สินให้แก่เกษตรกรได้ สำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร

กองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจัดตั้งตามพระราชบัญญัติกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร พ.ศ. 2542 ซึ่งพระราชบัญญัติดังกล่าวเกิดจากการต่อสู้เรียกร้องของเกษตรกรโดยเฉพาะเกษตรกรภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่ต้องการให้รัฐบาลจัดตั้งกองทุนฟื้นฟูชีวิตเกษตรกรรวมถึงการแก้ปัญหาหนี้สินของเกษตรกรตั้งแต่ปี พ.ศ. 2536 จนกระทั่งปี พ.ศ. 2542 รัฐสภาจึงได้ผ่านร่างพระราชบัญญัติกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรและประกาศในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ 18 พฤษภาคม พ.ศ. 2542 เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัตินี้คือการพัฒนาการเกษตรที่ผ่านมาเป็นกำหนดนโยบายโดยทางราชการซึ่งไม่ได้เปิดโอกาสให้เกษตรกรผู้เป็นเจ้าของปัญหาโดยตรง

การแสดงความคิดเห็นและมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายเพื่อพัฒนาสภาพความเป็นอยู่และประกอบอาชีพเกษตรกรของตนเองจึงทำให้ไม่สามารถแก้ไขปัญหาค่าได้โดยตรงตามความต้องการของเกษตรกรอย่างแท้จริงด้วยเหตุดังกล่าวจึงจำเป็นต้องจัดตั้งองค์กรที่รับผิดชอบในการฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรอย่างต่อเนื่องและเป็นอิสระโดยการประสานความร่วมมือระหว่างข้าราชการในระดับกำหนดนโยบายผู้ปฏิบัติการนักวิชาการและเกษตรกรเป็นผู้กำหนดนโยบายในการบริหารสนับสนุนจากกองทุนและเปิดโอกาสให้เกษตรกรที่ขาดปัจจัยในการประกอบอาชีพรวมตัวกันเป็นองค์กรเกษตรกรเพื่อทำแผนและโครงการในการขอรับการสนับสนุนจากกองทุน ซึ่งมีระบบการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานเพื่อให้การฟื้นฟูและพัฒนาสภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของเกษตรกรสัมฤทธิ์ผลตามความมุ่งหวังของการจัดให้มีกองทุนจึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรขึ้น สำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร

ต่อมาในปี พ.ศ. 2544 ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร พ.ศ. 2542 (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2544 โดยมีเหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้คือเนื่องจากพระราชบัญญัติกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร พ.ศ. 2542 ไม่มีบทบัญญัติเกี่ยวกับวัตถุประสงค์และแนวทางในการแก้ไขปัญหาหนี้สินของเกษตรกรอันเนื่องมาจากโครงการส่งเสริมของรัฐที่ไม่ประสบผลสำเร็จไว้อย่างชัดเจนเกษตรกรที่เป็นหนี้ในระบบเป็นเหตุให้เกษตรกรเหล่านั้นไม่มีโอกาสฟื้นฟูอาชีพและดำรงชีวิตในด้านเกษตรกรรมได้อย่างมั่นคง ในพระราชบัญญัติกองทุนฟื้นฟูได้มีการกำหนดบทบาทหน้าที่หลากหลายคือส่งเสริมและสนับสนุนการรวมกลุ่มของเกษตรกรในการพัฒนาคุณภาพชีวิตและแก้ไขปัญหาหนี้สินของเกษตรกรส่งเสริมและสนับสนุนการฟื้นฟูและพัฒนาอาชีพเกษตรกรของเกษตรกรพัฒนาความรู้ในด้านเกษตรกรรมหรือมีกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับเกษตรกรรมเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้แก่องค์กรเกษตรกรพัฒนาศักยภาพในการพึ่งพาตนเองและเกื้อกูลซึ่งกันและกันระหว่างเกษตรกรและแก้ไขปัญหาหนี้สินของเกษตรกรในระบบอันเนื่องมาจากการประกอบอาชีพเกษตรกรรมซึ่งเป็นสมาชิกขององค์กรเกษตรกร สำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร

จากข้อมูลระบบการดูแลหนี้ของสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร สาขาจังหวัดอุดรดิษฐ์ ปี พ.ศ. 2561 และ พ.ศ. 2562 ที่เกษตรกรสมาชิกได้รับการจัดการหนี้แทนแล้ว พบว่า มีปัญหาการชำระหนี้สินของเกษตรกร ดังนี้

ภาพที่ 1 ข้อมูลระบบการดูลูกหนี้ของสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร สาขาจังหวัดอุดรดิตถ์ ปี พ.ศ.2561 และ พ.ศ.2562

จากตารางแผนภูมิการชำระหนี้คืนของเกษตรกร การชำระหนี้คืน สามารถอธิบายได้ดังนี้ จากข้อมูลใน ปี 2561 เมื่อเปรียบเทียบกับ ปี 2562 เกษตรกรมีการชำระหนี้คืนให้แก่กองทุนลดลง และมีการค้างชำระเพิ่มขึ้นจาก 1 งวด เป็น 2 งวด ตามลำดับ จนครบสัญญาเกษตรกรก็ยังคงค้างชำระอีกทั้งเกษตรกรยังมีการชำระคืนไม่ตรงงวดทำให้ยอดเงินไม่ตรงกับอัตราที่ทำสัญญาไว้ ทำให้เกษตรกรไม่สามารถปิดบัญชีได้กับสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรได้

จากที่เกิดขึ้น ผู้ศึกษาจึงสนใจศึกษา แนวทางการบริหารจัดการศักยภาพการชำระหนี้คืนของเกษตรกรสมาชิกสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจังหวัดอุดรดิตถ์ ทั้งที่สามารถชำระได้ตามกำหนด และไม่ได้ตามกำหนดเพื่อจะได้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการนำไปสู่การวางแผนในการแก้ปัญหาการชำระหนี้ของเกษตรกรสมาชิกและสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรเพื่อที่จะสามารถปรับปรุงแก้ไขในการดำเนินงาน ในการให้มีความรู้ การช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

คำถามการวิจัย

1. ระดับการบริหารจัดการของเกษตรกรสมาชิกที่ได้รับการจัดการหนี้แทนต่อสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจังหวัดอุดรดิตถ์ อยู่ในระดับใด
2. แนวทางการบริหารจัดการศักยภาพการชำระหนี้คืนของเกษตรกรสมาชิกที่ได้รับการจัดการหนี้แทนต่อสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจังหวัดอุดรดิตถ์ ที่เหมาะสมควรเป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการบริหารจัดการของเกษตรกรสมาชิกที่ได้รับการจัดการหนี้แทนต่อสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจังหวัดอุดรดิตถ์
2. แนวทางการบริหารจัดการศักยภาพการชำระหนี้คืนของเกษตรกรสมาชิกที่ได้รับการจัดการหนี้แทนต่อสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจังหวัดอุดรดิตถ์

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษา เรื่อง “แนวทางการบริหารจัดการศักยภาพการชำระหนี้คืนของเกษตรกรสมาชิกสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจังหวัดอุดรดิตถ์” โดยมีขอบเขตของการศึกษามี ดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา
 - 1.1 ปัจจัยด้านการบริหารจัดการ ได้แก่ ด้านการผลิต ด้านการตลาด ด้านการเงินและบัญชี ด้านเศรษฐกิจ
 - 1.2 ศักยภาพการชำระหนี้คืนตรงตามเวลาของเกษตรกรสมาชิกสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจังหวัดอุดรดิตถ์

2. ขอบเขตด้านประชากร
ประชากรและกลุ่มตัวอย่างผู้ให้ข้อมูลในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ตามแนวทางการศึกษาเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และแนวทางการศึกษาเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ดังนี้

2.1 แนวทางการการศึกษาเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ผู้วิจัยกำหนดประชากรกลุ่มตัวอย่างหรือกลุ่มผู้ให้ข้อมูลในการวิจัย คือ สมาชิกองค์กรเกษตรกรที่ได้รับการจัดการหนี้ โดยการชำระหนี้แทนเกษตรกร จากสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร สาขาอุดรดิตถ์ จำนวน 686 คน โดยการสุ่มตัวอย่างจากเกษตรกรที่ได้รับการจัดการหนี้ จำนวน 252 คน

2.2 แนวทางการศึกษาเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้บริหาร พนักงานและคณะกรรมการจังหวัด จำนวน 20 คน กลุ่มตัวอย่างใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เทคนิคการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ คือ ผู้บริหาร พนักงานและคณะกรรมการจังหวัด จำนวน 10 คน

3. ขอบเขตด้านพื้นที่

จังหวัดอุดรธานี

4. ขอบเขตด้านเวลา

โดยระยะเวลาดำเนินงานวิจัย จะเก็บข้อมูลในระหว่างเดือน มกราคม 2563 ถึง ธันวาคม 2563

นิยามศัพท์เฉพาะ

สำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร หมายถึง หน่วยงานอื่นของรัฐ ที่จัดตั้งตามกฎหมายที่ให้ความช่วยเหลือเกษตรกร ด้านงานฟื้นฟูและพัฒนาอาชีพและด้านการจัดการหนี้

สมาชิก หมายถึง เกษตรกรที่ได้ขึ้นทะเบียนไว้กับกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร สาขาจังหวัดอุดรธานี

หนี้ หมายถึง หนี้อันเนื่องมาจากการประกอบอาชีพเกษตรกรรมของเกษตรกร การชำระหนี้แทน หมายถึง หนี้ของเกษตรกรที่เป็นหนี้เกี่ยวกับการเกษตรจากสถาบันเจ้าหนี้

ศักยภาพการชำระหนี้ขึ้นตรงตามเวลาของเกษตรกร หมายถึง การที่เกษตรกรชำระเงินครบก่อนกำหนดจะมีการปรับลดค่าปรับลดดอกเบี้ยและเกษตรกรสามารถทำเรื่องขอปรับลดงวดในการชำระหนี้ขึ้นตามแผนที่วางไว้ได้ ทั้งนี้เกษตรกรยังมีความสามารถในการรักษาที่ดินไว้ได้ หากเกษตรกรมีการชำระหนี้คืนเกิน 5 ปี เกษตรกรสามารถทำเรื่องไถ่ถอนก่อนกำหนดได้และสามารถของบสนับสนุนในการฟื้นฟูอาชีพผ่านกลุ่มองค์กร

ด้านบริหารจัดการ สามารถควบคุมการใช้จ่ายให้เป็นระบบและการส่งเสริม สนับสนุนกระบวนการพัฒนาให้ความรู้แก่เกษตรกรหรือกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรให้เกษตรกรมีความเข้มแข็งและสามารถพัฒนาระบบการบริหารจัดการทางด้านการเกษตรเพื่อให้เกษตรกรสามารถแก้ไขปัญหาหนี้ได้ ประกอบด้วย ด้านการผลิต ด้านการตลาด ด้านการเงินและบัญชี และด้านเศรษฐกิจ

ด้านการผลิต หมายถึง การวางแผนการใช้แรงงานเหมาะสมกับพื้นที่ทำการเกษตร การปลูกผลผลิตทางการเกษตรต่อไร่อยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสมและมีการวางแผนกำหนดระยะเวลาในการทำการเกษตรแต่ละรอบท่านมีการควบคุมการปลูกผลผลิตทางการเกษตรให้เป็นไปตามขั้นตอนที่ถูกต้องการคัดสรรพืชพันธุ์การเกษตรที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ มีการเอาเทคโนโลยีการผลิตใหม่ๆ มาช่วยอำนวยความสะดวกการผลิตทางการเกษตร ตรวจสอบคุณภาพผลผลิตทางการเกษตรอยู่เสมอรวบรวมและควบคุมมาตรฐานผลผลิตทางการเกษตรที่เหมาะสม

ด้านการตลาด หมายถึง การวางแผนการขนส่งผลผลิตทางการเกษตรให้ถึงมือแหล่งรับซื้อได้อย่างเหมาะสมพยายามหาแหล่งรับซื้อผลผลิตทางการเกษตรใหม่ๆ อยู่เสมอ ผลผลิตทางการเกษตรที่ตรงกับความต้องการของผู้บริโภค การจัดจำหน่ายโดยตรงจากผู้ผลิตไปยังผู้บริโภคโดยไม่ผ่านคนกลางใด ๆ มีการจัดจำหน่ายผ่านคนกลางเพียงชั้นเดียว คนกลางเข้ามารับช่วงและนำสินค้าส่งอีกทอดเพื่อกระจายสินค้าและกระจายผลผลิตทางการเกษตรไปสู่ตลาดและผู้บริโภคอย่างทั่วถึง

ด้านการเงินและบัญชี คือ การทบทวนรายได้-รายจ่าย ทุกเดือน นำเงินส่วนตัวมาลงทุนในการทำการเกษตรมากกว่าใช้เงินกู้นอกการจัดมาตรฐานการผลิต เพื่อลดต้นทุนด้านการเกษตร พยายามลดต้นทุนในการซื้อปุ๋ย โดยใช้ ปุ๋ยอินทรีย์หรือปุ๋ยชีวภาพ หาแรงงานราคาต่ำ เพื่อลดต้นทุนการดำเนินงาน ระบบ

ด้านเศรษฐกิจ หมายถึง การได้รับประโยชน์จากนโยบายด้านการประกันภัย รายได้ สร้างความมั่นคงด้านรายได้ให้เกษตรกรการใช้ประโยชน์จาก พ.ร.บ. คุ้มครองที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ทำให้มีพื้นที่ทำการเกษตรเป็นของตนเองท่านสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนของภาครัฐได้ เช่น ธกส. เป็นต้น มีการใช้ประโยชน์จากข้อมูลดินและการใช้ที่ดินระดับตำบลจากภาครัฐ ทำให้สามารถแก้ปัญหาดินขาดคุณภาพได้สามารถเข้าร่วมโครงการการประกันรายได้ และผลผลิตได้ได้รับการคุ้มครองและรักษาประโยชน์จากการจัดตั้งสภาเกษตรกรแห่งชาติมีส่วนร่วมและได้รับการส่งเสริมจากภาครัฐเกี่ยวกับการทำการเกษตรเพื่อให้ได้ผลผลิตสูงสุดและสามารถพึ่งพาตนเองได้

ประโยชน์ที่ได้รับจากงานวิจัย

1. สำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจังหวัดอุดรดิตถ์ ทราบถึงระดับปัจจัยที่มีผลต่อศักยภาพการชำระหนี้สินของเกษตรกรสมาชิกที่ได้รับการจัดการหนี้และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการวางแผนและการแก้ไขปัญหาการชำระหนี้สินของเกษตรกรสมาชิก

2. เจ้าหน้าที่ดำเนินงานจัดการหนี้ สำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจังหวัดอุดรดิตถ์ ใช้เป็นแนวทางในการสนับสนุน และส่งเสริมด้านการฟื้นฟูและพัฒนาอาชีพเกษตรกร

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเกี่ยวกับ เรื่อง แนวทางการบริหารจัดการศักยภาพ การชำระหนี้คืนของเกษตรกรสมาชิกสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจังหวัดอุดรดิตถ์ เพื่อศึกษาระดับการบริหารจัดการของเกษตรกรสมาชิกที่ได้รับการจัดการหนี้แทนต่อสำนักงาน กองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจังหวัดอุดรดิตถ์ เพื่อแนวทางการบริหารจัดการศักยภาพการชำระ หนี้คืนของเกษตรกรสมาชิกที่ได้รับการจัดการหนี้แทนต่อสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร จังหวัดอุดรดิตถ์ ให้เกิดประสิทธิภาพของการดำเนินการในการแก้ไขปัญหาให้แก่เกษตรกรสมาชิก ของสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร สาขาจังหวัดอุดรดิตถ์ วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าตำรา เอกสาร และงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องนำมารวบรวม สรุปเป็นสาระสำคัญดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับหน้าที่การบริหารจัดการ
2. แนวคิดเกี่ยวกับศักยภาพ
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร
4. ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการชำระหนี้
5. ทฤษฎีความสามารถในการชำระหนี้
6. แนวคิดเกี่ยวกับหนี้
7. แนวคิดเกี่ยวกับมูลเหตุของการค้างชำระหนี้
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับหน้าที่การบริหารจัดการ

แนวคิดด้านการบริหารจัดการ (Management Concept) ตลอดจนทฤษฎีองค์กร (Organization Theory) นั้น เป็นการนำเสนอกรอบความคิดในการบริหารจัดการการทำงานให้มี ประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ตลอดจนได้ผลผลิตที่มีประสิทธิผลไปพร้อมกันด้วย ในยุคปัจจุบันนี้ไม่ว่าจะ องค์กรเล็กหรือองค์กรใหญ่ต่างก็ต้องการการจัดการที่ดีทั้งนั้น เพื่อให้องค์กรสามารถก้าวหน้าได้ดีที่สุด

ลภัสสรดา สมบูรณ์ (2559) กล่าวว่า การบริหารจัดการ ประกอบด้วย การสร้าง การ วิเคราะห์ การจัดการ การวางแผนการปฏิบัติตาม แผน และการควบคุมผลสัมฤทธิ์ขององค์กร เพื่อ สนองความจำเป็นและความต้องการของลูกค้าให้เกิด ความพึงพอใจ ขณะเดียวกันก็ต้องบรรลุ วัตถุประสงค์ ประกอบด้วย หน้าที่ทางการผลิตและดำเนินงาน หน้าที่การตลาด หน้าที่งานการเงิน และบัญชี และหน้าที่เศรษฐกิจ

หน้าที่ทางการผลิตและดำเนินงาน

สุப்புญญา ไชยชาญ (2558) การบริหารการผลิต (Production Management) เป็นการวางแผนและการตัดสินใจเพื่อการผลิต สินค้าหรือบริการ โดยการออกแบบ (Design) กระบวนการแปรรูป (Transformation) จากปัจจัยนำเข้า (Input) เพื่อให้ออกมาเป็นปัจจัยนำออก (Output) และรวมถึงการตัดสินใจว่าจะผลิตอะไร จะผลิต อย่างไร และใช้บุคลากรอย่างไรด้วย

ณัฐพันธ์ เขจรนนท์ (2561) การจัดการการผลิตและการดำเนินงาน กลยุทธ์การดำเนินงาน การจัดการคุณภาพโดยรวม การเลือกที่ตั้ง กำลังการผลิต การวางแผนการดำเนินงาน การจัดการแรงงาน การวางแผนการผลิตรวม การจัดการวัสดุ การวางแผนความต้องการวัสดุ ระบบทันเวลาพอดี การจัดการโครงการ และการควบคุมการผลิตและการดำเนินงาน โดยผู้เขียนได้แทรกแนวความคิดเกี่ยวกับกลยุทธ์การดำเนินงาน ผลิตภาพ คุณภาพ และระบบการผลิตที่ทันสมัย เพื่อให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจเป็นหัวใจสำคัญของธุรกิจ ซึ่งประกอบด้วยกิจกรรม ต่าง ๆ ที่ก่อให้เกิดผลผลิตในรูปแบบของสินค้าหรือบริการ และจัดแบ่งหน้าที่เป็น 2 ด้าน คือ หน้าที่ ด้านการผลิต ซึ่งเน้นความพึงพอใจของลูกค้าหรือบริการของธุรกิจเป็นหลัก อีกทั้งมีการผลิตสินค้า ให้ได้คุณภาพและครบตามจำนวนที่ลูกค้าสั่ง และอีกหน้าที่หนึ่ง คือ หน้าที่ด้านโรงงาน ซึ่งเน้นด้าน ความสามารถด้านการรองรับปริมาณการผลิตที่เพิ่มขึ้นในอนาคตได้ ทั้งนี้ต้องคำนึงการลดต้นทุน สินค้าหรือบริการ การเพิ่มคุณภาพของผลผลิต การจัดส่งสินค้าที่ตรงเวลา ตลอดจนมีความยืดหยุ่น “ทางการผลิตอีกด้วย โดยจัดแบ่งหน้าที่การผลิตได้ ดังนี้

1. การวางแผนและพัฒนาผลิตภัณฑ์ เพื่อช่วยหาคำตอบว่าจะผลิตอะไร จำนวนเท่าไร ผลิตอย่างไร เกิดความต้องการสินค้าและบริการเมื่อใด
2. การออกแบบกระบวนการผลิต เพื่อให้ได้กระบวนการผลิตที่เหมาะสมกับความต้องการผลิตภัณฑ์ของลูกค้า และมีต้นทุนการผลิตที่เหมาะสม
3. การวางแผนทำเลที่ตั้งโรงงาน เพื่อสร้างความได้เปรียบทางการผลิตในส่วนลดต้นทุน การขนส่ง และรักษาคุณภาพของวัสดุระหว่างการขนส่ง
4. การวางแผนการผลิตและดำเนินงานโดยทำการวางแผนกำลังการผลิต การจัดสรรทรัพยากรการผลิตและการจัดตารางการผลิต เพื่อระบุวันเริ่มผลิตและส่งมอบสินค้า
5. จัดการวัสดุและสินค้าคงเหลือ โดยเลือกใช้ระบบการจัดการวัสดุและสินค้าคงเหลือ ที่ดีมีประสิทธิภาพ ตลอดจนมีการจัดการงานระหว่างทำ (Work in Process) ซึ่งก็คือ สินค้าที่ยัง ผลิตไม่เสร็จและจะต้องทำการผลิตต่อนั่นเอง
6. การควบคุมคุณภาพสินค้า โดยทำการควบคุมและรักษาระดับมาตรฐานคุณภาพสินค้าหรือบริการให้อยู่ในเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และเหมาะสมกับความต้องการของตลาดเป้าหมายของสินค้าและบริการชนิดนั้น

7. การลดต้นทุนการผลิตโดยทำการค้นหาวิธีการ หรือแนวคิดใด ๆ ซึ่งสามารถนำมาใช้เพื่อ บรรลุเป้าหมายของการลดต้นทุนการผลิตสินค้า หรือบริการที่ส่งผลต่อธุรกิจด้านการสร้างรายได้ที่ เพิ่มขึ้นในองค์กร และการสร้างความได้เปรียบเหนือคู่แข่งทางธุรกิจ

8. การขจัดความสูญเปล่าเป็นแนวคิดหนึ่งของระบบการผลิตสมัยใหม่ ที่นำมาใช้อย่าง ได้ผลในปัจจุบัน โดยจะต้องออกแบบและดำเนินการตามมาตรการที่จะลดความสูญเปล่าในโรงงาน หรือในการดำเนินงานของธุรกิจ เช่น การลดระดับสินค้าคงคลัง การลดเวลาการรอคอยงานและ การ ลดเวลาด้านความล่าช้าของงาน เป็นต้น

9. ความปลอดภัยในโรงงาน โดยการสร้างระบบรักษาความปลอดภัยในโรงงานซึ่งสามารถ ช่วยลดอุบัติเหตุที่อาจเกิดขึ้นในโรงงาน เช่น ISO 14000 และ ISO 18000 เป็นต้น ทั้งนี้ต้องคำนึงถึง ความปลอดภัยในสินค้าที่ผลิตขึ้นเพื่อการบริโภค เช่น อาหาร เป็นต้น

10. การเพิ่มประสิทธิภาพทางการผลิตโดยการแสวงหาวิธีการเพิ่มผลผลิตในโรงงาน รวมทั้ง การเพิ่มมูลค่าของผลิตภัณฑ์อีกด้วย ซึ่งอาจใช้วิธีการขจัดความสูญเปล่าเข้าช่วย

11. การบำรุงรักษาโดยมีการบำรุงรักษาระบบการแปรรูปผลผลิตให้คงไว้ ซึ่งประสิทธิภาพ การดำเนินงานและความน่าเชื่อถืออย่างต่อเนื่อง โดยป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นระหว่าง ดำเนินการผลิตหรือให้บริการแก่ลูกค้าได้ ซึ่งก่อให้เกิดต้นทุนเสียโอกาสได้

12. การประสานงานกับหน่วยงานอื่น คือ หน้าที่ของฝ่ายผลิตที่จะต้องประสานงานกับ ฝ่ายตลาด ฝ่ายบัญชี ฝ่ายการเงิน ตลอดจนผู้ขายวัตถุดิบ เพื่อบรรลุเป้าหมายร่วมกันของหน่วยงาน ต่าง ๆ ขององค์กร ปัจจุบันได้มีการนำแนวคิดด้านการจัดการโซ่อุปทาน ซึ่งเป็นการจัดการด้านว่า เสี่ยง การตรวจรับ และการส่งซื้อวัสดุให้ทันกับความต้องการผลิต เพื่อธุรกิจสามารถผลิต สินค้า หรือ บริการได้อย่างสอดคล้องกับความต้องการของลูกค้า และสามารถลดต้นทุนการผลิตได้ จำนวนหนึ่ง หน้าที่ของการผลิต

ดังนั้น จะเห็นได้ว่าหน้าที่ทางการผลิตและดำเนินงาน ประกอบไปด้วยองค์ประกอบหลาย อย่าง ผู้ศึกษาจึงเห็นว่าองค์ที่เป็นพื้นฐานการจัดการการผลิตและการดำเนินงาน ที่กระบวนการต่าง ๆ เพื่อให้งานบรรลุวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้

หน้าที่การตลาด

ฉัตรยาพร เสมอใจ (2559) ได้กล่าวว่า การบริหารการตลาด (Marketing Management) หมายถึงกระบวนการวางแผนการตลาด (Marketing Planning) การปฏิบัติการตาม แผนการตลาด (Marketing Implementation) และการประเมินผลการทำงานทางการตลาด (Performance Evaluation) ให้บรรลุจุดมุ่งหมาย จะเห็นว่าความหมายของการบริหารการตลาดเป็นการ นำกระบวนการบริหาร 3 ขั้นตอนมาใช้ในการตลาดหน้าที่ทางการตลาดสามารถแบ่งได้ 3 หน้าที่ ใหญ่ๆดังนี้

หน้าที่เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงความเป็นเจ้าของ เป็นหน้าที่ทางการตลาดที่ทำให้สินค้าหรือบริการเกิดการเปลี่ยนแปลงในกรรมสิทธิ์ความเป็นเจ้าของ ซึ่งเป็นผลให้สินค้าหรือบริการเกิดการเปลี่ยนแปลงจากบุคคลหนึ่งไปยังอีกบุคคลหนึ่งเพื่อตอบสนองความต้องการอันเกิดความพอใจแก่ทั้ง 2 ฝ่ายคือฝ่ายผู้ซื้อและฝ่ายผู้ขาย หน้าที่ในข้อนี้จะสัมฤทธิ์ผลได้ต้องอาศัยหน้าที่ ๑ ๒ ประการดังนี้

หน้าที่ในการซื้อ (Buying) คือ การนำเงินไปแลกกับสินค้าหรือบริการที่ต้องการซึ่งผู้ที่ทำหน้าที่ในการซื้อให้บรรลุจุดมุ่งหมายตามหน้าที่กำหนดอย่างมีประสิทธิภาพ

หน้าที่ในการขาย (Selling) คือ กิจกรรมในการเสนอสิ่งที่มีผู้บริโภคต้องการ จัดเป็นภารกิจที่สำคัญต้องการทำให้สินค้าหรือบริการเกิดการหมุนเวียนเปลี่ยนเป็นเงินหรือรายได้ให้แก่กิจการโดยการเปลี่ยนกรรมสิทธิ์ให้แก่บุคคลอื่น

หน้าที่เกี่ยวกับการกระจายผลิตภัณฑ์ จัดเป็นหน้าที่ทางการตลาดโดยตรงอีกหน้าที่หนึ่งเพราะเป็นหน้าที่ก่อให้เกิดการเคลื่อนย้ายสินค้า หรือบริการจากผู้ผลิตไปสู่ผู้บริโภคหน้าที่ในการกระจายผลิตภัณฑ์ประกอบไปด้วยหน้าที่ใหญ่ๆ 2 หน้าที่ดังนี้

หน้าที่ในการขนส่ง (Transportation) สื่อหน้าที่เกี่ยวกับการนำสินค้าหรือบริการจากแหล่งผลิตไปยังแหล่งต่าง ๆ ที่ผู้บริโภคอาศัยอยู่

หน้าที่ในการเก็บรักษา (Storage) การเก็บรักษาเป็นหน้าที่ที่สำคัญอีกประการหนึ่ง เพราะการเก็บรักษาจะเป็นการสร้างอรรถประโยชน์ในด้านเวลาเป็นการเตรียมความพร้อมในด้านผลิตภัณฑ์ให้เกิดขึ้นตลอดเวลา

หน้าที่เกี่ยวกับการอำนวยความสะดวกและสนับสนุนการตลาด ประกอบด้วยหน้าที่ย่อย ๆ 5 ประการ

หน้าที่ในการวางแผนและพัฒนาผลิตภัณฑ์ (Product Planning and Development) ในหน้าที่ทางการตลาดที่เกี่ยวข้องกับการจัดหาข้อมูลทางการตลาด เพื่อนำมาปรับปรุงหรือพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้ตรงตามความต้องการของผู้บริโภคหรือผู้ใช้เพื่อสร้างความพึงพอใจต่อเวลา

หน้าที่ในการรับภาระความเสี่ยงภัย (Risk taking) ในการดำเนินงานทางการตลาดในปัจจุบันได้มีการขยายตัวอย่างกว้างขวางการผลิตมีขนาดใหญ่ (Mass Production) คู่แข่งขันมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นตลอดทั้งการลงทุนในการดำเนินงานด้าน ต่าง ๆ มีมูลค่าสูงขึ้น ทำให้การดำเนินงานทางการตลาดต้องเผชิญกับภาวะความเสี่ยงมากขึ้นตามไปด้วย ความเสี่ยงที่มีผลกระทบต่อการทำงานทางการตลาดมีหลายลักษณะดังนี้

ความเสี่ยงภัยที่เกิดจากสภาวะการเปลี่ยนแปลง ความต้องการของผู้บริโภคหรือตลาด

ความเสี่ยงภัยที่เกิดจากลักษณะของผลิตภัณฑ์

ความเสี่ยงภัยที่เกิดจากการดำเนินงาน

ความเสี่ยงภัยที่เกิดจากสภาพธรรมชาติ

ความเสี่ยงภัยลักษณะต่าง ๆ ที่กล่าวมานั้นจัดเป็นความเสี่ยงภัยที่นักการตลาดต้องเผชิญ และหลีกเลี่ยงไม่ได้ ดังนั้นนักการตลาดจึงจำเป็นต้องหาวิธีการในการป้องกันและแก้ไขเกี่ยวกับภัยที่อาจเกิดขึ้นได้หลายแนวทาง

หน้าที่ในการอำนวยความสะดวกด้านการเงิน (Financing) การดำเนินธุรกิจทางการตลาดในปัจจุบันการเงินได้เข้ามามีบทบาทสำคัญต่อการอำนวยความสะดวก ในการดำเนินงานของผู้ประกอบการและในการจัดหาสินค้าของผู้บริโภคหรือผู้ซื้อดังนี้

ด้านผู้ประกอบการ หมายถึง ผู้ประกอบการทางธุรกิจหรือผู้ที่ดำเนินงานด้านการตลาดมีความจำเป็นต้องใช้เงินเพื่อการลงทุน เช่น ซื้อหรือเช่าอาคารและอุปกรณ์ต่างๆที่มีความจำเป็นต่อการประกอบการค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน เป็นต้น ซึ่งผู้ประกอบการจะต้องมีวิธีการในการจัดการที่ดี เพื่อให้การเงินของกิจการเกิดสภาพคล่อง โดยจำเป็นต้องจัดหาเงินทุนจากแหล่งเงินทุนต่างๆหรือการจัดสรรกำไรมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการดำเนินงานของกิจการ

ด้านผู้บริโภคหรือผู้ซื้อ จากการศึกษาในปัจจุบันพบว่าผู้บริโภคจำนวนมากมีหนี้สินหรือบริการด้วยระบบเครดิตหรือระบบผ่อนชำระมากกว่าการซื้อด้วยเงินสด ทั้งนี้ เพราะสภาพแวดล้อมทางสังคม เศรษฐกิจ และสภาพการดำเนินชีวิตในปัจจุบันได้มีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบไปจากเดิมสถาบันการเงินจึงได้เข้ามามีบทบาทในการอำนวยความสะดวกต่อการดำเนินชีวิตมากขึ้น และยังช่วยสร้างอำนาจการซื้อให้กับผู้บริโภคให้สามารถจัดหาสินค้าหรือบริการได้ตามที่ต้องการตลอดเวลา

หน้าที่ในการให้ข้อมูลข่าวสารทางการตลาด (Marketing Information) การตลาดทำหน้าที่ในการให้ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ แก่ผู้บริโภค หรือผู้ใช้เพื่อนำไปใช้ประกอบในการตัดสินใจเลือกซื้อสินค้าหรือบริการได้ตรงตามความต้องการ บริการได้ตรงตามความต้องการข้อมูลเกี่ยวกับคุณสมบัติของสินค้าหรือบริการที่น่าเสนอสถานที่ในการจัดจำหน่ายสินค้า หรือบริการผลประโยชน์ที่จะได้รับจากสินค้าหรือบริการวิธีการในการนำเสนอข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ เหล่านี้นักการตลาดสามารถทำได้โดยการจัดกิจกรรมทางการตลาดในหลักและรูปแบบที่เรียกว่าการส่งเสริมทางการตลาด

หน้าที่ในการจัดมาตรฐาน (Standardization and Grading) เป็นหน้าที่ทางการตลาดที่เกี่ยวกับการจัดการสินค้าหรือบริการให้มีความเหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภคในแต่ละกลุ่มเนื่องจากผู้บริโภคหรือผู้ซื้อในปัจจุบันมีลักษณะความต้องการที่แตกต่างกันไป ทั้งนี้เพราะอำนาจในการซื้อและจุดมุ่งหมาย ในการซื้อสินค้าหรือบริการแตกต่างกันนักการตลาดจึงจำเป็นต้องบริหารจัดการสินค้าหรือบริการให้มีลักษณะตรงตามความต้องการของผู้บริโภคในแต่ละกลุ่ม จำเป็นต้องมีการจัดมาตรฐานและแบ่งเขตของสินค้าและบริการให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภค หรือกลุ่มตลาดเป้าหมายในแต่ละระดับก่อนที่จะนำสินค้าไปสู่ตลาดนั้น จะทำให้การซื้อขาย

สินค้าหรือบริการสามารถเป็นไปอย่างสะดวกถูกต้องรวดเร็วและปริมาณเพียงพอต่อความต้องการของกลุ่มเป้าหมายในแต่ละกลุ่มมากขึ้น

กระบวนการวางแผนการตลาดการปฏิบัติการตามแผนการตลาด (Marketing) และการประเมินผลการทำงานทางการตลาด แต่ละขั้นตอนทำให้บรรลุจุดมุ่งหมาย จะเห็นว่าความหมายของการบริหารการตลาดเป็นการนำกระบวนการบริหาร จึงมีผู้นิยมนำมาใช้อย่างแพร่หลาย

หน้าที่งานการเงินและบัญชี

1. หน้าที่หลักทางการเงินและบัญชี

การคาดการณ์ทางการเงิน แสดงจำนวนเงินที่จะเข้าสู่กิจการ แหล่งที่มาการใช้จ่าย ตัวอย่างการใช้แบบจำลองกระแสเงินสด การจัดการเงินทุน แหล่งเงินทุน การกู้ยืม ออกพันธบัตรเงินกู้ ออกหุ้น รวมถึงกิจการ สามารถใช้แบบจำลองทางเลือกต่าง ๆ สำหรับบริหารเงิน ได้แก่

- 1.1 การตรวจสอบ (Auditing) เป็นไปตามแผนที่กำหนดหรือแนวทางที่กำหนด
- 1.2 การตรวจสอบภายใน (Internal Audit) การเงิน การปฏิบัติการ
- 1.3 การตรวจสอบภายนอก (External Audit) โดยผู้ตรวจสอบบัญชีอิสระ
- 1.4 ผลการตรวจสอบทางการเงิน จะได้ งบรายได้ งบกำไรขาดทุน งบดุล

2. แหล่งสารสนเทศทางการเงิน

- 2.1 ข้อมูลประมวลผลธุรกรรม
- 2.2 ข้อมูลการคาดการณ์ภายใน จากฝ่ายต่าง ๆ เช่น ยอดขาย รายได้
- 2.3 ข้อมูลเงินทุน (Funding Data) แหล่งเงินทุน เงื่อนไข การปันผล การจ่ายดอกเบี้ย
- 2.4 ข้อมูลกลุ่มหลักทรัพย์ (Portfolio Data) หลักทรัพย์ที่กิจการถือ ราคาตลาด

หลักทรัพย์

- 2.5 ข้อกำหนดกฎหมายของรัฐบาล เช่น การลดค่าเงินบาท อัตราดอกเบี้ย
- 2.6 ข้อมูลสถานะภายนอก เช่น ราคาหุ้น อัตราดอกเบี้ย ทิศทางของกิจการ
- 2.7 แผนกลยุทธ์ การกำหนดแผนการเงินจะต้องสอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ของกิจการ

3. ตัวอย่างระบบสารสนเทศทางการเงินและบัญชี

- 3.1 การจัดการเงินสดและหลักทรัพย์ (Cash/Credit/Investment Management)

ข้อมูลเงินสดรับและออก ใช้สำหรับการลงทุนกับเงินทุนส่วนเกินมีแบบจำลองทางคณิตศาสตร์การเก็บเงินสด Software

3.2 งบประมาณการลงทุน (Capital Budgeting) ประเมินสมรรถนะทางการเงินของธุรกิจ ในปัจจุบันและที่คาดการณ์วิเคราะห์ทางเลือกทางการเงินของกิจการ

- 3.3 การวางแผนการเงิน (Financial Planning) ประเมินสมรรถนะทางการเงิน

ในปัจจุบันและที่คาดการณ์ วิเคราะห์ทางเลือกทางการเงินของกิจการ ระบบสารสนเทศ ช่วยให้สามารถบันทึกรายละเอียดของลูกค้าได้อย่างง่ายดาย ซึ่งอาจจะเป็นการละเมิดสิทธิ สภาวิชาชีพบัญชีแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ (2558) ได้ให้ความหมายของการบัญชีไว้ว่า การบัญชี คือ ศิลปะของการเก็บรวบรวมบันทึก จำแนก และทำการสรุปผลข้อมูลอันเกี่ยวกับเหตุการณ์ทางเศรษฐกิจในรูปตัวเงิน ผลงานขั้นสุดท้ายของการบัญชีก็คือ การให้ข้อมูลทางการเงินซึ่งเป็นประโยชน์แก่บุคคลหลายฝ่ายและผู้ที่เกี่ยวข้องในกิจกรรมของกิจการ ดวงสมร อรพินท์ (2560) ได้ให้ความหมายของการบัญชีว่า การบัญชี หมายถึง ศิลปะของการจัดบันทึกรายการหรือเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการเงินไว้ในรูปเงินตรา การจัดหมวดหมู่หรือจำแนกประเภทของรายการเหล่านั้น การสรุปผลรวมทั้งการตีความหมายของผลเหล่านั้น ธาธิ ธีรรัฐศรี (2560) ได้ให้ความหมายของการบัญชีว่า การบัญชี หมายถึง ศิลปะการจดบันทึกรายการหรือเหตุการณ์สำคัญทางการเงินไว้ในรูปเงินตรา ตลอดจนการจัดประเภท สรุปผล และตีความหมายของรายการที่จดบันทึก

หน้าที่เศรษฐกิจ

สถานภาพทางเศรษฐกิจของเกษตรกร โดยเฉพาะข้อมูลเรื่อง รายได้-รายจ่ายเงินสดของครัวเรือนเกษตรกร ทั้งที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร และกิจกรรมนอกการเกษตร ซึ่งข้อมูลรายได้เงินสดเกษตรกร ได้ใช้เป็นตัวชี้วัดผลการดำเนินงานตามมาตรการและนโยบายของรัฐบาลผ่านกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ ทั้งนี้รายได้-รายจ่ายเงินสดที่ใช้ในชีวิตประจำวันของเกษตรกร เป็นข้อมูลที่สะท้อนถึงการเปลี่ยนแปลงสภาพเศรษฐกิจของประเทศในช่วงเวลานั้น เนื่องจากอาชีพเกษตรกรมียังคงมีบทบาทสำคัญของการขับเคลื่อนเศรษฐกิจในภาพรวมของไทย นอกจากนี้ข้อมูลที่จัดทำยังรวมถึงข้อมูลสำคัญอื่น เช่น การถือครองและการใช้ประโยชน์ที่ดินของเกษตรกร ข้อมูลด้านสถานภาพหนี้สินและทรัพย์สินของครัวเรือนเกษตรกร ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของสมาชิกภายในครัวเรือนและแรงงานเกษตรกร สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (2563)

ก้องภพ วงศ์แก้ว (2558) กล่าวถึง เศรษฐกิจ คือ กลุ่มของบรรทัดฐานที่นำเอามาเป็นแนวทางในการทำการผลิต การจำหน่ายจ่ายแจกและการบริโภค เพื่อก่อให้เกิดการกินดีอยู่ดี โดยมีกลุ่มสังคมต่างๆรับผิดชอบโดยปฏิบัติตามบรรทัดฐานที่สังคมได้วางไว้

หน่วยกิจกรรมทางเศรษฐกิจย่อยมากมายมารวมตัวกันดำเนินการผลิตในสังคมโดยใช้หลักการแบ่งงานกันตามความถนัด มีการปฏิบัติภายใต้ระเบียบ กฎเกณฑ์ นโยบาย และแนวทางการปฏิบัติที่คล้ายคลึงกัน หน่วยเศรษฐกิจ คือ หน่วยงานที่มีอยู่ในระบบเศรษฐกิจ จะทำหน้าที่เกี่ยวกับกิจกรรมที่สำคัญทางด้านเศรษฐกิจอันได้แก่การผลิต การบริโภค และการแจกจ่ายสินค้าและบริการ

หน่วยเศรษฐกิจ หมายถึง บุคคลหรือองค์กรต่าง ๆ ซึ่งเป็นผู้ประกอบกิจกรรมทางเศรษฐกิจและกิจกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตทางเศรษฐกิจ หน่วยเศรษฐกิจประกอบด้วย 3 กลุ่มใหญ่ ๆ แต่ละหน่วยมีองค์ประกอบ หน้าที่ และเป้าหมาย แตกต่างกันไป ดังนี้

หน่วยครัวเรือน หมายถึง หน่วยเศรษฐกิจที่ประกอบด้วยบุคคลตั้งแต่หนึ่งคนขึ้นไป มีการตัดสินใจในการใช้ทรัพยากรธรรมชาติหรือปัจจัยทางด้านการเงินเพื่อให้ได้ประโยชน์แก่ตนหรือกลุ่มตนมากที่สุด หน่วยครัวเรือนประกอบด้วย

1. เจ้าของปัจจัยการผลิต คือ ผู้มีปัจจัยการผลิตชนิดต่าง ๆ ได้แก่ ที่ดิน แรงงาน ทุน และการประกอบการ ซึ่งอาจมีเพียงชนิดเดียวหรือหลายชนิดก็ตาม เจ้าของปัจจัยจะนำปัจจัยการผลิตที่ตนมีอยู่ให้ผู้ผลิตเพื่อไปผลิตเป็นสินค้าและบริการ โดยได้รับค่าตอบแทนในรูปค่าเช่า ค่าจ้าง ดอกเบี้ย หรือกำไร เป้าหมายของเจ้าของปัจจัยการผลิต คือรายได้สุทธิสูงสุด

2. ผู้บริโภค คือ ผู้ใช้ประโยชน์จากสินค้าและบริการเพื่อตอบสนองความต้องการของเป้าหมายของผู้บริโภค คือ ความพึงพอใจสูงสุดของหน่วยครัวเรือนอาจทำหน้าที่ทั้งเจ้าของปัจจัยการผลิต และเป็นผู้บริโภคไปพร้อม ๆ กัน อย่างไรก็ตามหน้าที่ของหน่วยครัวเรือนจะต้องพยายามหารายได้มาไว้สำหรับใช้จ่ายใช้สอย ส่วนแหล่งที่มาของรายได้ขึ้นอยู่กับลักษณะของกิจกรรม

หน่วยธุรกิจ หมายถึง บุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่ทำหน้าที่เอาปัจจัยการผลิตต่าง ๆ มาผสมผสานผลิตเป็นสินค้าหรือบริการแล้วนำไปขายให้แก่ผู้บริโภค หน่วยธุรกิจประกอบด้วยสมาชิก 2 กลุ่มใหญ่ ๆ คือ ผู้ผลิตและผู้ขาย ซึ่งหน่วยธุรกิจบางหน่วย ทำหน้าที่ทั้งผู้ผลิตและผู้ขาย หรือทำหน้าที่เพียงอย่างเดียว เป้าหมายของผู้ผลิต คือ แสวงหากำไรสูงสุด หรือมีส่วนแบ่งการตลาดมากที่สุด ในธุรกิจนั้น หรือการมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับ หรือธุรกิจมีอัตราการเจริญเติบโตอยู่ในอัตราสูงขึ้นไปเรื่อย ๆ เป็นต้น

หน่วยรัฐบาล หมายถึง หน่วยงานของรัฐ หรือส่วนราชการต่าง ๆ ที่จัดตั้งเพื่อดำเนินการของรัฐบาล มีหน้าที่เชื่อมความสัมพันธ์กับหน่วยอื่น ๆ ในระบบเศรษฐกิจ ซึ่งบทบาทหน้าที่ความสัมพันธ์ดังกล่าวจะมีมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับระบบเศรษฐกิจถ้าเป็นระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยม บทบาทหน้าที่ของหน่วยรัฐบาลโดยเฉพาะทางด้านเศรษฐกิจจะมีค่อนข้างจำกัด แต่ถ้าเป็นระบบเศรษฐกิจแบบสังคมนิยมหรือแบบคอมมิวนิสต์ รัฐบาลจะมีบทบาทค่อนข้างมาก

ผู้วิจัยสรุปได้ว่า การบริหารจัดการเป็นกระบวนการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุจุดหมายขององค์การต้องอาศัยหลักการบริหาร 4 ประการ ประกอบด้วย ด้านการผลิต ด้านการตลาด ด้านการเงินและบัญชี ด้านเศรษฐกิจ ซึ่งกระบวนการดังกล่าวจะทำให้การบริหารจัดการในการทำให้งานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และจากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องของนักวิจัยและนักวิชาการเกี่ยวกับหน้าที่การบริหารจัดการ พบว่า ตัวแปร 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการผลิต ด้านการตลาด ด้านการเงินและบัญชี ด้านเศรษฐกิจ ตามแนวคิดของ ลภัสลดา สมบูรณ์ (2559) เป็นตัวแปรที่สามารถมาปรับใช้การศึกษาแนวทางการบริหารจัดการศักยภาพการชำระหนี้คืนของเกษตรกรสมาชิกที่ได้รับการจัดการหนี้แทนต่อสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจังหวัดอุดรดิตถ์ เนื่องจาก ปัจจัยทั้ง 4 ด้านเป็นปัจจัย

และกระบวนการบริหารจัดการที่องค์การดำเนินการให้มีประสิทธิภาพ เพื่อสนองความจำเป็นและความต้องการของลูกค้าให้เกิดความพึงพอใจ ขณะเดียวกันก็ต้องบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร

แนวคิดเกี่ยวกับศักยภาพ

ศักยภาพ คือ ความสามารถที่ยังไม่พัฒนา หรือยังไม่พัฒนาเต็มที่ ศักยภาพเป็นพลังภายในพลังที่ซ่อนไว้หรือพลังแฝงที่ยังไม่ได้แสดงออกมาให้ปรากฏ หรือออกมาบ้างแต่ยังไม่หมด เช่น เมล็ดมะม่วงมีศักยภาพที่จะโตเป็นต้นมะม่วงถ้าหากได้ดินดี น้ำดี แดดดี ปุ๋ยดี เด็กจำนวนมากที่มีศักยภาพที่จะเป็นผู้ใหญ่ที่ดีและเก่งถ้าหากได้รับการ เลี้ยงดูที่ดี การศึกษาที่ดี สิ่งแวดล้อมที่ดีทางปรัชญา ศักยภาพ (Potential-Ppotentiality) ตรงกันข้ามกับคำว่า กรรตุภาพ หรือภาวะที่เป็นจริง (Actual-Actuality) หรือเรียกกันด้วยภาษาง่าย ๆ ว่า ภาวะแฝง (Potential) กับภาวะจริง (Actuality) ศักยภาพ (ภาษาละติน Potentia) เป็นภาวะที่เปลี่ยนแปลงได้ เป็นไปได้ เกิดขึ้นได้ ตรงข้ามกับภาวะจริง (Actus) ซึ่งในปรัชญาตะวันตกตั้งแต่อริสโตเติล พูดถึงความสมบูรณ์ (Perfection) ว่าเป็นภาวะความจริงที่บริสุทธิ์ Actus Purus (Pure Aaction) เปลี่ยนแปลงไม่ได้

มลิวัลย์ ธรรมแสง (2559) ให้ความหมาย ศักยภาพว่า ความรู้ ความสามารถ พลัง/กำลังที่แฝงอยู่ในตัวบุคคล แนวคิดการพัฒนาศักยภาพกำลังที่แฝง , พลังงานที่แฝงอยู่ในตัวบุคคล, ความรู้และความสามารถ จะต้องออกมาในสภาพที่ชัดเจนจับต้องได้เป็นรูปธรรมออกมาในรูปแบบศักยภาพคือคนคนนั้นต้องแสดงศักยภาพด้านต่าง ๆ ออกมาให้วัดหรือประเมินได้

การประเมินศักยภาพความรู้ความสามารถพฤติกรรมคุณลักษณะและเจตคติที่บุคลากรจำเป็นต้องมีเป็นทักษะเช่นคุณสมบัติของผู้นำองค์กรที่ประสบความสำเร็จความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น, การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ คือมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นที่ดี

การพัฒนาศักยภาพของบุคคลที่ต้องรู้เป้าหมายการพัฒนาคืออะไรเช่นความรู้ความสามารถคุณลักษณะอย่างไร 2 วิธีการพัฒนาเป็นอย่างไรกระบวนการพัฒนาบุคลากรเทคโนโลยีที่ใช้

ประโยชน์ของการพัฒนาศักยภาพ

1. รู้จุดอ่อนจุดแข็งของตนเองรู้
2. เส้นทางความก้าวหน้าของตนเอง
3. รู้ตัวชี้วัดมาตรฐานวิชาชีพของตนเอง

กล่าวโดยสรุปคือ ศักยภาพ ความรู้ ความสามารถ พลัง/กำลังที่แฝงอยู่ในตัวบุคคลหรือความสามารถที่ยังไม่พัฒนา หรือยังไม่พัฒนาเต็มที่ ศักยภาพเป็นพลังภายใน พลังที่ซ่อนไว้หรือพลังแฝงที่ยังไม่ได้แสดงออกมาให้ปรากฏ

การพัฒนา คือ การเปลี่ยนแปลงอย่างมีกระบวนการ โดยมีจุดมุ่งหมายการพัฒนาศักยภาพ

คือ การนำเอาความสามารถที่ซ่อนเร้นภายในร่างกาย นำมาใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างมีกระบวนการ การพัฒนาศักยภาพชุมชน คือ การเปลี่ยนแปลงอย่างมีกระบวนการมีจุดมุ่งหมายในการพัฒนาอำนาจ หรือคุณสมบัติที่แฝงอยู่ในกลุ่มคนที่อยู่รวมกัน โดยการการเริ่มและเน้นที่การจัดกระบวนการเรียนรู้ (คนสัมพันธ์กับความรู้อยู่) กระบวนการจัดการทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพโดยอาศัยความรู้ (คนสัมพันธ์กับทรัพยากร) และกระบวนการพัฒนาทุนของชุมชนที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

สรุปการพัฒนาศักยภาพชุมชน จะเป็นกิจกรรมที่บุคคลองค์กรในชุมชนมีส่วนร่วมเป็นเจ้าของ กิจกรรมและหรือช่วยดำเนินงานบางส่วนหรือทั้งหมดโดยมีการเพิ่มขีดความสามารถหรือความพร้อมที่จะกระทำให้เป็นผลสำเร็จของชุมชนในด้านการจัดการทีมงาน โดยประสานความร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ มีการเรียนรู้และการจัดการร่วมกันเพื่อดำเนินการในกิจกรรมการผลิตแปรรูปการค้า และการบริการที่มุ่งพัฒนาเศรษฐกิจของชุมชนได้อย่างสอดคล้องกับสังคมวัฒนธรรม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอันจะนำไปสู่ชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีและการพัฒนาที่ยั่งยืน คำว่า ศักยภาพ ตรงกับภาษาอังกฤษว่า “Potential” ตามความหมายของรูปแบบศัพท์ แปลว่า ภาวะแฝง อำนาจ หรือคุณสมบัติที่แฝงอยู่ในสิ่งต่าง ๆ อาจทำให้พัฒนาหรือทำให้ปรากฏเป็นสิ่งที่ประจักษ์ได้ และได้มีผู้เชี่ยวชาญรวมทั้งนักวิชาการ กล่าวถึงความหมายของศักยภาพไว้ในลักษณะที่สอดคล้องกัน อาทิเช่น เพชรน้อย ม่วงงาม (2558) ได้ศึกษาคาจากความสามารถของศักยภาพ สรุปว่า หมายถึงพลังความสามารถที่แฝงอยู่และสามารถทำให้ปรากฏได้ ความสามารถที่แสดงหรือปรากฏเป็นได้ทั้งเครื่องชี้หรือสะท้อนศักยภาพในอดีตและเป็น เครื่องบ่งบอกศักยภาพภายในอนาคต การปรากฏของพลังศักยภาพของสิ่งใด ๆ จะเป็นเช่นใดขึ้นอยู่กับปัจจัยอย่างน้อยสองส่วน คือ พลังความสามารถของสิ่งนั้น และเงื่อนไขบริบทที่เป็นไปได้ทั้งตัวขัดขวางหรือตัวหนุนเสริม การปรากฏออกมาของศักยภาพนั้น ที่สำคัญ คือเงื่อนไขเชิงบริบทที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ สรุปได้ว่า ศักยภาพ หมายถึง ความสามารถ ความพร้อม หรือคุณสมบัติที่แฝงอยู่ในตัวบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ซึ่งสามารถทำให้ปรากฏหากได้รับการพัฒนา หรือกระตุ้น จากภายนอก อันจะส่งผลต่อความสำเร็จและความพึงพอใจสูงสุด

ฤทัยรัตน์ ดวงชื่น (2558) กล่าวว่า แนวคิดเกี่ยวกับศักยภาพ เริ่มจากการนำเสนอบทความทางวิชาการ กล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะที่ดีของบุคคล (Excellent Performer) ในองค์การกับระดับทักษะความรู้ ความสามารถ โดยกล่าวว่า การวัด IQ และการทดสอบบุคลิกภาพ ยังไม่เหมาะสมในการทำนายความสามารถหรือสมรรถนะของบุคคลได้เพราะไม่ได้สะท้อนความสามารถที่แท้จริงออกมาได้ในปี ค.ศ.1970 US State Department ได้ติดต่อบริษัท McBer ซึ่งแมคเคิลแลนด เป็นผู้บริหารอยู่ เพื่อให้หาเครื่องมือชนิดใหม่ที่สามารถทำนายผลการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ได้อย่างแม่นยำแทนแบบทดสอบเก่า ซึ่งไม่สัมพันธ์กับผลการปฏิบัติงาน เนื่องจากคนได้คะแนนดีแต่ปฏิบัติงานไม่ประสบผลสำเร็จ จึงต้องเปลี่ยนแปลงวิธีการใหม่ แมคเคิลแลนดได้เขียนบทความ “Testing

For competence Rather than for Intelligence” ในวารสาร American เพื่อเผยแพร่แนวคิดและสร้างแบบประเมินแบบใหม่ที่เรียกว่า Behavioral Event Interview (BEI) เป็นเครื่องมือประเมินที่ค้นหาผู้ที่มีผลการปฏิบัติงานดี ซึ่งแมคเคิลแลนด์ เรียกว่าสมรรถนะ (Competency) ในปี ค.ศ.1982 ริชาร์ด โบยาตซีส (Richard Boyatzis) ได้เขียนหนังสือชื่อ The Competent Manager: A Model of Effective Performance และได้นิยามคำว่า competencies เป็นความสามารถในงานหรือเป็นคุณลักษณะที่อยู่ภายในบุคคลที่นำไปสู่การปฏิบัติงานให้เกิดประสิทธิภาพปี ค.ศ.1994 แกรีแฮมเมล และซี เค.พราฮาลาด (Gary Hamel และ C. K. Prahalad) ได้เขียนหนังสือชื่อ Competing for The Future ซึ่งได้นำเสนอแนวคิดที่สำคัญ คือ Core Competencies เป็นความสามารถหลักของธุรกิจ ซึ่งถือว่าการประกอบธุรกิจนั้นจะต้องมีเนื้อหาสาระหลัก เช่น พื้นฐานความรู้ ทักษะ และความสามารถในการทำงานอะไรได้บ้าง และอยู่ในระดับใดจึงทำงานได้มีประสิทธิภาพสูงสุดตรงตามความต้องการขององค์กรในปัจจุบันองค์กรของเอกชนชั้นนำได้นำแนวคิดสมรรถนะไปใช้เป็นเครื่องมือในการบริหารงานมากขึ้น และยอมรับว่าเป็นเครื่องมือสมัยใหม่ที่องค์กรต้องได้รับความพึงพอใจอยู่ในระดับต้น ๆ มีการสำรวจพบว่ามี 708 บริษัททั่วโลกนำ Core Competency เป็น 1 ใน 25 เครื่องมือที่ได้รับความนิยมเป็นอันดับ 3 รองจาก Corporate Code of Ethics และ Strategic Planning แสดงว่า Core Competency จะมีบทบาทสำคัญที่จะเข้าไปช่วยให้งานบริหารประสบความสำเร็จ จึงมีผู้สนใจศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการนำหลักการของสมรรถนะมาปรับให้เพิ่มมากขึ้นได้มีนักวิชาการหลายท่านในประเทศไทย ได้ให้คำจำกัดความของศักยภาพไว้หลายคำและมีคำที่เรียกแตกต่างกันออกไปหลายคำ บางท่านเรียกว่า “ขีดความสามารถ” บางท่านเรียกว่า “สมรรถนะ” บ้างถึงแม้ว่าจะเรียกแตกต่างกันออกไป แต่ก็ล้วนแล้วแต่มาจากศัพท์ภาษาอังกฤษว่า “Competency” ทั้งสิ้น

ผู้วิจัยสรุปได้ว่า ศักยภาพการชำระหนี้คืนตรงตามเวลาของเกษตรกร หมายถึงความสามารถของเกษตรกรที่ชำระเงินครบก่อนกำหนด จะมีการปรับลดค่าปรับลดดอกเบี้ยและเกษตรกรสามารถทำเรื่องขอปรับลดงวดในการชำระหนี้คืนตามแผนที่วางไว้ได้ ทั้งนี้เกษตรกรยังมีความสามารถในการรักษาที่ดินไว้ได้ หากเกษตรกรมีการชำระหนี้คืนเกิน 5 ปี เกษตรกรสามารถทำเรื่องไถ่ถอนก่อนกำหนดได้และสามารถของงบบสนับสนุนในการฟื้นฟูอาชีพผ่านกลุ่มองค์กร

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร

สืบเนื่องจากกระบวนการมีส่วนร่วมการแก้ไขปัญหาหนี้สิน โดยจำนวนเกษตรกรสมาชิก มูลนิธิเกษตรกรไทย 3,665 ราย ที่ได้รับการช่วยเหลือเสร็จสิ้น โดยงดคิดดอกเบี้ยปรับเป็นระยะเวลา 1 ปี ฤดูกาลผลิต 1 เมษายน 2537 และ 31 มีนาคม 2538 แล้วการประชุมคณะกรรมการมูลนิธิและ แกนนำ 6 อำเภอ มีข้อสรุปว่าแก้ไขปัญหาโดยลำพังมูลนิธิเกษตรกรไทย เท่าที่ผ่านมาได้ข้อสรุปเป็น บทเรียน คือ การต่อสู้เพื่อสิทธิขอเกษตรกรบนพื้นฐานของการสูญเสียของอีกฝ่ายหนึ่ง แม้จะเป็นพลัง บริสุทธิ มุ่งเป้าที่ปัญหาเป็นที่ตั้ง กว่าจะประสบผลสำเร็จ ต้องเผชิญกับปัญหานานับประการ และการ สูญเสีย ขณะที่ภาคีสานเมืองครุฑของเกษตรกรจำนวนมากที่กำลังต่อสู้เพื่อปัญหาของเกษตรกร จึง เห็นชอบเชิงองค์การที่มีหลักยึดอุดมการณ์ร่วมกันสร้างพันธมิตร ยึดปัญหาเป็นที่ตั้ง แสวงจุดร่วม สงวนจุดต่าง ๆ พระราชบัญญัติกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร พ.ศ. 2542 สำนักงานกองทุนฟื้นฟู และพัฒนาเกษตรกร ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ในวันที่ 18 พฤษภาคม 2542 (ร.ก.2542/39ก/ 13/18 พฤษภาคม 2542) และมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ คือ วันที่ 19 พฤษภาคม 2542 เป็นต้นไป เกิดปรากฏการณ์ใหม่ขึ้นในสังคมไทย โดยเฉพาะในภาคอีสานคือการรับรู้ถึง กฎหมายฉบับนี้ของเกษตรกรมีมากกว่าส่วนราชการ หรือกลุ่มอื่น ๆ มีทั้งพฤติกรรมความเห็นแย้งและ การโต้ตอบจากกลุ่มที่ติดตามไม่เท่าทันความเคลื่อนไหว และกลุ่มที่เข้าใจกันเห็นประโยชน์ ต้องการใช้ กฎหมายฉบับนี้ ซึ่งค่อนข้างเกือประโยชน์ต่อเกษตรกรอันเป็นกลุ่มคนส่วนใหญ่ของประเทศ เช่น มี พรรคการเมืองบางพรรคถึงกับการนำเสนอเป็นนโยบายพรรค “เพิ่มเงินกองทุนฟื้นฟูและพัฒนา เกษตรกรปีละ 50,000 ล้าน” เป็นต้น แต่อย่างไรก็ดี หากฝ่ายการเมืองให้ความสนใจเรื่องของ เกษตรกร เช่นเดียวกับ เรื่องของกองทุนฟื้นฟู ขณะนี้อาชีพเกษตรกรอันเป็นหลักค้ำยันประเทศคง ไม่พัฒนาจนล่าหลังขนาดนี้ อย่างไรก็ดีหลังกฎหมายประกาศมีผลบังคับใช้มีกระบวนการดำเนินตาม กฎหมายและความเคลื่อนไหวต่าง ๆ มากมาย สำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจังหวัด อุดรดิตต์

การปรับปรุงระเบียบคณะกรรมการกองทุนเฉพาะกิจว่าด้วยหลักเกณฑ์และการจัดการที่ ของเกษตรกร 2561 ตามความในข้อ 3 ของคำสั่งหัวหน้ารักษาความสงบแห่งชาติที่ 21/2560 เรื่อง การแก้ไขปัญหาการดำเนินงานของกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรลงวันที่ 18 พฤษภาคม พุทธศักราช 2560 และมาตรา 37/3 (4) มาตรา 37/6 วรรคสองมาตรา 37/7 วรรคสองมาตรา 37/8 และมาตรา 37/9 แห่งพระราชบัญญัติกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรพ. ศ. 2542 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรฉบับที่ 2 พ.ศ. 2544 ประกอบกับมติ คณะกรรมการกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรเฉพาะกิจในคราวประชุมครั้งที่ 9/2561 เมื่อวันที่ 16

พฤษภาคม 2561 และครั้งที่ 10/2561 เมื่อวันที่ 21 พฤษภาคม 2561 คณะกรรมการกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรเฉพาะกิจออกประกาศไว้ดังนี้

1. ประกาศนี้ เรียกว่าประกาศคณะกรรมการกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรเฉพาะกิจเรื่องหลักเกณฑ์การจัดการหนี้และการจำแนกแยกหนี้ของเกษตรกรปี พ.ศ. 2561

2. ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

3. ให้ยกเลิกระเบียบคณะกรรมการกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรเฉพาะกิจว่าด้วยหลักเกณฑ์การจัดการหนี้ของเกษตรกรปี 2560

4. ในประกาศนี้

กองทุน หมายความว่า กองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร

องค์กรเกษตรกร หมายความว่า กลุ่มหรือชนของเกษตรกรที่มาร่วมกันเพื่อวัตถุประสงค์ในการประกอบ เกษตรกรรมร่วมกันโดยจะเป็นหรือไม่เป็นนิติบุคคลก็ได้และได้ขึ้นทะเบียนต่อสำนักงานหรือสำนักงานสาขาตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร

เกษตรกร หมายความว่า บุคคลธรรมดาซึ่งประกอบอาชีพเกษตรกรรมเป็นหลักตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

สถาบันเกษตรกร หมายความว่า นิติบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยสหกรณ์

โครงการส่งเสริมของรัฐ หมายความว่า โครงการของกระทรวง คบวง กรมราชการส่วนภูมิภาคหรือรัฐวิสาหกิจ

ทะเบียนหนี้เกษตรกร หมายความว่า ทะเบียนเกษตรกรที่เกษตรกรซึ่งเป็นหนี้ในระบบได้ยื่นและได้รับการอนุมัติจากนายทะเบียนตามมาตรา 37/6 แห่งพระราชบัญญัติกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร พ. ศ. 2542 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรฉบับที่ 2 พ.ศ. 2544 คณะกรรมการ หมายความว่า คณะกรรมการของกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรหรือกรรมการกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรเฉพาะกิจตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ 21/2560 ลงวันที่ 18 พฤษภาคม 2560

คณะกรรมการจัดการหนี้ หมายความว่า คณะกรรมการจัดการให้ตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร

คณะอนุกรรมการ หมายความว่า คณะอนุกรรมการกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจังหวัดตามระเบียบคณะกรรมการกองทุนฟื้นฟูฯ ว่าด้วยการกระจายอำนาจการบริหารหรือตามที่คณะกรรมการแต่งตั้ง

สำนักงาน หมายถึง สำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร

สำนักจัดการหนี้ หมายความว่า สำนักจัดการหนี้ของเกษตรกร

สำนักงานสาขาจังหวัด หมายความว่า สำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรรมสาขาจังหวัด

เลขานุการ หมายความว่า เลขานุการสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรรมนายทะเบียนหมายความว่าเลขานุการสำนักงานกองทุนฟื้นฟูโดยพนักงานที่ได้รับแต่งตั้งจากเลขาธิการเพื่อปฏิบัติตามประกาศนี้

5. ให้เลขานุการรักษาราชการตามประกาศนี้ในกรณีมีปัญหาในการปฏิบัติเกี่ยวกับการบังคับใช้ประกาศนี้ให้นายทะเบียนส่งเรื่องให้เลขานุการเสนอต่อคณะกรรมการจัดการหนี้มีอำนาจวินิจฉัยและใช้คำวินิจฉัยของคณะกรรมการจัดการหนี้สินเป็นที่สุด

6. เกษตรกรที่จะมีสิทธิได้รับการพิจารณาแก้ไขปัญหานี้สินตามประกาศนี้จะต้องเป็นสมาชิกองค์กรเกษตรกรซึ่งมีหนี้อันเนื่องมาจากการประกอบอาชีพเกษตรกรรมตามมาตรา 31/1 และมีคุณสมบัติเป็นเกษตรกรตามมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร พ.ศ. 2542 ดังนี้

6.1 หนี้ที่เกิดขึ้นจากโครงการส่งเสริมของรัฐและประสบความล้มเหลวมันไม่ใช่ความผิดของเกษตรกร

6.2 หนี้ที่เกิดขึ้นจากการกู้ยืมเงินจากสถาบันการเงินประเภทธนาคารพาณิชย์ตามกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรอื่นนิติบุคคลตามที่คณะกรรมการกำหนด

6.3 หนี้ที่เกิดขึ้นจากการกู้ยืมจากสถาบันเกษตรกรหนี้ดังกล่าวจะต้องเป็นหนี้ที่เกิดขึ้นก่อนวันที่ยื่นทะเบียนหนี้ขึ้นทะเบียนหนี้ของเกษตรกรเว้นแต่กรณีที่เกิดจากการปรับโครงสร้างหนี้ที่เจ้าหนี้ไม่ได้รับเงินจากลูกหนี้

7. กรณีหนี้ที่เกิดขึ้นทะเบียนหนี้เกษตรกรเมื่อตรวจพบหลักฐานภายหลังว่าหนี้ดังกล่าวไม่ได้เป็นไปตามหลักเกณฑ์การจัดการหนี้เกษตรกรประสงค์จะให้การจัดการนี้จะต้องยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการจัดการหนี้พิจารณาในกรณีเป็นที่ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรสหกรณ์นิคมคือสหกรณ์การประมงหากมีการรับรองจากสถาบันเจ้าหนี้ที่ว่าเป็นที่อันเนื่องมาจากการประกอบอาชีพเกษตรกรรมตามมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร 2542 ให้ถือว่าสิทธิได้รับการจัดการที่โดยไม่ต้องอุทธรณ์ก็ได้

8. ในกรณีที่เกษตรกรยื่นทะเบียนหนี้แล้วและอยู่ระหว่างการพิจารณาการจัดการที่ได้เสียชีวิตก่อนที่กองทุนจะได้รับจากการชำระหนี้แทนให้แก่เจ้าหนี้ของเกษตรกรให้ทายาทเกษตรกรที่เสียชีวิตมีสิทธิได้รับพิจารณาการจัดการที่ดังกล่าวต่อไป

9. ให้สำนักงานสาขาจังหวัดจำแนกแยกที่ของเกษตรกรดังนี้

9.1. จำแนกแยกหนี้ตามลำดับก่อนหลังในการรับขึ้นทะเบียนหนี้ของเกษตรกร

9.2. จำแนกความเร่งด่วนแห่งหนี้

9.2.1 หนี้เกษตรกรถูกฟ้องล้มละลายและศาลยังไม่มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์

9.2.2 หนี้ระหว่างการบังคับคดีและขายทอดตลาด

9.2.3 หนี้ถูกดำเนินคดี

9.2.4 หนี้ผิดนัดชำระ

9.2.5 หนี้ปกติ

9.3. จำแนกตามสถาบันเจ้าหนี้

9.3.1 หนี้ที่เกิดขึ้นจากโครงการส่งเสริมของรัฐ

9.3.2 หนี้ที่เกิดขึ้นจากการกู้ยืมเงินจากสถาบันเกษตรกร

9.3.3 หนี้ที่เกิดขึ้นจากการกู้ยืมของสถาบันการเงินหรือนิติบุคคลอื่นตามที่

คณะกรรมการกำหนด

9.4. จำแนกตามมูลหนี้

9.4.1 หนี้ไม่เกินสองล้านห้าแสนบาท

9.4.2 หนี้เกินกว่า 2 ล้านห้าแสนบาท

9.5. จำแนกตามหลักประกันแห่งหนี้

9.5.1 ไม่มีทรัพย์สินเป็นหลักประกัน

9.5.2 ทรัพย์สินเป็นหลักประกันที่เป็นอสังหาริมทรัพย์

9.5.3 ทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันที่เป็นสังหาริมทรัพย์

สำนักงานสาขาจังหวัดจัดทำแผนจัดการให้โดยจำแนกแยกกลุ่มตามลำดับก่อนหลังในการรับขึ้นทะเบียนหนี้กลุ่มที่เป็นหนี้เร่งด่วนพร้อมรายละเอียดเสนออนุกรรมการถ่วงรื้อเรื่องเสนอคณะกรรมการจัดการหนี้เพื่อแก้ไขปัญหาหนี้ของเกษตรกร

10. เพื่อประโยชน์ในการจัดการที่ให้อำนาจ 20 สูงสุดที่จะจัดการหนี้ให้เกษตรกรไม่เกิน 2,500,000 บาท กรณีที่เกินกว่า 2,500,000 บาท ให้คณะกรรมการจัดการให้พิจารณาเป็นราย

สำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรมีหน้าที่ชำระหนี้แทนเกษตรกรตามกฎหมายและประกาศคณะกรรมการของกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรเฉพาะกิจเรื่องหลักเกณฑ์การจัดการหนี้และการจำแนกแยกนี้ประเภทหนี้ของเกษตรกร พ.ศ. 2561 เกษตรกรที่มีจะมีสิทธิ์ได้รับการพิจารณาแก้ไขปัญหาหนี้ตามหลักเกณฑ์นี้ต้องเป็นสมาชิกองค์กรเกษตรกรซึ่งมีขึ้นเนื่องมาจากการประกอบอาชีพเกษตรกรกรมตามมาตรา 37/1 และมีคุณสมบัติเป็นเกษตรกรตามมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร พ.ศ. 2542 หนี้ที่เกิดขึ้นจากการกู้ยืมเงินจากสถาบันเกษตรกรและหนี้ดังกล่าวต้องเป็นหนี้ที่เกิดขึ้นก่อนวันที่นายทะเบียนได้รับขึ้นทะเบียนหนี้เกษตรกรเว้นแต่กรณีหนี้ที่เกิดจากการปรับโครงสร้างหนี้ที่เจ้าหนี้ไม่ได้รับเงินจากลูกหนี้ตั้งนั้น

เกษตรกรที่มีความประสงค์ให้กองทุนจัดการหนี้ต้องยื่นคำขอขึ้นทะเบียนหนี้เกษตรกรผ่านองค์กรเกษตรกรที่เกษตรกรเป็นสมาชิกยื่นได้ที่สำนักงานจัดการหนี้ของเกษตรกร สำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร

การจัดการหนี้ของกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรต่อการจัดการหนี้ของสมาชิกองค์กรเกษตรกรดังนี้

1. ให้จัดตั้งสำนักขึ้นในสำนักงานเรียกว่าสำนักจัดการหนี้ของเกษตรกรโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อดำเนินการแก้ไขปัญหาหนี้สินของเกษตรกรตามที่คณะกรรมการและคณะกรรมการจัดการหนี้ของเกษตรกรกำหนดให้มีผู้อำนวยการสำนักจัดการหนี้ของเกษตรกรเป็นผู้ควบคุมดูแลสำนักและอยู่ภายใต้บังคับบัญชาของเลขาธิการสำหรับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ของสำนักให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการจัดการหนี้ของเกษตรกรกำหนด

2. เกษตรกรซึ่งเป็นหนี้ในระบบและประสงค์ขอรับการสนับสนุนจากกองทุนให้ยื่นคำขอขึ้นทะเบียนหนี้เกษตรกรต่อสำนักจัดการหนี้ของเกษตรกรตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการจัดการหนี้ของเกษตรกรประกาศกำหนดเมื่อได้รับคำขอตามวรรคหนึ่งให้สำนักจัดการหนี้ของเกษตรกรทำการตรวจสอบหลักฐานถึงความมีอยู่จริงของหนี้และหลักประกันที่ถูกต้องตามกฎหมายรวมทั้งจำแนกแยกหนี้ของเกษตรกรตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการจัดการหนี้ของเกษตรกรกำหนด

3. เกษตรกรซึ่งเป็นหนี้ในระบบตามโครงการส่งเสริมของรัฐโครงการใดที่คณะกรรมการเห็นว่าไม่ประสบความสำเร็จโดยมิใช่ความผิดของเกษตรกรให้พิจารณาช่วยเหลือโดยให้กองทุนรับภาระหนี้สินให้แก่เจ้าหนี้ของเกษตรกรทั้งหมดหรือบางส่วนก็ได้โดยจะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อนการชำระหนี้ให้แก่เจ้าหนี้ของเกษตรกรตามวรรคหนึ่งให้จ่ายเป็นเงินสด พันธบัตรรัฐบาล ตามหลักการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการให้จัดตั้งประมาณแผ่นดินเข้าสมทบกองทุนหนึ่ง

4. เกษตรกรตามที่ได้รับยกเลิกหนี้ทั้งหมดหรือบางส่วนจากคณะกรรมการต้องเข้ากระบวนการฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

5. เกษตรกรซึ่งเป็นหนี้ในระบบมิใช่โครงการส่งเสริมของรัฐเมื่อคณะกรรมการจัดการหนี้ของเกษตรกรอนุมัติโดยขอความเห็นชอบขอให้รักษกรรมกรให้มีอำนาจหน้าที่จัดการหนี้ของเกษตรกรรายใดให้คณะกรรมการจัดการหนี้ของเกษตรกรมีอำนาจชำระหนี้ให้แก่เจ้าหนี้ของเกษตรกรทั้งหมดหรือบางส่วนก็ได้โดยการจ่ายเป็นเงินสด พันธบัตรรัฐบาลหรือตัวเงินตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดเมื่อกองทุนรับภาระชำระหนี้ให้แก่เจ้าหนี้ของเกษตรกรตามวรรคหนึ่งแล้วให้ทรัพย์สินของเกษตรกรที่ใช้เป็นหลักประกันในการชำระหนี้ตกเป็นของกองทุนและเกษตรกรจะได้รับทรัพย์สินที่ใช้เป็นหลักประกันเพื่อไปจากกองทุนโดยการเช่าซื้อหรือซื้อตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดให้คณะกรรมการมีอำนาจ ผ่อนผันการชำระหนี้ปลดหนี้ให้แก่เกษตรกรได้โดยการตราเป็นพระราชกฤษฎีกาและรัฐเพ็งจัดสรรงบประมาณอุดหนุนในส่วนที่กองทุน

ต้องรับภาระค่าใช้จ่ายนี้การดำเนินการเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ของเกษตรกรที่ได้รับการสนับสนุนตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดและให้เกษตรกรผู้นั้นเข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

6. กองทุนและเกษตรกรที่เกี่ยวข้องในกิจการใดที่กฎหมายกำหนดให้จดทะเบียนในอสังหาริมทรัพย์หรือสิทธิอันเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ตามพระราชบัญญัตินี้ให้กองทุนและเกษตรกรได้รับการยกเว้นค่าธรรมเนียมและภาษีอากรในการจดทะเบียนนั้นไม่ว่าจะเป็นในฐานะผู้โอนหรือผู้รับโอนก็ตามการยกเว้นภาษีอากรตามวรรคหนึ่งให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกาตามประมวลรัษฎากรโดยกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขไว้ด้วยก็ได้

6.1. การขอขึ้นทะเบียนหนี้ของเกษตรกร

6.2. ประเภทของหนี้เกษตรกรสามารถที่จะนำมาขึ้นทะเบียนหนี้ของเกษตรกรได้นั้นจะต้องเป็นหนี้อันเนื่องมาจากการประกอบเกษตรกรรมของเกษตรกรที่เป็นสมาชิกขององค์กรเกษตรกรดังต่อไปนี้ สำนักจัดการหนี้ของเกษตรกร ประกาศการขึ้นทะเบียนหนี้และการเพิกถอนหนี้ สำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร

หนี้ที่เกิดจากโครงการส่งเสริมของรัฐเป็นหนี้ที่เกิดจากการกู้ยืมเงินจากสถาบันการเงินคุณสมบัติของเกษตรกรที่จะขอขึ้นทะเบียนหนี้ต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

1. ต้องเป็นเกษตรกรตามแห่งพระราชบัญญัติกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร พ.ศ. 2542 และพ.ศ. 2544 ตามระเบียบกองทุนว่าด้วยเกษตรกร

2. ต้องเป็นสมาชิกขององค์กรเกษตรกรที่ได้ขึ้นทะเบียนองค์กรเกษตรกรตามระเบียบที่กำหนดโดยคณะกรรมการกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร

3. กรณีที่เกษตรกรมิได้เป็นสมาชิกขององค์กรเกษตรกรให้เกษตรกรสมัครเป็นสมาชิกองค์กรเกษตรกรเพิ่มเติมกับองค์กรเกษตรกรที่ได้รับขึ้นทะเบียนแล้ว

4. ต้องได้รับความเห็นชอบจากองค์กรเกษตรกรให้ขึ้นทะเบียนไม่ได้

ซึ่งผู้วิจัยได้สรุปความหมายของการจัดการหนี้คือกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรตามระเบียบและกฎหมายในกระบวนการจัดการ เกี่ยวกับเรื่องหนี้สินของเกษตรกรร่วมกับผู้อื่นเพื่อให้การดำเนินกิจการได้ตามขั้นตอนและบรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุดซึ่งจากความหมายที่ผู้วิจัยได้สรุปดังกล่าวผู้วิจัยจึงมองว่าการจัดการหนี้ของสมาชิกเกษตรกรเป็นกระบวนการที่กองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจะต้องถามภารกิจให้บรรลุผลผู้จัดการหนี้ของเกษตรกรโดยชำระหนี้แทนเกษตรกรแล้วหลังจากนั้นเกษตรกรจะต้องนำเงินมาผ่อนชำระคืนให้กับกองทุนตามระเบียบและเงื่อนไขข้อตกลงตามกฎหมายของกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร

สำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร พ.ศ. 2562 กำหนดหลักเกณฑ์การชำระหนี้ การกำหนดอัตราค่าจัดการค่าปรับระยะเวลากำหนดชำระคืนและหลักเกณฑ์การชำระหนี้คืนที่ สอดคล้องกับพระราชบัญญัติกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร พ.ศ. 2544 ดังนี้

1. กรณีเงินต้นต่ำกว่า 200,000 คิดอัตราจัดการร้อยละหนึ่งต่อปี
2. กรณีเงินต้นระหว่าง 200,001 - 500,000 คิดอัตราจัดการร้อยละ 2 บาทต่อปี
3. กรณีเงินต้น 500,001 -1,000,000 คิดอัตราจัดการร้อยละสามต่อปี
4. กรณีเงินต้นระหว่าง 1,000,001 - 2,500,000 บาทคิดอัตราจัดการร้อยละ 4 บาทต่อปี

5. กรณีเงินต้นไม่เกิน 50,000 ให้ชำระคืนภายในระยะเวลาไม่เกิน 10 ปี

6. กรณีเงินต้นไม่เกิน 100,000 ให้ชำระคืนภายในระยะเวลาไม่เกิน 15 ปี

7. กรณีเงินต้นไม่เกิน 200,000 ให้ชำระคืนภายในระยะเวลาไม่เกิน 20 ปี

การชำระคืนให้ชำระตามความสามารถและให้เป็นไปตามแผนการผลิตของสมาชิกอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งแต่ไม่เกิน 20 ปี นั้นนอกเหนือจากนี้หากคณะกรรมการการจัดการหนี้ของเกษตรกร กำหนดพิจารณาเป็นกรณี

กรณีผิด ผิดนัดไม่ชำระเงินคืนให้เริ่มนับจากวันถัดจากวันที่กำหนดชำระเงินในสัญญากรณีที่ ผิดนัดชำระเงินคืนโดยมีเหตุอันควรให้สมาชิกยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการการจัดการหนี้ของเกษตรกรเพื่อ พิจารณาและเมื่อคณะกรรมการการจัดการหนี้มีมติถือว่าเป็นข้อยุติ

การกำหนดอัตราค่าปรับกรณีผิดนัดชำระหนี้คืนดังนี้

1. ค่าปรับเท่ากับอัตราค่าจัดการของวงเงินต้นทางนั้นนั้น
2. ค่าปรับที่คิดเฉพาะงวดที่ผิดนัดชำระเท่านั้น
3. งวดที่ ผิดนัดชำระคืนให้ยกเงินต้นพร้อมค่าจัดการของงวดนั้นไปในงวดสุดท้ายของแผน ชำระเงินในสัญญานั้น ๆ

4. การผิดนัดชำระคืนได้ไม่เกินสองงวดติดต่อกันจะต้องมีค่าปรับโครงสร้างหนี้

5. อัตราค่าธรรมเนียมการปรับโครงสร้างหนี้ 0.5% ของเงินต้นต้องไม่ต่ำกว่า 500 บาท

6. การชำระเงินคืนเกาะจากเกษตรกรสมาชิกโดยชำระผ่านบัญชีจัดการหนี้ของเกษตรกร ให้กับสำนักงานสาขาเป็นผู้ออกใบเสร็จรับเงินชั่วคราวให้เกษตรกรสมาชิกและส่งเอกสารมายัง สำนักงานใหญ่

7. เมื่อครบกำหนดชำระแต่เกษตรกรไม่มาชำระให้สำนักงานสาขาทำหนังสือแจ้งเตือน เกษตรกรสมาชิกผิดนัดชำระนับจากวันถัดจากวันที่กำหนดในสัญญาภายใน 15 วันพร้อมแจ้งให้สมัคร งานใหญ่ทราบ

8. ให้สำนักงานสาขาจะทำแผนการติดตามเพื่ออะไรงานทุก ๆ 3 เดือน

9. เกษตรกรสมาชิกเข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูและพัฒนาอาชีพ

จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรสรุปได้ดังนี้คือการขึ้นทะเบียนหนี้ของกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรสมาชิกเกษตรกรที่ผ่านรับรองจากประธานองค์กรด้านสถานะภาพของสมาชิกและสภาพหนี้ว่าเป็นไปตามหลักเกณฑ์และหลังจากนั้นก็จำแนกแยกหนี้ประเภทของหนี้และตรวจสอบความเป็นหนี้ก่อนดำเนินการชำระหนี้แทน การติดตามการชำระหนี้คืนของเกษตรกรสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร

ปัจจัยที่ส่งผลต่อศักยภาพการชำระหนี้

ความสามารถในการชำระหนี้ (Capacity) เป็นการวิเคราะห์ถึงผลการดำเนินงานของธุรกิจ เพื่อดูความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจ โดยวิเคราะห์รายได้ รายจ่าย และกำไรของธุรกิจ โดยปกติเงินที่จะนำมาชำระหนี้ควรจะเป็นเงินรับสุทธิจากการดำเนินงาน นั่นคือ กำไรของธุรกิจ หลักประกัน (Collateral) ในการพิจารณาและตัดสินใจเกี่ยวกับเครดิตนั้น หลักประกันแต่เพียงอย่างเดียวย่อมไม่เพียงพอที่จะตัดสินใจ ต้องพิจารณาร่วมกับปัจจัยอื่น ๆ ด้วย หลักประกันเป็นเพียงการช่วยลดความเสี่ยงภัยทางการเงิน ในกรณีที่ผลการดำเนินงานและฐานะการเงินในอนาคตไม่เป็นไปตามที่คาดคะเนไว้ คือ เปลี่ยนแปลงในทางที่ไม่ดีนั่นเองสภาวะการณทั่ว ๆ ไป (Conditions) เช่น ภาวะเศรษฐกิจ นโยบายของรัฐบาล เป็นต้น

ดารณี พุทธิวิบูลย์ (2561) ทำการรวบรวมข้อมูลสินเชื่อที่ได้มาทั้งหมด ตั้งแต่อดีต ปัจจุบัน และพยากรณ์แนวโน้มอนาคต ทั้งนี้เพื่อพิจารณาถึงความตั้งใจที่จะชำระหนี้และความสามารถในการชำระหนี้ของผู้ขอสินเชื่อเป็นสำคัญ โดยใช้วิธีวิเคราะห์สินเชื่อเชิงคุณภาพ ดังนี้

1. คุณสมบัติของผู้ขอสินเชื่อ ผู้วิเคราะห์สินเชื่อจะต้องใช้วิจารณญาณอย่างละเอียด เพื่อที่จะช่วยแน่ใจว่าผู้ขอสินเชื่อแต่ละคนมีคุณสมบัติในด้านความซื่อสัตย์ มีความเต็มใจและพยายามที่จะชำระหนี้สินอย่างแน่นอน สวนประกอบในการวิเคราะห์คุณสมบัติของผู้ขอสินเชื่อมีดังนี้

1.1 ความรับผิดชอบในการดำเนินธุรกิจ รวมทั้งชื่อเสียงของกิจการของผู้ขอสินเชื่อและความเชื่อถือในสายตาบุคคลทั่วไป

1.2 ความมั่นคงด้านที่อยู่อาศัยและการทำงาน นอกจากนี้ความเป็นอยู่และอุปนิสัยในการใช้จ่ายเงิน สภาพสังคม สภาพการสมรส และความสนใจต่อสิ่งแวดล้อม อาจช่วยส่งเสริมคุณสมบัติของบุคคลนั้นได้

1.3 ความซื่อสัตย์สุจริต

1.4 ความตรงต่อถาวรคือ ความสม่ำเสมอในการชำระหนี้ที่เป็นมาในอดีต

1.5 ความเสมอต้นเสมอปลาย

2. ความสามารถในการชำระหนี้ ในการวิเคราะห์สินเชื่อ ความสามารถในการชำระหนี้ หมายถึง ความสามารถในการจ่ายชำระหนี้เมื่อครบกำหนด โดยจะเห็นได้ว่าลูกหนี้ที่มีความตั้งใจในการชำระหนี้สินทั้งที่ไม่มีเงินหรือไม่ความสามารถหาเงินมาได้ก็ทำให้เกิดสภาพความเสี่ยงขึ้นการประมาณความสามารถนี้ต้องพิจารณากับส่วนประกอบการวิเคราะห์ความสามารถในการชำระหนี้ได้ ดังนี้

2.1 มีรายได้ประจำ ตองมากพอที่จะชำระหนี้

2.2 ความสามารถในการหารายได้

2.3 หนี้สินที่มีอยู่

2.4 แบบแผนการใช้จ่ายถึงแม้รายได้จะเป็นปัจจัยสำคัญที่สุดที่มีผลต่อความสามารถในการชำระหนี้ของบุคคลธรรมดาหรือธุรกิจแต่ยังมีปัจจัยอื่นซึ่งผู้อนุมัติสินเชื่อจะต้องนำมาพิจารณาประกอบ โดยอาจดูได้จากคุณสมบัติส่วนตัวและความสามารถในการดำเนินธุรกิจของผู้เป็นเจ้าของหรือผู้จัดการ เช่น สุขภาพ การศึกษาและความชำนาญในสาขาอาชีพ อายุบุคลิกภาพ เสถียรภาพในการว่าจ้างคนงาน ความประหยัดและความก้าวหน้าในการดำเนินงาน เป็นต้น

3. เงินทุน แสดงถึง ความมั่นคงทางการเงินเชิงธุรกิจ และยังเป็นเครื่องรับรองว่าธุรกิจจะสามารถชำระหนี้สินโดยใช่เงินทุนนี้ได้ ถึงแม้ว่าจะเกิดความผิดพลาดล้มเหลวทางด้านคุณสมบัติหรือความสามารถในการชำระหนี้สินในเวลาต่อมาก็ตาม ส่วนประกอบในการวิเคราะห์เงินทุนได้ ดังนี้

3.1 สินทรัพย์

3.2 ส่วนของเจ้าของหรือส่วนของผู้ถือหุ้นเงินทุนของธุรกิจอาจดูได้จากงบการเงิน ข้อพึงสังเกตคือ ในการวิเคราะห์ควรวิเคราะห์ราคาตลาดของสินทรัพย์มากกว่าราคาตามบัญชี

4. หลักประกันนับเป็นสินทรัพย์ชนิดหนึ่งซึ่งนำมาค้ำประกันการขอสินเชื่อและมักจะเป็นสินทรัพย์ถาวรจึงเป็นขอหนึ่งที่ควรวิเคราะห์เพื่อพิจารณาความเสี่ยงของสินเชื่อที่จะอนุมัติ

5. สภาพเศรษฐกิจ สภาพการณ์ภายนอกซึ่งอยู่นอกเหนืออำนาจการควบคุมทั้งของผู้ให้และผู้ขอสินเชื่อ อาจมีผลกระทบกระเทือนต่อความเสี่ยงในการให้สินเชื่อได้ สภาพการเปลี่ยนแปลงในธุรกิจทั้งระยะสั้นและระยะยาวจะต้องนำมาเป็นส่วนประกอบในการพิจารณาถึงผลกระทบที่จะมีต่อความสามารถในการชำระหนี้และเงินทุนของกิจการ

ฝ่ายบริหารสินเชื่อจะต้องทันต่อสภาพการณ์แวดล้อมเหล่านี้เสมอและจะต้องสามารถคาดคะเนแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นต่อไปในอนาคตด้วย

6. ประเทศที่ติดต่อด้วยปัจจัยการกระหว่างประเทศทวีความสำคัญมากขึ้น ดังนั้น สำหรับผู้ขอสินเชื่อที่ดำเนินการติดต่อกับต่างประเทศ ผู้วิเคราะห์สินเชื่อจะต้องวิเคราะห์ถึงภาวะการเสี่ยงต่อเศรษฐกิจและสังคมการค้าของประเทศที่ผู้ขอสินเชื่อติดต่อด้วย การอธิบายระดับความเสี่ยงได้จากการนำปัจจัยสินเชื่อมาพิจารณาร่วมกันโดยสมมุติให้กิจการมีการดำเนินงานด้านสินเชื่อตามปกติและ

ภายใต้สภาพแวดล้อมอย่างเดียวกันปัจจัยที่พิจารณามี 3 ' C คือ

1. Character = คุณสมบัตินี้
 2. Capacity = ความสามารถในการชำระหนี้
 3. Capital = เงินทุนสมการความเสี่ยงในสินเชื่อจะเป็นดังนี้
- ความเสี่ยงในสินเชื่อ = คุณสมบัตินี้ + ความสามารถ + เงินทุน
- Credit Risk = Character + Capacity + Capital

จากสมการสินเชื่อข้างต้น หมายความว่า ถ้ากิจการใดมีปัจจัย C ครบและดีทั้ง 3C's กิจการนั้นมีความเสี่ยงของสินเชื่อระดับดี อย่างไรก็ตามถ้ามีปัจจัย C ตัวใดบกพร่องไปก็ไม่จำเป็นที่สมการสินเชื่อจะแสดงถึงสภาพการที่เลวร้ายเสียทั้งหมด อาจแบ่ง ลักษณะความเสี่ยงของสินเชื่อได้อีกตามสมการสินเชื่อ โดยปัจจัยที่มีเครื่องหมาย - อยู่ข้างหน้าจะหมายถึง การขาดปัจจัยนั้นดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ปัจจัยต่อความเสี่ยงในสินเชื่อ

ปัจจัยต่อความเสี่ยงในสินเชื่อ	ความเสี่ยงในสินเชื่อ
1. คุณสมบัตินี้ + ความสามารถ + เงินทุนไม่พอเพียง	ใช้ได้
2. คุณสมบัตินี้ + เงินทุน + ความสามารถไม่พอเพียง	ใช้ได้
3. ความสามารถ + เงินทุน + คุณสมบัตินี้ด้อยลง	น่าสงสัย
4. คุณสมบัตินี้ + ความสามารถ - เงินทุน	มีข้อจำกัด
5. ความสามารถ + เงินทุน - คุณสมบัตินี้	อันตราย
6. คุณสมบัตินี้ + เงินทุน - ความสามารถ	ค่อนข้างไม่ดี
7. เงินทุน - คุณสมบัตินี้ - ความสามารถ	ไม่ดีเห็นชัด
8. คุณสมบัตินี้ - ความสามารถ - เงินทุน	ค่อนข้างไม่ดี
9. ความสามารถ - คุณสมบัตินี้ - เงินทุน	ไม่น่าไว้วางใจ

ยงยุทธ โกวินทยากร (2559). ได้วิเคราะห์ปัจจัยภายในของเกษตรกร (Internal Factor Analysis) โดยการพิจารณาจุดเด่น จุดด้อยของกิจการในภาคเกษตรและนอกภาคเกษตรกรโดยนำหลัก 5 C's ในการวิเคราะห์สินเชื่อมาใช้วิเคราะห์จุดเด่น จุดด้อย ซึ่งเป็นปัจจัยภายในของเกษตรกรได้ 4C's คือ C = Characteristic, C = Capacity, C = Capital และ C = Collateral ส่วน C ที่ 5 คือ Condition สามารถใช้ในการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก แต่ในการวิเคราะห์นี้จะประยุกต์เฉพาะปัจจัย 4 C's เท่านั้น

1. คุณสมบัติหรือคุณลักษณะ (Characteristics) หมายถึงคุณสมบัติในด้านบุคลิกลักษณะ รูปร่างหน้าตา นิสัยใจคอ ความซื่อสัตย์และความน่าเชื่อถือของเกษตรกร ความตั้งใจในการทำงาน ความขยันขันแข็ง การรู้จักการออม ฯลฯ ซึ่งเป็นคุณสมบัติหรือคุณลักษณะภายในของบุคคลแต่ละคน ดังนั้น การนำเอาคุณสมบัติมาเป็นส่วนประกอบในการพิจารณาวิเคราะห์สินเชื่อจะต้องใช้วิจารณญาณ อย่างละเอียด เพื่อที่จะช่วยให้แน่ใจได้ว่าผู้ขอสินเชื่อมีความเต็มใจและพยายามที่จะชำระหนี้สินอย่าง แน่นนอน

2. ความสามารถ (Capacity) หมายถึง ความสามารถในการดำเนินงานการเกษตรและ นอกการเกษตร เพื่อก่อให้เกิดรายได้ที่แน่นอนและสามารถแก้ไขปัญหาอุปสรรค ในการดำเนินงาน การเกษตรให้บรรลุผลสำเร็จตามแผนงานหรือโครงการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. เงินทุน (Capital) หมายถึง เงินทุนที่จะใช้ในกิจการของตนเอง เงินทุนของเกษตรกรเอง หรือเงินทุนที่สถาบันการเงินหรือนายทุนเงินกูให้แก่เกษตรกร โดยเฉพาะอย่างยิ่งเงินทุนของตนเองถ้า มีจำนวนมากจะแสดงถึงความมั่งคั่งทางการเงินของผู้ขอสินเชื่อหรือของธุรกิจและยังเป็นเครื่อง รับรองว่า ธุรกิจจะสามารถชำระหนี้สินโดยใช้เงินทุนนี้ได้ถึงแม้ว่าจะเกิดความผิดพลาดล้มเหลว ทางด้านคุณสมบัติหรือความสามารถในการชำระหนี้ในเวลาต่อมาก็ตาม

4. หลักประกัน (Collateral) หลักทรัพย์ หมายถึง การพิจารณาหลักทรัพย์ที่จะนำมา ลงทุนในโครงการ หรือจำนองเป็นประกันหนี้เงินกู้ อย่างไรก็ตามจะต้องพิจารณารายละเอียดในข้อนี้ ให้ดีก่อนตัดสินใจว่าจะเป็นจุดเด่น หรือไม่เพราะอาจจะมีเกษตรกรบางรายมาค้ำประกันหนี้เพราะ เกรงอิทธิพลหรือเกรงใจเพื่อนบ้าน หลักประกันเงินกูสามารถใช่เป็นจุดเด่นหรือจุดด้อยของเกษตรกร ได้สาเหตุต่าง ๆ ของความเสี่ยงทางธุรกิจ

อมรศรี รอดบำรุง (2560, น.18) ได้กล่าวถึงสาเหตุต่าง ๆ ที่ทำให้เกิดความเสี่ยงทางธุรกิจ ได้แก่

1. ความแปรปรวนของผลผลิต (Yield Variation) การผลิตทางการเกษตรแตกต่างจาก ด้านอุตสาหกรรมอย่างสิ้นเชิงในด้านการควบคุมปริมาณผลผลิตเพราะผลผลิตทางการเกษตรมีปัจจัยที่ ผู้ผลิตไม่สามารถควบคุมได้หลายประการ จึงทำให้ผู้ผลิตควบคุมปริมาณผลผลิตให้เป็นไปตามที่ วางแผนได้ยาก ปัจจัยต่าง ๆ ที่มีสวนทำให้ผลผลิตของฟาร์มคลาดเคลื่อนไปจากที่ประมาณการไว้ ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ การเกิดโรคและแมลงศัตรูพืชหรืออุทกภัยตลอดจนโรค ระบาดของสัตว์เลี้ยง เป็นต้น ปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้ล้วนแต่ส่งผลกระทบต่อปริมาณของผลิตผลที่ฟาร์ม จะได้รับ

2. ความเคลื่อนไหวของราคา (Price Variation) ราคาของผลิตผลทางการเกษตรส่วนใหญ่ จะมีการผันแปรตลอดเวลา จึงเป็นการยากที่ผู้บริหารฟาร์มจะสามารถพยากรณ์ราคาผลผลิตของ ฟาร์มได้อย่างถูกต้อง ยังผลให้การพยากรณ์รายได้ที่คาดหวังจะได้รับผิดพลาดไปด้วย

3. ความเสี่ยงเนื่องจากเทคโนโลยี (Technological Risk) ประกอบด้วย

3.1 ความเสี่ยงจากการที่อาจไม่ได้รับผลการใช้เทคโนโลยีดังที่เคยทดลองมาก่อนได้แก่ การที่ผู้บริหารงานฟาร์มต้องเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นเพื่อซื้อปุ๋ย สารเคมีกำจัดศัตรูพืช สารเคมีเร่งการออกดอกออกผล แต่ผลผลิตที่ได้รับอาจไม่เพิ่มขึ้นดังที่เคยทดลองมาก่อน ทั้งนี้ เนื่องจากการใช้เทคโนโลยีทางการเกษตรแตกต่างจากด้านอุตสาหกรรมที่ไม่สามารถควบคุมสภาพแวดล้อมและลักษณะทางชีววิทยาให้เหมือนขณะที่ทดลองได้หรือถ้าควบคุมก็จะต้องเสียค่าใช้จ่ายมากไม่คุ้มกับการลงทุน

3.2 ความเสี่ยงจากการก้าวหน้าอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยี ทำให้ผู้ลงทุนต้องเสี่ยงกับการล้าสมัยอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีในปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องซื้อเครื่องจักรใหม่เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต จึงมีต้นทุนการผลิตสูงกว่าฟาร์มอื่น ทำให้ไม่สามารถแข่งขันทางด้านราคาในตลาดได้

4. นโยบายของรัฐบาล (Government Policy) นโยบายของรัฐบาลในระบบเศรษฐกิจปัจจุบันนับว่าเป็นกลไกสำคัญยิ่ง ที่จะสามารถชี้นำการขยายตัวหรือหดตัวของธุรกิจประเภทต่าง ๆ ดังนั้น การเปลี่ยนแปลงนโยบายของรัฐบาลจึงเป็นความเสี่ยงอย่างหนึ่งที่ผู้ประกอบการธุรกิจต่าง ๆ มักจะประสบอยู่เสมอ

5. ความเสี่ยงเนื่องจากเหตุการณ์ที่ไม่คาดฝัน (Casualty Risk) เป็นความเสี่ยงซึ่งอาจเกิดจากอุบัติเหตุหรือเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิดมาก่อน

6. ความเสี่ยงเนื่องจากบุคคลอื่น ในการประกอบธุรกิจของฟาร์มนั้น ผู้จัดการฟาร์มจะต้องมีความสัมพันธ์กับบุคคลหลายฝ่าย ซึ่งถ้าหากมีการเปลี่ยนแปลงความสัมพันธ์หรือข้อตกลงโดยกระทันหันก็อาจทำให้ธุรกิจฟาร์มต้องประสบความล้มเหลวได้โดยง่าย

7. ความเสี่ยงเนื่องจากตัวผู้ประกอบการ (Personal Risk) ความเสี่ยงที่เกี่ยวกับสุขภาพและการเสียชีวิตของเจ้าของฟาร์มหรือบุคคลในครอบครัว ถ้าหากเจ้าของฟาร์มป่วยหรือเสียชีวิต ครอบครัวก็ต้องเสียค่าใช้จ่ายเพื่อดูแลรักษา และขาดผู้ดำเนินงาน ทำให้ธุรกิจขาดรายได้ที่พึงได้รับและอาจต้องล้มเลิกกิจการในที่สุด

8. ความเสี่ยงทางการเงิน (Financial Risk) เป็นความเสี่ยงที่เกิดขึ้นเนื่องจากการก่อหนี้ ถ้าธุรกิจฟาร์มมีอัตราสวนของหนี้สินต่อทุนมากขึ้นเนื่องจากการกู้เพิ่มเติม โดยมีได้มีการเพิ่มทุนก็จะทำให้ธุรกิจมีความเสี่ยงมากขึ้น

สรุป ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการชำระหนี้ ที่ผู้วิจัยนำมาใช้ในการศึกษาวิจัยของเราครั้งนี้ วิเคราะห์ถึงผลการดำเนินงานของธุรกิจเพื่อดูความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจ โดยวิเคราะห์รายได้ รายจ่าย และกำไรของธุรกิจ โดยกล่าวถึงสาเหตุต่าง ๆ คุณสมบัติของผู้ขอสินเชื่อรายได้ประจำและการหารายได้เพื่อนำมาชำระหนี้สินที่มีอยู่โดยพิจารณาเงินทุนหลักประกันที่เป็น

สินทรัพย์รวมถึงวิเคราะห์สภาพเศรษฐกิจ สภาพการณ์ภายนอกประเทศที่ติดต่อด้วยปัจจัยด้านการคา

ทฤษฎีความสามารถในการชำระหนี้

ความสามารถในการชำระหนี้เป็นหลักฐานที่สะท้อนถึงศักยภาพของลูกหนี้ว่าสามารถชำระหนี้ได้หรือไม่ในแง่ของลูกหนี้ประเภทบุคคลสามารถพิจารณาจากหน้าที่การงานรายได้จากการประกอบอาชีพประจำประวัติการชำระหนี้สินที่ผ่านมาว่ามีวินัยหรือไม่และหนี้สินในปัจจุบันว่ามีภาระผูกพันมากน้อยเพียงใดกล่าวคือพิจารณาจากคุณสมบัติของผู้ขอสินเชื่อเป็นหลัก 2 ในแง่ของนิติบุคคลสามารถพิจารณาจากงบการเงินย้อนหลังจากกิจการในอดีตเพื่อวิเคราะห์แนวโน้มและสภาพของธุรกิจโดยผู้ให้สินเชื่ออาจดูจากอัตราส่วนทางการเงินอธิบายอัตราส่วนทางการเงินหมุนเวียนเร็วอัตราส่วนหนี้สินต่อทุนเป็นต้นและเกณฑ์ที่ควรพิจารณาประกอบเช่นแผนการบริหารงานนโยบายการทำการค้าโครงการที่จะลงทุนในภายหน้า

ด้ากูล่า อัลวามูฟวี (2559) ได้สร้างแบบจำลองสำหรับการวิเคราะห์ความสามารถในการชำระหนี้เงินกู้ซึ่งได้ทำการวิเคราะห์ความสามารถในการชำระหนี้ Debt Servicing Capacity โดยชี้ให้เห็นถึงปัญหาของหนี้ต่างประเทศไว้ 3 แบบคือหนี้ในระยะสั้นและระยะยาวหนี้ในระยะกลางโดยปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถการชำระหนี้ในระยะสั้นและการชำระหนี้ในระยะทางนั้นสามารถพิจารณาได้จากดุลการชำระเงินของประเทศซึ่งจากการศึกษาพบว่าตัวแปรที่สำคัญกว่าเพราะความสามารถในการชำระหนี้ได้แก่ 3 ตัวแปรต่อไปนี้คือ

1. ยอดชำระหนี้คืนส่วนเงินต้น (Debt Amortization)
2. ดอกเบี้ย (Interest)
3. สินค้าส่งออก (Export)

ซึ่งรายได้จากการส่งออกของประเทศกำลังพัฒนามักจะมีการเปลี่ยนแปลงไปตามสถานการณ์โลกราคาสินค้าในตลาดโลกและผลผลิตภายในประเทศโดยเฉพาะประเทศที่มีการพึ่งพิงสูงต่อผลผลิตการเกษตรกรรมซึ่งถูกกระทบโดยตรงจากความต้องการตลาดโลกส่งผลให้รายได้จากสินค้าส่งออกในประเทศด้วยการพัฒนามีการเปลี่ยนแปลงอย่างรุนแรงนำไปสู่ดุลการชำระเงินที่แตกต่างกันซึ่งความแตกต่างของดุลการชำระเงินจะไม่อยู่ในสภาวะที่อันตรายถ้าประเทศเหล่านี้มีเงินทุนหมุนเวียนตลอดเวลาเงินทุนหมุนเวียนมักจะไม่แน่นอนทางนี้จากความไม่เสถียรภาพของทางการเมืองและความยั่งยืนตลาดทุนส่วนการนำเข้าในประเทศที่กำลังพัฒนานั้นจะมีการเปลี่ยนแปลงตามปัจจัยต่าง ๆ หลายปัจจัยทั้งปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกเช่นการผลิตภายในประเทศที่ตกต่ำในระยะสั้นผลผลิตทางการเกษตรที่ตกต่ำราคาในตลาดโลกหรือภาวะตกต่ำของราคาน้ำมันซึ่งเป็นตัวอย่างที่ชัดเจนอย่างหนึ่งซึ่งมีอยู่ 3 ปัจจัย

1. ขดเซยที่มีผลตัวแปรข้างต้นคือประเทศลูกหนี้ที่สามารถส่งเสริมเงินทุนสำรองในช่วงภาวะเศรษฐกิจที่กำลังฟื้นตัวซึ่งสามารถนำมาใช้ในช่วเวลาฉุกเฉินหรือภาวะถดถอยหรือภาวะในช่วงเวลาการตกต่ำของการส่งออกเงิน
2. ขดเซยจากต่างประเทศในรูปแบบเงินช่วยเหลือหรือการกู้เงินต่างประเทศสามารถใช้ถ่วงโครงการขาดดุลการชำระเงิน
3. ประเทศลูกหนี้ที่อาจจะสามารถมีการนำเข้าสินค้าที่ไม่จำเป็นได้ระหว่างช่วงเวลาถดถอยอยู่ช่วงเวลาขาดดุลการชำระเงินขาดดุลภาวะผูกพันของหนี้สินนั้นทั้งในส่วนของการดอกเบี้ยและยอดชำระหนี้คืนเงินต้นตามที่ตกลงไว้ในสัญญาและผลที่ตามมาคือความล้มเหลวที่เกี่ยวกับพระมีสิทธิ์ต่างประเทศซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าประเทศไม่มีความสามารถในการออมและเคลื่อนย้ายเงินออมเหล่านั้นสำหรับความมุ่งหวังขอภาระหนี้สินและการที่ประเทศไม่สามารถชำระหนี้ต่างประเทศได้ซึ่งจะทำให้ความเชื่อถือจากต่างประเทศลดลงไปอย่างมากซึ่งทำให้ประเทศเจ้าหนี้พิจารณาการให้กู้โดยให้ความเสี่ยงน้อยที่สุดเท่าที่จำเป็นได้สำหรับภาระหนี้ระยะยาวนั้นเชื่อว่าความสามารถในการชำระหนี้ที่มีการพิจารณาจากต้นทุนขั้นแรกและผลกำไรของเงินทุนต่างประเทศส่วนในเรื่องขาดของเศรษฐกิจ มหันภาค มีความสัมพันธ์กับการออมการลงทุนรายได้การส่งออกสินค้าและการนำเข้าสินค้า ซึ่ง ได้อธิบายวงจรการก่อหนี้ไว้โดยการวิเคราะห์การเจริญเติบโตของเศรษฐกิจในระยะยาวนั้นมีความสัมพันธ์กับการพึ่งพาหนี้ต่างประเทศซึ่งพบว่าภายใต้สมมติฐานจะต้องพยายามให้มีการเพิ่มเงินออมมากขึ้นภายในประเทศการลงทุนในประเทศอัตราการเจริญเติบโตของผลผลิตในประเทศอัตราส่วนของผลผลิตจากเงินทุนอัตราการเจริญเติบโตของการส่งออกและเงินสุทธิของประเทศให้อยู่ในระดับที่สอดคล้องกันก็จะทำให้ประเทศต่าง ๆ สามารถจัดการกับสถานะเศรษฐกิจของตนเองได้ในช่วงเวลาหนึ่งโดยวงจรการก่อหนี้โดยแต่ละช่วงจะแสดงถึงบทบาทและขนาดของการก่อหนี้ในการพัฒนาเศรษฐกิจดังนี้ มุลนิธิชีวิตไทย (2561)

ระยะเริ่มต้นของการพัฒนาเศรษฐกิจคือการกู้ยืมเงินจากทุนต่างประเทศเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วเนื่องจากปริมาณการออมเงินในประเทศมีไม่เพียงพอกับการขยายการลงทุนและการพัฒนาเศรษฐกิจจากความต้องการเงินทุนเพิ่มจำนวนดังกล่าวส่งผลให้การยืมเงินทุนจากต่างประเทศเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วของการพัฒนาเศรษฐกิจการกู้ยืมเงินทุนจากต่างประเทศลดลงสืบเนื่องมาจากการกู้ยืมเงินทุนจากต่างประเทศจำนวนมากในระยะแรกโครงการพัฒนาและการลงทุนจำนวนมากในระยะแรกทำให้รายได้ของประชากรเพิ่มส่งผลให้อัตราการออมภายในประเทศเพิ่มสูงขึ้นจนเพียงพอที่จะชำระเงินต้นคืนและดอกเบี้ยเงินกู้ต่างประเทศได้ในระยะนี้จึงยังมีการกู้เข้ามาใหม่ได้เรื่อย ๆ แต่จำนวนเงินกู้จะน้อยกว่าช่วงแรกและในตอนท้ายช่วง 2 นี้จำนวนเงินกู้ชำระจะมีปริมาณที่สูงขึ้นโครงการพัฒนาเศรษฐกิจปริมาณหนี้ต่างประเทศจะค่อย ๆ ลดลงจนสามารถชำระหนี้ต่างประเทศได้

ทั้งหมดเพื่อการพัฒนาสัมฤทธิ์ผลจากรายได้ประชากรก็จะเพิ่มขึ้นปริมาณเงินออมภายในประเทศ เพิ่มขึ้นสูงจนเพียงพอสำหรับการลงทุนและการผ่อนชำระหนี้โดยการชำระหนี้ดังกล่าวจะดำเนินต่อไป จนสามารถชำระหนี้ได้หมดสำหรับระยะเวลาของวงจรถีระสั้นหรือยาวนานขึ้นขึ้นอยู่กับความสำเร็จ ในการพัฒนาประเทศโดยหากประเทศเกิดปัญหาไม่สามารถเพิ่มระดับรายได้ได้ประสิทธิภาพและ ผลตอบแทนเงินลงทุนต่ำรวมทั้งการส่งออกน้อยทำให้อัตราเงินออมภายในประเทศต่ำส่งผลให้วงจร การก่อหนี้ต้องใช้ระยะเวลาเพิ่มขึ้นมากกว่าเดิมเพราะต้องกู้ยืมเงินมาชำระหนี้เรื่อยๆ ดังนั้น สำหรับความสามารถในการชำระหนี้ต่างประเทศในระยะยาวนานขึ้นขึ้นอยู่กับความสามารถในการเพิ่ม อัตราการออมเงินในประเทศ

สรุป ความสามารถในการชำระหนี้ ที่สะท้อนถึงศักยภาพของลูกหนี้ว่าสามารถชำระหนี้ได้ หรือไม่ในแง่ของลูกหนี้ประเภทบุคคล พิจารณาจากหน้าที่การงานรายได้จากการประกอบอาชีพ ประจำประวัติการชำระหนี้สินที่ผ่านมาว่ามีวินัยหรือไม่และหนี้สินในปัจจุบันว่ามีภาระผูกพันมากน้อย เพียงใดกล่าวคือพิจารณาจากคุณสมบัติของผู้ขอสินเชื่อเป็นหลัก 2 ในแง่ของนิติบุคคลสามารถ พิจารณาจากงบการเงิน

แนวคิดเกี่ยวกับหนี้

อัจฉราพร โชติพิฤกษ์ (2525) พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานพุทธศักราช (2525) ให้ นิยามหนี้สิน คือ เงินที่ผู้หนึ่งติดค้างอยู่ซึ่งจะต้องใช้ให้แก่อีกผู้หนึ่งนอกจากนี้แล้วยังมีนักวิชาการหลาย ท่านให้คำนิยามหนี้สิน ซึ่งอัจฉราพร โชติพิฤกษ์ได้ให้ คำนิยาม หนี้สิน หมายถึง จำนวนเงินที่บุคคล หรือกิจการค้าเป็นหนี้ต่อบุคคลภายนอกเป็นภาระผูกพันตามกฎหมายในปัจจุบันของกิจการ อันเกิด จากการค้าหรือการกระทำในอดีตมีผลทำให้กิจการต้องชำระหนี้ตามภาระที่ได้ผูกพันนั้นในอนาคต ซึ่งจะมีความสอดคล้องกับสำนักงานสถิติแห่งชาติที่ให้คำนิยามหนี้สินของครัวเรือน หมายถึง จำนวน เงินกู้ยืมทั้งหมดของสมาชิกในครัวเรือนที่ค้างชำระทั้งจากสถาบันการเงินและบุคคลอื่นนอกครัวเรือน และหนี้ที่เกิดจากการเช่าซื้อ การซื้อสินค้าเงินผ่อน/การซื้อเชื่อสินค้า การจำนำ การจำนอง และเงินส่ง แשרตาย เป็นต้น สำหรับลักษณะที่สำคัญ และประเภทของหนี้สินสามารถแบ่งออกได้ดังนี้ รัตนาภรณ์ เขาวลิตตระกูล (2559)

1. ลักษณะที่สำคัญของหนี้สินมีดังนี้

1.1 เป็นภาระผูกพันในปัจจุบันที่เกิดจากเหตุการณ์ในอดีตของกิจการ เนื่องจากการ ประกอบธุรกิจทางการค้า เช่น การซื้อสินค้าเป็นเงินเชื่อ การใช้บริการเป็นเงินเชื่อ การกู้ยืมเงินจาก สถาบันการเงิน

1.2 เป็นหน้าที่และความรับผิดชอบที่เจ้าของกิจการต้องชดใช้ด้วยเงินสด สินทรัพย์อื่น

หรือบริการตามที่ได้ตกลงกันได้

1.3 สามารถกำหนดมูลค่าของหนี้สินและวันที่ครบกำหนดชำระหนี้ได้

1.4 สามารถระบุผู้รับเงินได้

2. ประเภทของหนี้สิน

หนี้สินมีระยะเวลาในการชำระหนี้ที่แตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับข้อตกลง ดังนั้นการจำแนกประเภทหนี้สินจะพิจารณาจากความแตกต่างของระยะเวลาในการชำระหนี้ ซึ่งจำแนกได้ 2 ประเภทดังนี้

2.1. หนี้สินหมุนเวียน (Current Liabilities) หมายถึง หนี้สินของกิจการที่มีระยะเวลาครบกำหนด ในการชำระคืนภายใน 12 เดือนนับจากวันที่ทำการกู้ อาจชำระด้วยเงินสด หรือสินทรัพย์หมุนเวียนอื่น นอกจากนี้หนี้สินหมุนเวียนยังมีลักษณะที่แตกต่างกัน สามารถจำแนกได้ 3 ประเภทดังนี้

2.2. หนี้สินหมุนเวียนที่กำหนดมูลค่าแน่นอน (Determinable Current Liabilities)

2.3 หนี้สินหมุนเวียนโดยประมาณ (Estimated Current Liabilities)

2.4 หนี้สินหมุนเวียนที่อาจจะเกิดขึ้น (Contingent Current Liabilities)

2.5. หนี้สินระยะยาว (Long-Term Liabilities) หมายถึง หนี้สินที่มีระยะเวลาในการชำระหนี้คืนเกินกว่า 1 ปี หรือเกินกว่ารอบระยะเวลาดำเนินงานตามปกติของกิจการ (รอบระยะเวลาดำเนินการปกติเท่ากับ 12 เดือน) เช่น หุ้นกู้ ตั๋วเงินจ่ายระยะยาวเจ้าหนี้จำนอง เป็นต้น ทฤษฎีการบริโภคที่สัมพันธ์กับการเป็นหนี้สำหรับแนวคิดทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการเป็นหนี้ที่จะกล่าวถึงในที่นี้ประกอบด้วย ทฤษฎีการบริโภคแบบรายได้สมบูรณ์ (Absolute Income Hypothesis) ทฤษฎีการบริโภคตามสมมติฐานรายได้เปรียบเทียบ (Relative Income Hypothesis) ทฤษฎีรายได้ถาวร (Permanent Income Theory of Consumption) ทฤษฎีการบริโภคแบบช่วงอายุขัยหรือทฤษฎีวัฏจักรชีพ (Life Cycle Theory of Consumption) โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. สมมติฐานการบริโภคแบบรายได้สมบูรณ์ (Absolute Income Hypothesis)

วันรัักษ์ มิ่งมณีนาคิน (2561) ได้กล่าวถึง ทฤษฎีการบริโภคตามสมมติฐานรายได้สมบูรณ์ซึ่งเป็นแนวคิดของ John Maynard Keynes ที่ว่าด้วยการบริโภคและการลงทุน โดยการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคของบุคคลจะขึ้นอยู่กับรายได้สุทธิที่สามารถใช้จ่ายได้จริงหรือรายได้พึงจ่าย (Disposable Income) กล่าวคือ บุคคลจะมีการบริโภคเพิ่มขึ้นเมื่อมีรายได้สุทธิที่สามารถนำไปใช้จ่ายได้จริงเพิ่มขึ้น ในทางกลับกันหากบุคคลมีรายได้สุทธิที่สามารถนำไปใช้จ่ายได้จริงลดลง บุคคลนั้นจะมีระดับการใช้จ่ายเพื่อบริโภคลดลง

2. ทฤษฎีการบริโภคตามสมมติฐานรายได้เปรียบเทียบ (Relative Income Hypothesis)

ทฤษฎีการบริโภคตามสมมติฐานรายได้เปรียบเทียบ (Relative Income Hypothesis) เป็นแนวคิด

ของ เจมส์ ดัสเซียบาร์รี (1959) ที่ว่าการบริโภคไม่ได้มีความสัมพันธ์เฉพาะกับรายได้สัมบูรณ์เท่านั้น แต่ยังมีความสัมพันธ์กับรายได้เปรียบเทียบ (Relative Income) ได้กล่าวถึงพื้นฐานของข้อสมมติ รายได้เปรียบเทียบในลักษณะที่มีอิทธิพลต่อการบริโภค คือ

2.1. พฤติกรรมการบริโภคของผู้บริโภคแต่ละคนจะมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันมากกว่า การบริโภคของตนเองเพียงคนเดียว โดยผู้บริโภคแต่ละคนจะทำการเปรียบเทียบรายได้ของตนเอง กับคนอื่น ๆ ในสังคม โดยผู้บริโภคจะพยายามรักษามาตรฐานการครองชีพของตนเองให้ใกล้เคียงกับ เกณฑ์มาตรฐานของสังคม และผู้บริโภคจะพยายามหลีกเลี่ยงพฤติกรรมการบริโภคของคนอื่น ๆ ใน สังคมด้วย

2.2. การบริโภคในปัจจุบันถูกกำหนดโดยแบบแผนของการบริโภคในอดีต กล่าวคือ ผู้บริโภคจะพยายามรักษามาตรฐานการบริโภคของตนเองกับระดับรายได้สูงสุดที่เคยได้รับมาก่อน เมื่อใดก็ตาม ที่รายได้ของตนเองลดลงต่ำกว่ารายได้สูงสุดที่ตนเองเคยได้รับมาก่อนผู้บริโภคจะไม่ค่อย ลดระดับการบริโภคของตนเองมากนัก เพราะมีความเคยชินกับมาตรฐานการบริโภคแบบเดิม ทฤษฎี การบริโภคตามสมมติฐานรายได้ถาวร (Permanent Income Hypothesis) ทฤษฎีการบริโภคตาม สมมติฐานรายได้ถาวรได้พัฒนาขึ้นเป็นครั้งแรก ซึ่งได้กำหนดรายได้ออกเป็น 2 ส่วน คือ รายได้ถาวร (Permanent Income) และรายได้ชั่วคราว (Transitory Income) และกำหนดลักษณะการบริโภค ออกเป็น 2 ส่วน เช่นกัน คือ การบริโภคถาวร (Permanent Consumption) และการบริโภคแบบ ชั่วคราว (Transitory Consumption) ในทฤษฎีนี้เชื่อว่าครัวเรือนจะมีพฤติกรรมในการจัดสรร รายได้ เพื่อการบริโภคโดยอ้างอิงกับรายได้ในระยะยาวที่คาดว่าจะได้รับ ตามทฤษฎีนี้เป็นเรื่องของการ คาดการณ์และการวางแผนในระยะยาว กล่าวคือ การใช้จ่ายเพื่อการบริโภคของครัวเรือนจะขึ้นอยู่กับ รายได้ถาวร โดยครัวเรือนจะไม่ทำการบริโภคในส่วนของรายได้ชั่วคราว ดังนั้น เงินส่วนที่เหลือที่ ไม่ได้ทำการบริโภคจะถือเป็นเงินออม ซึ่งสามารถเกิดได้ทั้งจากส่วนของรายได้ถาวรและรายได้ ชั่วคราว

สมมติฐานการบริโภคแบบช่วงอายุขัย (Life Cycle Hypothesis) ระดับการบริโภคของ บุคคลมีได้ขึ้นอยู่กับระดับรายได้ ณ เวลาปัจจุบันเท่านั้น แต่ยังขึ้นอยู่กับรายได้ที่บุคคลนั้นคาดว่าจะ ได้รับในอนาคต โดยบุคคลจะมีแบบแผนของรายได้ตลอดชั่วชีวิตของเขา ซึ่งในช่วงอายุน้อยบุคคลจะมี รายได้ต่ำมากแต่ในขณะที่เดียวกันบุคคลนั้นก็ยังต้องการการบริโภคในการดำรงชีวิต นั่นคือ บุคคลจะมี ระดับการบริโภคสูงกว่าระดับรายได้แสดงว่าในช่วงนั้นเขาจะมีการออมติดลบ (Dissaving) หรือมี หนี้สินเกิดขึ้น แต่เมื่อบุคคลนั้นอายุมากขึ้นประสิทธิภาพในการทำงานดีขึ้น ระดับรายได้ของเขาก็จะ สูงขึ้น นั่นคือ บุคคลจะมีระดับรายได้สูงกว่าระดับการบริโภค เงินส่วนที่เหลือจากการบริโภคถูกนำไป ออม และเมื่อเข้าสู่วัยสูงอายุรายได้จะค่อยๆ ลดลงไปจนอยู่ในระดับต่ำเกือบเท่าตอนต้น ในขณะที่การ บริโภคยังคงสูงอยู่ บุคคลจะกลับมามีการออมเป็นลบอีกครั้งหนึ่ง

ทฤษฎีความต้องการถือเงินของ มีรากฐานมาจากทฤษฎีความต้องการถือเงินของมาร์แชลล์ ในเรื่องปริมาณเงินในรูปความต้องการถือเงิน (Cash Balance Quantity of Money) ที่มีความเห็นว่าบุคคลจะถือเงินจำนวนหนึ่งเพื่อความสะดวกในการใช้จ่าย และเพื่อมิให้เกิดปัญหาการขาดสภาพคล่อง เห็นว่า เงินมิได้มีบทบาทเพียงตัวกลางในการแลกเปลี่ยนเท่านั้น แต่เงินยังเป็นสินทรัพย์ (Asset) ประเภทหนึ่งซึ่งได้แก่ หุ้นกู้ หรือพันธบัตร Bond) การที่ประชาชนจะเลือกการถือเงินกับการถือพันธบัตรนั้นมีปัจจัยที่สำคัญในการกำหนด นั่นคือ ระดับรายได้ และอัตราดอกเบี้ย กล่าวคือ ถ้าอัตราดอกเบี้ยสูงความต้องการถือเงินของประชาชนจะน้อย เพราะประชาชนจะเลือกถือหลักทรัพย์มากกว่า หรือในทางตรงกันข้ามถ้าอัตราดอกเบี้ยต่ำลง ความต้องการถือเงินของประชาชนจะมากขึ้น เพราะประชาชนจะเลือกที่จะถือหลักทรัพย์น้อยลง และบุคคลต้องการถือเงินไว้ 3 ประการได้แก่ ความต้องการถือเงินเพื่อใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน (Transaction Motive) ความต้องการถือเงินเพื่อกรณีฉุกเฉิน (Precautionary Motive) และความต้องการถือเงินเพื่อเก็งกำไร (Speculative Motive) การบริโภครายได้

แนวคิดเกี่ยวกับมูลเหตุของการค้างชำระหนี้

การค้างชำระหนี้ของลูกหนี้เป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงได้ยากในการดำเนินงานของธนาคาร เนื่องจากการอำนวยการสินเชื่อแก่ลูกค้าที่มาขอสินเชื่อ แม้ว่าได้มีการตรวจสอบคุณสมบัติของผู้ขอกู้แล้วก็ตาม แต่ยังมีปัจจัยหลายปัจจัยที่ส่งผลให้ลูกหนี้ไม่สามารถชำระหนี้คืนได้ตามกำหนดที่ระบุไว้ในสัญญา ธนาคารเองต้องมีระบบตรวจสอบติดตามหนี้ภายหลังจากที่ได้ให้กู้แล้ว ซึ่งมูลเหตุของการค้างชำระหนี้พอจะสรุปได้ดังนี้ (อ้างถึงใน ชนินทร์ พิทยาวิธ, 2559) กล่าวว่าภายหลังจากการที่ได้รับอนุมัติสินเชื่อแล้ว หน้าที่สำคัญในการบริหารสินเชื่ออีกประการหนึ่ง ก็คือ การเรียกเก็บหนี้ (Credit Collection) เพราะการบริหารสินเชื่อที่ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายได้ก็ต่อเมื่อได้รับชำระหนี้กลับคืนมาครบถ้วนแล้วในการให้สินเชื่อประเภทต่าง ๆ มักจะมีปัญหาเกิดขึ้นเสมอ ๆ เช่นลูกหนี้บางรายชำระเงินยาก บางรายไม่ยอมชำระเงินตามเงื่อนไขข้อตกลงเลย ดังนั้น จึงจะต้องพร้อมที่จะแก้ไขปัญหาการผิดนัดชำระหนี้หรือผิดสัญญาของลูกหนี้อยู่ตลอดเวลา ในการแก้ปัญหาดังกล่าว คือ เพื่อให้บรรลุซึ่งวัตถุประสงค์ดังกล่าว ในการเรียกเก็บหนี้จึงจะต้องมีการทำตามหลักการ เพื่อเป็นแนวทางที่จะปฏิบัติให้การเก็บหนี้ได้เกิดผลสำเร็จตามความต้องการ หลักการดังกล่าวควรมีการกำหนดไว้อย่างคร่าว ๆ ดังนี้การเรียกเก็บหนี้หรือการทวงหนี้ ซึ่งจะอาศัยพื้นฐานที่ว่าลูกหนี้แต่ละคนจะมีคุณสมบัติ (Character) ที่แตกต่างกันออกไป บางคนมีความตั้งใจที่จะชำระหนี้ แต่บางครั้งอาจจะหลงลืมหรือปัญหาบางประการ บางคนมีอุปนิสัยเหนียวหนี้ ต้องทวงถึงจะได้ บางคนขาดความตั้งใจที่จะชำระหนี้ และบางคนถือในเรื่องเกียรติเป็นสำคัญ การทวงหนี้โดยวิธีการที่ไม่เหมาะสมอาจจะทำให้สถาบัน

การเงินต้องเสียสัมพันธภาพที่มีกับลูกค้าไปก็ได้ ดังนั้น วิธีเรียกเก็บหนี้หรือทวงหนี้จากลูกหนี้แต่ละรายจึงต้องใช้กลยุทธ์ (Tactic) ที่แตกต่างกันไป เช่น ลูกหนี้ที่มีความรับผิดชอบ (Responsibility) ก็อาจจะต้องใช้วิธีขอร้อง (Collection Appeals) คือ การทวงถามแบบบอกกล่าวให้ทราบหรือลูกหนี้ที่มีประวัติการชำระหนี้ไม่สม่ำเสมอ ก็อาจจะต้องทวงถามแบบบอกกล่าวให้ทราบ หรือลูกหนี้ที่มีประวัติการชำระหนี้ไม่สม่ำเสมอ ก็อาจจะต้องทวงถามแบบกำหนดระยะเวลา (Date Line) หรือลูกหนี้ที่มีเจตตาคิดไม่ชำระหนี้ ทวงถามด้วยวิธีที่กล่าวแล้วไม่ได้ผล ก็การเบี่ยงบ่ายหรือผัดผ่อน หรือใช้วิธีนิ่งเฉยอยู่เรื่อย ดังนี้

1. มูลเหตุที่เกิดจากปัจจัยภายนอก ได้แก่ ปัจจัยที่ไม่สามารถควบคุมได้ หากปัจจัยดังกล่าวเปลี่ยนแปลงไปยอมส่งผลกระทบต่อตัวลูกหนี้ได้ ได้แก่

1.1. ภาวะเศรษฐกิจ เป็นปัญหาสำคัญของการประกอบธุรกิจ หากภาวะเศรษฐกิจดี ย่อมส่งผลให้การประกอบธุรกิจมีการขยายตัวและเจริญรุ่งเรือง หากสภาวะเศรษฐกิจตกต่ำหรือซบเซา ย่อมส่งผลให้เกิดการชะลอตัวทำให้ทางธุรกิจและการจ้างงานน้อยลง รายได้ของบุคคลลดลงตาม ซึ่งในบางธุรกิจอาจจะประสบปัญหารุนแรงถึงขั้นล้มละลายได้

1.2. นโยบายของรัฐบาล การดำเนินธุรกิจย่อมต้องเป็นไปในขอบเขตแห่งกฎหมาย ธุรกิจบางชนิดรัฐบาลอาจเห็นความจำเป็นต่อการครองชีพของประชาชนก็อาจจะกำหนดให้มีการควบคุมราคา เช่น ปูนซีเมนต์ น้ำตาล เป็นต้นการกระทำเช่นนี้ย่อมเป็นผลดีต่อผู้บริโภค แต่ถ้ามีปัจจัยอื่นเปลี่ยนแปลง รัฐบาลจะต้องพิจารณาปรับนโยบายให้เหมาะสม เช่น ถ้าต้นทุนของสินค้าที่ถูกควบคุมราคาสูง ก็ต้องขยับราคาควบคุมให้สูงขึ้นบ้าง ถ้าผู้ประกอบการไม่มีกำไรอาจทำให้ไม่มีกำลังใจจะขยายการผลิต เพื่อผลิตสินค้าเพิ่มขึ้นไว้รับความต้องการที่จะสูงขึ้นในอนาคตในด้านภาษีอากร ถ้ามีการปรับปรุงภาษีอากรให้ทันต่อสภาวะการณ์ ก็จะเป็นการช่วยเหลือธุรกิจ เช่น การตั้งกำแพงภาษีเพื่อช่วยเหลืออุตสาหกรรมภายในประเทศ นโยบายมาตรการทางการเงินที่ช่วยเหลือผู้ประกอบการ ความสงบเรียบร้อยของบ้านเมือง เป็นต้น

1.3. ค่านิยมและเทคโนโลยี การเปลี่ยนแปลงของปัจจัยทั้งสองแม้ว่าดูเป็นเรื่องเล็กน้อย แต่ก็อาจจะทำให้ธุรกิจบางประเภทเกิดปัญหาขึ้นได้ โดยเฉพาะธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับแฟชั่นเมื่อผู้บริโภคมีค่านิยมเปลี่ยนแปลงไป หรือทางด้านเทคโนโลยี เช่น อุตสาหกรรมประเภทเครื่องใช้ไฟฟ้า ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาในราคาที่ถูกลงและคุณภาพที่ดีขึ้น

1.4. ภัยธรรมชาติ หรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นโดยไม่คาดคิด เช่น ไฟไหม้ ภัยจากน้ำท่วม ผลผลิตได้รับความเสียหายจากภัยธรรมชาติ อุบัติเหตุ

2. มูลเหตุที่เกิดจากปัจจัยภายใน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นปัจจัยที่เกิดขึ้นภายในสำนักงานและสามารถควบคุมการเปลี่ยนแปลงได้ ได้แก่

2.1. การเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ย อาจทำให้ผู้กู้รับภาระดอกเบี้ยที่เปลี่ยนไปด้วย หากอัตราดอกเบี้ยสูงขึ้น ภาระดอกเบี้ยก็จะเพิ่มขึ้น ความเสี่ยงต่อการค้างชำระยิ่งสูงขึ้น

2.2. ระบบการติดตามและควบคุมหนี้ของสำนักงานไม่มีประสิทธิภาพ

3. มูลเหตุที่เกิดจากตัวลูกหนี้ ได้แก่

3.1. การที่ลูกหนี้ได้รับการช่วยเหลือในการชำระหนี้แทนแล้วนั้น เกษตรกรเพิกเฉยต่อการชำระหนี้

3.2. การย้ายถิ่นที่อยู่ การเปลี่ยนงาน การถูกเลิกจ้างงาน ทำให้ไม่สามารถรับภาระหนี้ที่มีอยู่ได้

3.3. ลูกหนี้ ถึงแก่กรรมหรือเจ็บป่วยเรื้อรัง ทูพพลภาพ สภาพครอบครัวหย่าร้างทำให้ภาระการใช้จ่ายในการดำรงชีวิตเปลี่ยนแปลงได้

3.4. ลูกหนี้ใช้จ่ายฟุ่มเฟือย มีหนี้สินภายนอกเยอะ

3.5. ลูกหนี้ทำการค้าเกินตัวหรือหวังผลเลิศในธุรกิจมากเกินไป ภาระเงินงวดที่คาดไว้ อาจเกินความสามารถในการชำระหนี้ได้

3.6. การเปลี่ยนแปลงผู้บริหาร เป็นผลให้การดำเนินงานของธุรกิจชะงักงัน การตัดสินใจดำเนินงาน ต่าง ๆ ไม่รวดเร็ว

3.7. ลูกหนี้เจตนาบิดพลิ้วไม่ยอมชำระหนี้ หรือนำเงินไปชำระหนี้ภายนอกก่อนนำเงินไปชำระคืนแก่กองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร จากการทบทวนวรรณกรรมข้างต้น

ผู้ศึกษาได้สรุปเพื่อนำมากรอบในการศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการที่ส่งผลกระทบต่อศักยภาพในการชำระหนี้คืนของเกษตรกรสมาชิกสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจังหวัดอุดรดิตถ์ ได้ ดังนี้

1. ปัจจัยส่วนบุคคลของสมาชิก ผู้ศึกษาได้สรุปปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสามารถในการชำระหนี้คืนของเกษตรกรสมาชิกสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจังหวัดอุดรดิตถ์ คือ รายได้ รายจ่าย และปริมาณหนี้สิน ของเกษตรกรที่ได้รับการชำระหนี้แทนกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร เมื่อครบกำหนดสัญญาผู้ศึกษาได้สรุปปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสามารถในการชำระหนี้คืนของเกษตรกรสมาชิกสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจังหวัดอุดรดิตถ์

2. ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและการเมือง ผู้ศึกษาได้สรุปปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสามารถในการชำระหนี้คืนของเกษตรกรสมาชิกสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจังหวัดอุดรดิตถ์ คือ เกิดวิกฤตการณ์ ทางกรเกษตร ราคา ผลผลิตตกต่ำ ผลผลิตการเกษตรล้นตลาด ผลผลิตถูกทำลาย ถูกปฏิเสธการรับซื้อผลผลิต ถูกปฏิเสธสัญญาซื้อขายล่วงหน้า ถูกกดราคาผลผลิตผลกระทบต่อภาวะเศรษฐกิจซบเซา ต้นทุนการผลิตสูงขึ้น และมีการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองในชุมชน

3. ด้านการผลิต คือ พื้นที่ทำการเกษตรไม่เหมาะสม ผลผลิตต่อไร่อยู่ในเกณฑ์ต่ำ ต้นทุนการผลิตสูง ขาดแคลนแรงงาน อัตราค่าจ้างแรงงานสูง ขาดแหล่งน้ำและขาดเทคโนโลยีใหม่ ๆ ในการผลิต

4. ด้านการตลาด คือ ราคาผลผลิตตกต่ำไม่คุ้มค่ากับการลงทุนขาดสถานที่เก็บผลผลิตเพื่อรอราคา และขาดยานพาหนะขนส่งผลผลิตเพื่อการจำหน่าย

5. การบัญชีการเงิน คือ การบัญชีที่เก็บรวบรวม จำแนก และรายงานข้อมูลทางการเงินของกิจการที่เกิดขึ้นในอนาคตให้กับบุคคลภายนอกที่ต้องการข้อมูลทางการเงิน

สรุปมูลเหตุของการค้าชำระหนี้ ที่ศึกษาในครั้งนี้เพื่อนำมาปรับใช้ในงานวิจัยมูลเหตุที่เกิดจากปัจจัยภายนอก และมูลเหตุที่เกิดจากปัจจัยภายใน ที่ส่งผลต่อศักยภาพในการชำระหนี้คืนของเกษตรกรที่ได้รับการจัดการหนี้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กมล สถาพร (2558) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง กลยุทธ์การตลาดบริการธนาคารพาณิชย์ไทยในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อค้นหาแบบจำลองกลยุทธ์การตลาด บริการของธนาคารพาณิชย์ไทยในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ซึ่งเป็นการวิจัยแบบผสมผสานทั้งการ วิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา ผู้ใช้บริการของธนาคารพาณิชย์ไทย รวมจำนวน 540 คน เก็บรวบรวมข้อมูลด้วย แบบสอบถาม และแบบสนทนากลุ่ม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ การวิเคราะห์ องค์ประกอบเชิงยืนยัน และการวิเคราะห์แบบจำลองสมการโครงสร้าง (Structural Equation Modeling- SEM) ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ด้าน การตลาดของธนาคารพาณิชย์ไทยในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจ อาเซียน ประกอบด้วย ปัจจัยส่วนประสมการตลาดบริการ การตลาดภายใน การจัดการ ลูกค้าสัมพันธ์ นวัตกรรมบริการ โดยองค์ประกอบที่สำคัญที่สุด คือ นวัตกรรมบริการ บริการด้านผลิตภัณฑ์ รองลงมาคือส่วนประสมการตลาดบริการด้านการสื่อสาร การตลาด ตามลำดับ ซึ่งจะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ด้านการตลาดของธนาคารพาณิชย์ไทย ในด้านธนาคารที่ลูกค้าเลือกใช้เป็นอันดับแรก มากที่สุด โดยแบบจำลองกลยุทธ์การตลาดบริการธนาคาร พาณิชย์ไทยในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ที่พัฒนาจากการ วิจัยมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ในระดับดี ($\chi^2=229.59$, $\chi^2/df=1.34$, $P\text{-value}=.000$, $RMSEA=.025$, $GFI=.96$, $AGFI=.94$)

ณัฐภัทร คำสิงห์วงศ์ และสุภาภรณ์ พวงชมพู (2558) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การวางแผนชำระหนี้ของเกษตรกรรายย่อยด้วยบัญชีครัวเรือน กรณีศึกษาลูกค้าเกษตรกรธนาคารเพื่อการเกษตรและ

สหกรณ์การเกษตร สาขาบางหล่อ อำเภอสรีบุญเรือง จังหวัดหนองบัวลำภู การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. ศึกษาสภาพเศรษฐกิจและสังคมของลูกค้าเกษตรกร ธ.ก.ส. 2. เพื่อศึกษารูปแบบการจัดทำบัญชีครัวเรือนของลูกค้าเกษตรกร 3. เพื่อศึกษารูปแบบการวางแผนชำระหนี้ด้วยบัญชีครัวเรือนของลูกค้าเกษตรกร 4. เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการวางแผนทางการเงินด้วยบัญชีครัวเรือนของลูกค้าเกษตรกร ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคือลูกค้าเกษตรกร ธ.ก.ส. สาขาบางหล่อ อำเภอสรีบุญเรืองจังหวัดหนองบัวลำภู จำนวน 1,756 ครัวเรือน เลือกสุ่มตัวอย่างจำนวน 100 ตัวอย่าง โดยแยกเป็นลูกค้าที่ชำระหนี้ไม่ปกติด้วยการสุ่มแบบเจาะจง จำนวน 60 ตัวอย่าง และลูกค้าที่ชำระหนี้ปกติด้วยการสุ่มอย่างง่าย จำนวน 40 ตัวอย่าง เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติคือ ค่าร้อยละและค่าเฉลี่ยเลขคณิต ผลการศึกษาพบว่า ลูกค้าเกษตรกรส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุเฉลี่ย 46.23 ปี โดยมีรายได้ภาคการเกษตรเฉลี่ยต่อครัวเรือน 288,780 บาทต่อปี และรายได้นอกภาคการเกษตรเฉลี่ยต่อครัวเรือน 68,340 บาทต่อปี มีรายจ่ายในภาคการเกษตรเฉลี่ยต่อครัวเรือน 119,379 บาทต่อปี และรายจ่ายนอกภาคการเกษตรเฉลี่ยต่อครัวเรือน 98,430 บาทต่อปี และมีหนี้สินกับ ธ.ก.ส. เฉลี่ย 131,100 บาทต่อครัวเรือน ลูกค้าเกษตรกรมีการจัดทำบัญชีครัวเรือน 3 รูปแบบ คือ รูปแบบที่ 1 การจัดทำบัญชีครัวเรือน 2-3 วันครั้ง ร้อยละ 58 รูปแบบที่ 2 คือ การจัดทำบัญชีครัวเรือนเป็นประจำทุกวัน ร้อยละ 19 และรูปแบบที่ 3 คือ จัดทำบัญชีครัวเรือนทุกสัปดาห์ ร้อยละ 16 ส่วนการวางแผนชำระหนี้ของลูกค้าเกษตรกรมี 4 รูปแบบ คือ รูปแบบที่ 1 ลดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็นในครัวเรือน ร้อยละ 87 รูปแบบที่ 2 ออมเงินเพิ่มขึ้น ร้อยละ 74 รูปแบบที่ 3 ลดต้นทุนการผลิตทางการเกษตร ร้อยละ 69 รูปแบบที่ 4 กู้เงินจากแหล่งเงินทุนอื่น ร้อยละ 38 ด้านปัญหาอุปสรรคในการวางแผนทางการเงินด้วยบัญชีครัวเรือนของลูกค้าเกษตรกร คือ การทำบัญชีครัวเรือนทำให้เสียเวลาและมีความยุ่งยากและการไม่สามารถบันทึกรายการได้เนื่องจากการมีปัญหาในเรื่องการเขียนหนังสือ ดังนั้น ธ.ก.ส. ควรเข้าไปให้ความรู้และให้คำแนะนำเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีครัวเรือนอย่างสม่ำเสมอเพื่อกระตุ้นให้ลูกค้าเกษตรกรจัดทำบัญชีครัวเรือนได้อย่างถูกต้องและต่อเนื่อง

ฟาง จู หวง (2558) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าระหว่างจังหวัดขอนแก่น ประเทศไทย กับ นครหนานหนิง สาธารณรัฐประชาชนจีน ศึกษาสภาพการณ์ของการพัฒนาความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้า ระหว่างจังหวัดขอนแก่นกับนครหนานหนิงและเพื่อเสนอแนวทางในการพัฒนาความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าระหว่างทั้งสองเมืองโดยการศึกษาจากเอกสารและการสัมภาษณ์ผู้บริหารหรือผู้รับผิดชอบในเรื่องความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าระหว่างกันและ ผลการศึกษาพบว่า ความสัมพันธ์ทางด้านเศรษฐกิจและการค้าระหว่างทั้งสองเมืองยังไม่ได้ได้รับความสนใจเท่าที่ควร การพัฒนาขาดความเป็นรูปธรรม การเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจและการค้าระหว่างสองเมืองมีน้อยมาก จีนยังมีมาตรการกีดกันทางการค้าจากจีน ขาดผู้

ประสานงานโดยตรง ขาดการเผยแพร่ข้อมูลทางการค้าของทั้งสองเมือง และนโยบายในการพัฒนาความสัมพันธ์ด้านเศรษฐกิจและการค้าระหว่างกันยังไม่ชัดเจน จึงเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าระหว่างสองเมืองมี 5 แนวทางคือ 1. จัดตั้งสมาคมการค้าภาคเอกชนระหว่างทั้งสองเมือง 2. พัฒนาผู้ประกอบการระหว่างทั้งสองเมืองที่มีความสนใจจะทำการค้าร่วมกัน 3. พัฒนาการคมนาคมและโลจิสติกส์ ระหว่าง ทั้งสองเมือง 4. พัฒนาการค้าเกี่ยวกับสินค้าเกษตรร่วมกัน 5. ร่วมมือกันในการส่งเสริมทางด้านเศรษฐกิจและการค้า

ฤทัยรัตน์ ดวงชื่น (2558) การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อศักยภาพการชำระหนี้ของลูกค้าเงินกู้ และเพื่อศึกษาสภาวะปัญหาต่าง ๆ ของลูกค้านานาชาติเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรสาขาจอมบึง จังหวัดราชบุรี โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา เป็นลูกค้านานาชาติเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขาจอมบึง จำนวน 400 คน การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเชิงพรรณนา ด้วยค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบสมมติฐานการวิจัยโดยใช้สถิติ Independent Sample t-test สถิติ One Way ANOVA (F-test) และสถิติ Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อศักยภาพการชำระหนี้เงินของลูกค้านานาชาติเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขาจอมบึง จังหวัดราชบุรี ในระดับมากที่สุด คือ ปัจจัยทางเศรษฐกิจและปัจจัยทางสังคม เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านของปัจจัยทางเศรษฐกิจ พบว่า จำนวนเงินกู้จากธนาคารรายได้จากผลผลิต และสภาพการถือครองที่ดิน เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อศักยภาพการชำระหนี้ของลูกค้านานาชาติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านของปัจจัยทางด้านสังคมที่ส่งผลมากที่สุด ได้แก่ ภัยน้ำท่วม ภัยแล้ง และราคาน้ำมัน เป็นปัจจัยที่สำคัญที่ส่งผลกระทบต่อศักยภาพการชำระหนี้เงินกู้ของลูกค้านานาชาติในการชำระหนี้ตรงเวลาที่กำหนด และชำระหนี้ครบตามจำนวน ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ ได้แก่อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ และค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน ส่งผลกระทบต่อศักยภาพการชำระหนี้ของลูกค้านานาชาติเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขาจอมบึง แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ สภาพการถือครองที่ดิน ขนาดของพื้นที่การผลิต ระยะเวลาในการเป็นลูกค้านานาชาติ จำนวนเงินกู้จากธนาคาร รายได้จากผลผลิต และรายได้เสริมจากอาชีพอื่น ๆ ส่งผลกระทบต่อศักยภาพการชำระหนี้ของลูกค้านานาชาติเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขาจอมบึง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ปัจจัยด้านสังคม ได้แก่ ภัยพิบัติต่าง ๆ สภาวะเศรษฐกิจ และนโยบายสนับสนุนของรัฐบาล ส่งผลกระทบต่อศักยภาพการชำระหนี้ของลูกค้านานาชาติเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขาจอมบึง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

กัญญาวีร์ ชาญวิกรัย (2559) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการชำระหนี้ของสมาชิกสหกรณ์ยางพาราทองแสนขัน จำกัด จังหวัดอุดรธานี การศึกษานี้ มี

วัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการชำระหนี้ของสมาชิก เปรียบเทียบ ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการชำระหนี้ของสมาชิก และให้ข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหา การชำระหนี้ของสมาชิกสหกรณ์ยางพาราทองแสนชั้น จำกัดการศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ สมาชิกสหกรณ์ยางพาราทองแสนชั้น จำกัด เฉพาะที่มีหนี้เงินกู้ระยะ สิ้นคงเหลือ ณ วันที่ 31 มกราคม 2560 จำนวน 98 คน โดยศึกษาจากประชากรทั้งหมดคือสมาชิกที่ ชำระหนี้ได้ตามกำหนด จำนวน 62 คน และชำระหนี้ไม่ได้ตามกำหนด จำนวน 36 คน เครื่องมือใน การเก็บรวบรวมข้อมูลได้แก่ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษาพบว่า 1. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถใน การชำระหนี้ของสมาชิก ประกอบด้วย 1.1 ปัจจัยภายใน ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคลของสมาชิก สมาชิก ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุอยู่ในช่วง 41-55 ปี ศึกษาในระดับประถมศึกษา สมรสแล้ว สมาชิกใน คราวเรือน 3-4 คน ประกอบอาชีพได้ 1-2 คน ประกอบอาชีพไม่ได้ 1-2 คน ทำสวนยางพาราเป็นหลัก มีกรรมสิทธิ์ในที่ดินพื้นที่ทำการเกษตร ต่ำกว่า 10 ไร่ หนี้ เงินกู้คงเหลือกับสหกรณ์ระหว่าง 50,000-75,000 บาท ใช้บุคคลค้ำประกัน ปัจจัยด้านเศรษฐกิจของสมาชิก รายได้ภาคการเกษตร 50,000-100,000 บาท/ปี และนอกภาคการเกษตรต่ำกว่า 50,000 บาท /ปี รายจ่ายในและภาค การเกษตรต่ำกว่า 50,000 บาท/ปี หนี้คงเหลือกับสถาบันการเงินสูงกว่า 100,000 บาท มูลค่า สินทรัพย์สูงกว่า 500,000 บาท และ 2. ปัจจัยภายนอกที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการชำระหนี้ ของสมาชิกทั้งที่ชำระหนี้ได้และชำระไม่ได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด มีระดับความสำคัญ โดยรวมอยู่ใน ระดับมาก ได้แก่ ปัจจัยด้านภัยธรรมชาติ ด้านเศรษฐกิจและการเมือง ด้านนโยบายของรัฐ และด้าน พฤติกรรมของสมาชิกตามลำดับ 2. การเปรียบเทียบปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการชำระ หนี้ของสมาชิก ส่วนใหญ่แต่ละปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยใกล้เคียงกัน คือ ปัจจัยส่วนบุคคลของสมาชิก ด้าน พฤติกรรมของสมาชิก ด้านภัยธรรมชาติ ด้านเศรษฐกิจและการเมือง ด้านนโยบายของรัฐ ยกเว้น ปัจจัยด้านเศรษฐกิจของสมาชิก มีค่าเฉลี่ยไม่ใกล้เคียงกัน 3. ข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหาในการ ชำระหนี้ของสมาชิกทั้งที่สามารถชำระหนี้ได้และชำระไม่ได้ตามกำหนดที่ระดับความสำคัญอยู่ใน ระดับมาก คือ สหกรณ์ควรลดอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ ขยายเวลาการชำระหนี้ และจัดหาเงินทุนอัตรา ดอกเบี้ยต่ำ

จุฑาพร เตยแก้ว (2559) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการชำระหนี้เงินกู้ของ เกษตรกรปลูกข้าวธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร อำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานี การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1. ปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อพฤติกรรมการชำระหนี้เงินกู้ของ เกษตรกรปลูกข้าว ธ.ก.ส. อำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานี 2. ปัจจัยภายในที่มีผลต่อพฤติกรรมการ ชำระหนี้เงินกู้ของเกษตรกรปลูกข้าว ธ.ก.ส. อำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานี 3. แนวทางและ ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับพฤติกรรมการชำระหนี้เงินกู้ของเกษตรกรปลูกข้าว ธ.ก.ส. อำเภอลองหลวง

จังหวัดปทุมธานี ประชากร คือ เกษตรกรลูกค้าของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร
อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี จำนวน 3,330 คนต่อปี คำนวณกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตร ทาโร่ ยา
มานะ ได้จำนวน 357 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้วิเคราะห์
ข้อมูล คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ และการ
สัมภาษณ์เชิงลึก ผู้จัดการธนาคาร เจ้าหน้าที่ธนาคารและเกษตรกรลูกค้าของธนาคารเพื่อการเกษตร
และสหกรณ์การเกษตร อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี รวมทั้งสิ้น 15 คนผลการวิจัยพบว่าปัจจัย
ส่วนบุคคลของลูกค้า ธ.ก.ส. พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุ 41 ปีขึ้นไป ระดับการศึกษา
มัธยมศึกษา มีสมาชิกในครัวเรือนที่อาศัยอยู่ร่วมกัน 3-4 คน 1. ปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อพฤติกรรม
การชำระหนี้เงินกู้ของเกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี พบว่า ด้านสภาพ
เศรษฐกิจและด้านภัยธรรมชาติ มีผลต่อพฤติกรรมชำระหนี้เงินกู้ของเกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส.
อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี 2. ปัจจัยภายในที่มีผลต่อพฤติกรรมชำระหนี้เงินกู้ของ
เกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี พบว่า ด้านรายได้ของครอบครัว ด้าน
ค่าใช้จ่ายของครอบครัวและ การใช้เงินกู้ตามวัตถุประสงค์มีผลต่อพฤติกรรมชำระหนี้เงินกู้ของ
เกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี 3. ข้อเสนอแนะ ธนาคารควรพิจารณาให้
สินเชื่อผู้กู้รายใหม่ตามหลักการอนุมัติสินเชื่ออย่างเคร่งครัดหลังจากอนุมัติสินเชื่อไปแล้วควรมีการ
ติดตามการส่งชำระหนี้ของลูกค้านานการ ควรมีการจัดตั้งกลุ่มงานและทำแผนติดตามหนี้ค้างชำระ
สนับสนุนและให้ความรู้เกี่ยวกับการบริหารจัดการเงินและการส่งเสริมให้ลูกค้านำอาชีพเสริม ธ.ก.ส.
ควรผ่อนผันการชำระหนี้ลดอัตราดอกเบี้ยระยะเวลาการส่งชำระหนี้และหาตลาดรองรับผลผลิต
ของลูกค้า

ธนพันธ์ ไส้ประกอบทรัพย์ (2559) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ระบบการเมือง การพัฒนาเศรษฐกิจ
กับนโยบายอุดหนุนสินค้าเกษตรของไทย บทความชิ้นนี้ตรวจสอบผลกระทบของปัจจัยทางการเมือง
และเศรษฐกิจต่อการตัดสินใจเพิ่มการควบคุมหรือการอุดหนุนสินค้าเกษตรของรัฐบาลไทย สมมุติฐาน
ของบทความ คือ ระบอบประชาธิปไตยและการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศมีผลทำให้
รัฐบาลตัดสินใจที่จะลดการควบคุมภาคการเกษตรเชิงนโยบาย เช่น การเพิ่มอัตราภาษีหรือการ
ควบคุมราคา จากการศึกษาผลกระทบของระบบการเมืองกับปัจจัยที่แสดงความเจริญเติบโตทาง
เศรษฐกิจ (ผลผลิตมวลรวมรายได้ประชาชาติโดยเฉลี่ยและผลผลิตมวลรวมประชาชาติ) ต่อนโยบาย
การอุดหนุนสินค้าเกษตรของไทยตั้งแต่ปี พ.ศ. 2513 ถึง 2522 ผู้เขียนพบว่า การเพิ่มขึ้นของรายได้
ประชาชาติโดยเฉลี่ยและการขยายตัวของผลผลิตมวลรวมประชาชาติมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อการ
ลดการจำกัดเก็บภาษีในภาคการเกษตร ระบบการเมืองไม่มีอิทธิพลต่อภาคการเกษตร ภาวะเงินเฟ้อมี
อิทธิพลเชิงลบในระดับอ่อนต่อภาคการเกษตร บทความนี้บ่งชี้ว่าในขณะที่รัฐบาลมีแนวโน้มที่จะลด
การควบคุมภาคการเกษตรในช่วงที่เศรษฐกิจเติบโต รัฐบาลมีแนวโน้มที่จะเพิ่มการควบคุมภาค

การเกษตรกลับด้วยการขึ้นภาษีและควบคุมราคาสินค้าสินเกษตรเมื่อเศรษฐกิจอยู่ในภาวะถดถอย ดังนั้น รัฐบาลควรที่จะให้ความสำคัญกับการเพิ่มรายได้ของประชาชนและการกระตุ้นเศรษฐกิจเพราะ มาตรการดังกล่าว มีส่วนช่วยเกษตรกร รัฐบาลไม่ควรที่จะขึ้นการจัดเก็บภาษีในภาคการเกษตรในห้วงเวลาเศรษฐกิจถดถอยเพราะเกษตรกรซึ่งเป็นกลุ่มคนที่ยากจนที่สุดกลุ่มหนึ่งของประเทศจะได้รับผลกระทบจากมาตรการของรัฐบาลอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

วรลักษณ์ วรรณโล (2559) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง วิธีการจัดทำบัญชี ต้นทุน และผลตอบแทนของการผลิตปลาสาม กรณ์ศึกษา กลุ่มผู้ผลิตปลาสาม ตำบลบ้านสาบ อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาวิธีการจัดทำบัญชี ต้นทุนและผลตอบแทนของการผลิตปลาสาม โดยเก็บข้อมูลจากการใช้แบบสอบถาม และสัมภาษณ์กลุ่มเกษตรกรผู้ผลิตปลาสามในเขตตำบลบ้านสาบ อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา โดยการแบ่งประชากรออกเป็น 2 ขนาด ตามวัตถุประสงค์ที่ใช้ พบว่า ต้นทุนและผลตอบแทนของการผลิตปลาสาม ขนาดที่ 1 มีค่าใช้จ่ายลงทุนเริ่มแรกเท่ากับ 53,300.00 บาท และค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน เท่ากับ 1,102,199.44 บาท สำหรับค่าใช้จ่ายในการผลิต เท่ากับ 26,880.00 บาท มีต้นทุนคงที่เท่ากับ 5,428.21 บาท ผลตอบแทนจากการลงทุนผลิตปลาสาม ตลอด ระยะเวลา 5 ปี ผลตอบแทนหรือรายได้ทั้งหมดเท่ากับ 1,275,680.00 บาท พบว่า จุดคุ้มทุนของการจำหน่ายปลาสาม คือถุงใหญ่ ขนาด 1 กิโลกรัมเท่ากับ 441 ถุง ขนาดที่ 2 มีค่าใช้จ่ายลงทุนเริ่มแรกเท่ากับ 256,000.00 บาท และค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน เท่ากับ 32,979,878.61 บาท สำหรับค่าใช้จ่ายในการผลิต เท่ากับ 311,400.00 บาท มีต้นทุนคงที่เท่ากับ 40,147.50 บาท ผลตอบแทนจากการลงทุนผลิต ปลาสามตลอด ระยะเวลา 5 ปี ผลตอบแทนหรือรายได้ทั้งหมดเท่ากับ 50,196,160.00 บาท พบว่า จุดคุ้มทุนของการจำหน่ายปลาสาม คือจำหน่ายถุงเล็กขนาด 200 กรัม เท่ากับ 1,165 ถุง ถุงใหญ่ขนาด 500 กรัมเท่ากับ 1,770 ถุง แบบแผ่นขนาด 500 กรัม เท่ากับ 933 ถุง วิธีการจัดทำบัญชีของกลุ่มผู้ผลิตปลาสาม กลุ่มที่มีทั้งกิจการที่จัดทำบัญชีและกิจการที่ไม่ได้จัดทำบัญชี เรื่องเอกสารประกอบ การลงบัญชีทุกรายไม่มีเอกสารหลักฐานประกอบการลงบัญชี ส่วนความต้องการทางด้าน บัญชีที่กลุ่มหวังให้ผู้วิจัยดำเนินการเกี่ยวกับการจัดทำแบบฟอร์มง่าย ๆ เพื่อให้กลุ่มหาต้นทุน การผลิตปลาสามแต่ละครั้ง และสามารถรู้กำไรที่แท้จริงของกิจการได้

สุรัสวดี บรรพตเสต (2559) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการชำระหนี้สินเชื่อประชาชน ลูกค้านาคารออมสิน สาขาอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการชำระหนี้สินเชื่อประชาชนของลูกค้านาคารออมสิน สาขาอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการชำระหนี้สินเชื่อประชาชนของลูกค้า ธนาคารออมสินสาขาอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี กับปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา และ รายได้ต่อเดือน กลุ่มตัวอย่างเป็นลูกค้านาคารออมสิน สาขาอุบลราชธานีจังหวัดอุบลราชธานี

จำนวน 341 ราย ซึ่งได้จากการเทียบตารางของ Krejcie and Morgan โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเป็นระบบ (Systematic Sampling) กลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 341 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 40-49 ปี อาชีพข้าราชการ/พนักงานลูกจ้างหน่วยงานราชการ ระดับการศึกษาต่ำกว่ามัธยมศึกษา รายได้ต่อเดือน 8,001-15,000 บาท ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการชำระหนี้ของลูกค้ำสินเชื่อประชาชนของธนาคารออมสิน สาขาอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี โดยเรียงจากมากไปหาน้อย คือ ปัจจัยภายในธนาคาร ปัจจัยของผู้กู้ และปัจจัยภายนอกธนาคาร สามารถร่วมกันทำนายความสามารถในการชำระหนี้ของลูกค้ำสินเชื่อประชาชนของธนาคารออมสิน สาขาอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี ได้ร้อยละ 27 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 การศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการชำระหนี้ของลูกค้ำสินเชื่อประชาชนของธนาคารออมสิน สาขาอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี โดยจำแนกปัจจัยส่วนบุคคลพบว่าเพศต่างกันมีความเห็นเกี่ยวกับปัจจัยของผู้กู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 อายุต่างกันมีความเห็นเกี่ยวกับภาพรวมและปัจจัยภายนอกธนาคารแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีความเห็นเกี่ยวกับปัจจัยของผู้กู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อาชีพต่างกันมีความเห็นเกี่ยวกับภาพรวมและปัจจัยทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ระดับการศึกษาแตกต่างกันมีความเห็นเกี่ยวกับภาพรวมและปัจจัยทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ระดับรายได้ต่อเดือนแตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับภาพรวมและปัจจัยภายนอกธนาคารแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อารีชา โทชนกุล (2559) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การวิจัย ครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมการชำระหนี้บัตรสินเชื่อเกษตรกร ธ.ก.ส. สาขาระโนด จังหวัดสงขลา เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามกับลูกหนี้บัตรสินเชื่อเกษตรกร ธ.ก.ส. สาขาระโนด จำนวน 217 ราย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย ความถี่ ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการหาค่าความแปรปรวนทางเดียวผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมการชำระหนี้บัตรสินเชื่อเกษตรกร ธ.ก.ส. สาขาระโนด จังหวัดสงขลาโดยรวมพบว่าปัจจัยภายนอกส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมการชำระหนี้บัตรสินเชื่อเกษตรกรในระดับมาก ส่วนปัจจัยที่เกิดจากธนาคารส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมการชำระหนี้บัตรสินเชื่อเกษตรกรโดยจำแนกตามข้อ มูลส่วนบุคคลพบว่า อายุ รายได้เฉลี่ยครัวเรือนต่อเดือน รายจ่ายเฉลี่ยครัวเรือนต่อเดือน และจำนวนหนี้สินรวมครัวเรือนมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ 0.05

ชลธิชา สุวรรณพิทักษ์ และพัฒน์ พัฒนรังสรรค์ (2560) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการชำระหนี้ตามสัญญาปรับปรุงโครงสร้างหนี้ของลูกหนี้สินเชื่อบุคคล กรณีศึกษา: ธนาคารกสิกรไทย จำกัด มหาชนหน่วยบริหารคุณภาพสินทรัพย์ พัทธยากลาง การศึกษามีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. เพื่อศึกษา

ลักษณะส่วนบุคคล ปัจจัยด้านภาระหนี้ของลูกหนี้ที่มีกับธนาคาร และปัจจัยด้านความสามารถในการชำระหนี้ของลูกหนี้สินเชื่อบุคคลที่ทำสัญญาปรับปรุงโครงสร้างหนี้ กับบริษัทธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) หน่วยบริหารคุณภาพสินทรัพย์พิทยากลาง ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการชำระหนี้ตามสัญญาปรับปรุงโครงสร้างหนี้สินเชื่อบุคคล บริษัทธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) หน่วยบริหารคุณภาพสินทรัพย์พิทยากลางโดยใช้ข้อมูลที่ได้มาจากการสำรวจด้วยแบบสอบถามลูกหนี้ที่ทำสัญญาปรับปรุงโครงสร้างหนี้ จำนวน 240 คน และนำมาทำการวิเคราะห์ด้วยแบบจำลอง ผลการศึกษาเชิงพรรณนาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีช่วงอายุระหว่าง 31-40 ปี และมีสถานภาพสมรสส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเจ้าของกิจการ และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 25,000 บาท ผลการวิเคราะห์แบบจำลอง พบว่าตัวแปรด้านสถานภาพสมรส ตัวแปรด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ตัวแปรจำนวนเงินผ่อนชำระต่อเดือน ตัวแปรด้านประเภทหลักประกัน ปัจจัยด้านความสามารถในการชำระหนี้ และปัจจัยเสี่ยงอื่น ๆ เป็นปัจจัยที่กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญและสามารถอธิบายการชำระหนี้ตามสัญญาปรับปรุงโครงสร้างหนี้ของลูกหนี้สินเชื่อบุคคล บริษัท ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) หน่วยบริหารคุณภาพสินทรัพย์พิทยากลางได้ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.10

กานต์พิชชา กองคนขวา (2561) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง มูลเหตุการค้างชำระหนี้ในระบบ : กรณีศึกษาเกษตรกรในจังหวัดพะเยา วัตถุประสงค์ของการวิจัยนี้ คือ 1. ศึกษาพฤติกรรมการชำระหนี้ของเกษตรกร 2. ศึกษาระดับความรู้ทางการเงินของเกษตรกร และ 3. ศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อหนี้ที่ค้างชำระของเกษตรกร โดยกลุ่มตัวอย่างคือ เกษตรกรที่อาศัยอยู่ในจังหวัดพะเยาจำนวน 405 คน ซึ่งได้มาด้วยการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน และเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามปลายปิด ผลการวิจัย พบว่า ส่วนใหญ่เกษตรกรในจังหวัดพะเยามีการกู้ยืมมากกว่า 1 สัญญา จึงเป็นสาเหตุทำให้ความสามารถในการชำระหนี้ลดลง และเกษตรกรยังมีจำนวนค่าใช้จ่ายที่มากกว่าจำนวนหนี้ที่ต้องชำระ จึงทำให้บางครั้งต้องทำการกู้ยืมเงินเพื่อนำมาชำระหนี้ มากไปกว่านั้นเกษตรกรยังมีทักษะทางการเงินอยู่ในระดับต่ำ ได้แก่ วิธีการคำนวณจำนวนดอกเบี้ย และกฎหมายเกี่ยวกับหนี้ จึงเป็นสาเหตุของการค้างชำระหนี้ด้วย สำหรับผลการวิเคราะห์ถดถอยผู้วิจัย พบว่า 1. ความรู้ทางการเงินมีความสัมพันธ์กับจำนวนหนี้ที่ค้างชำระ และ 2. ลักษณะนิสัยในการชำระหนี้ของเกษตรกรมีความสัมพันธ์กับจำนวนหนี้ที่ค้างชำระ

กุลชลี พวงเพชร (2561) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การส่งเสริมการตลาดแบบมีส่วนร่วมของวิสาหกิจชุมชนไร่สานฝัน ตำบลนิคมสร้างตนเอง อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาสภาพและปัญหาของการส่งเสริมการตลาดของวิสาหกิจชุมชนไร่สานฝัน ตำบลนิคมสร้างตนเอง อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรีศึกษาการมีส่วนร่วมในการส่งเสริมการตลาดของสมาชิกวิสาหกิจชุมชนไร่สานฝันและพัฒนาแนวทางการส่งเสริมการตลาดของวิสาหกิจชุมชนไร่สานฝัน กลุ่มเป้าหมายที่ศึกษาได้แก่ 1. ผู้บริหารหน่วยงานภาครัฐจำนวน 8 คนและนักวิชาการที่

เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการตลาดผลิตภัณฑ์เกษตรอินทรีย์ จำนวน 1 คน 2. ผู้นำชุมชนในพื้นที่ศึกษา จำนวน 3 คน และ 3. สมาชิกวิสาหกิจชุมชนไร่นานฝัน จำนวน 20 คน โดยใช้การเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ การสังเกต การสัมภาษณ์เชิงลึก การสนทนากลุ่ม และการประชุม วิจารณ์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัจจุบันการส่งเสริมการตลาดของวิสาหกิจชุมชนไร่นานฝัน เน้นการโฆษณาโดยใช้แผ่นพับและการบอกต่อส่วนการประชาสัมพันธ์ การส่งเสริมการขาย และการขายโดยบุคคลยังไม่ได้ทำอย่างเป็นระบบปัญหาสำคัญที่พบ ได้แก่ การขาดแคลนงบประมาณสมาชิกขาดความรู้เรื่องการส่งเสริมการตลาดและการใช้เทคโนโลยี สมาชิกวิสาหกิจชุมชนไร่นานฝันมีส่วนร่วมในการส่งเสริมการตลาดน้อยมากทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการตัดสินใจ ด้านการปฏิบัติ ด้านการรับประโยชน์ และด้านการประเมินผล แนวทางการพัฒนาการส่งเสริมการตลาดของวิสาหกิจชุมชนไร่นานฝัน นอกจากการใช้แผ่นพับ และการบอกต่อ ผู้นำวิสาหกิจชุมชนไร่นานฝันควรให้ความสำคัญต่อการจัดทำป้ายโฆษณา วิชชุชุมชน หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น และการใช้สื่อโซเชียล นอกจากนี้ควรให้ความสำคัญต่อการประชาสัมพันธ์ การส่งเสริมการขาย และการขายโดยบุคคล และกระตุ้นให้สมาชิกมีส่วนร่วมในการส่งเสริมการตลาดมากขึ้น

รัชดาภรณ์ บุญวงศ์ (2561) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการค้างชำระหนี้เงินกู้ของสมาชิกสหกรณ์การเกษตรกระบือ จำกัด จังหวัดระนอง การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา

1. ปัจจัยส่วนบุคคลของสมาชิกสหกรณ์
2. ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและปัจจัยด้านสังคมของสมาชิกสหกรณ์
3. ความสัมพันธ์ของปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านเศรษฐกิจด้านสังคมของสมาชิกสหกรณ์ และปัจจัยด้านสหกรณ์ที่มีผลต่อการค้างชำระหนี้เงินของสหกรณ์ และ
4. ปัญหาและอุปสรรคที่มีผลต่อการค้างชำระหนี้เงินกู้ และความต้องการของสมาชิกสหกรณ์ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ สมาชิกสหกรณ์การเกษตรกระบือ จำกัด ที่ค้างชำระหนี้เงินกู้จำนวนทั้งหมด 305 คน ณ วันที่ 31 มีนาคม 2560 กำหนดขนาดตัวอย่าง โดยใช้สูตรของ ทาโรยามาเน ที่ความคลาดเคลื่อน 0.05 จ จำนวน 174 คน สุ่มตัวอย่างอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบไคสแควร์ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัจจัยส่วนบุคคลของสมาชิกส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุอยู่ในระหว่าง 25 - 40 ปี สถานภาพสมรส การศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 หรือ ปี ที่ 6 หรือ ปวช. ระยะเวลาการเป็นสมาชิกส่วนใหญ่ 5 - 10 ปี ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการค้างชำระหนี้เงินกู้ของสมาชิกสหกรณ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ อายุของสมาชิกและระยะเวลาการเป็นสมาชิก
2. ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ สมาชิกส่วนใหญ่กู้เงินประเภทเงินกู้ระยะปานกลาง รายได้จากการประกอบอาชีพ 60,000 - 120,000 บาทต่อปี ค่าใช้จ่ายในครัวเรือน 30,000 - 60,000 บาทต่อปี ปัจจัยด้านเศรษฐกิจที่มีผลต่อการค้างชำระหนี้เงินกู้ของสมาชิกสหกรณ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ ประเภทเงินกู้ รายได้จากการประกอบอาชีพ ค่าใช้จ่ายในครัวเรือน และครอบครัวของสมาชิกมี

หนึ่งกับสถาบันอื่น และปัจจัยด้านสังคมของสมาชิก ส่วนใหญ่มีสมาชิกในครอบครัว 2-3 คน และ 4-5 คนและส่วนใหญ่ได้รับอิทธิพลของสมาชิกในกลุ่มเดียวกัน และผู้นำที่มีผลการชำระหนี้

3. ปัจจัยด้านการบริหารงานของสหกรณ์ คือกระบวนการติดตามหนี้ ของสหกรณ์ การจัดชั้นลูกหนี้ของสหกรณ์ และอัตราดอกเบี้ยของสหกรณ์ มีระดับความสำคัญต่อการค้างชำระหนี้ เงินกู้ในระดับมากทุกปัจจัย และมีผลต่อการค้างชำระหนี้เงินกู้ของสมาชิกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทุกปัจจัย และ 4. ปัญหาและอุปสรรคที่มีผลต่อการค้างชำระหนี้เงินกู้ ได้แก่ ประสบอุทกภัยทำให้ผลผลิตเสียหายรายได้ไม่แน่นอน และราคาผลผลิตตกต่ำ ทั้งสมาชิกมีความต้องการให้สหกรณ์ลดอัตราเงินกู้ และขยายเวลาการชำระเงินกู้

วัชรภรณ์ จันทนุกุล และสัญญา เคนาภูมิ (2561) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง กองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา : สาเหตุของปัญหาการค้างชำระหนี้ ประเทศไทยได้ให้ความสำคัญกับการศึกษาอย่างมาก เนื่องจากการศึกษามีผลต่อการพัฒนาประเทศมาเป็นระยะเวลาอันยาวนานและมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงรูปแบบการศึกษาอยู่ตลอดเวลาเพื่อให้ทันต่อความรู้ที่พัฒนาขึ้นอยู่เสมอ ที่ผ่านมาประเทศไทยประสบปัญหาเกี่ยวกับผู้เรียนส่วนใหญ่ มีทุนทรัพย์ ไม่เพียงพอในการศึกษาต่อเป็นจำนวนมาก จึงจำเป็นต้องจัดตั้ง “กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (ก.ย.ศ.)” ขึ้น เพื่อให้ให้นักเรียน นักศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ ตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายถึงสายสามัญและสายอาชีพจนถึงระดับปริญญาตรี ที่มาจากรอบครัวซึ่งมีรายได้น้อยกู้ยืมเงินเพื่อเป็นค่าเล่าเรียน แต่หลังจากได้ให้การกู้ยืมเพื่อการศึกษาไปแล้วนั้น นักเรียน นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาและผ่านช่วงระยะเวลาปลอดหนี้ 2 ปีไปแล้วไม่มีการกลับมาใช้หนี้กองทุนกู้ยืมเพื่อศึกษานั้น จึงทำให้เกิดปัญหาการค้างชำระหนี้ ซึ่งสาเหตุของปัญหาการค้างชำระหนี้กองทุนกู้ยืมเพื่อศึกษามีดังนี้ คือ ความเข้าใจผิดเกี่ยวกับการกู้ยืมเงินกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา ภาวะการมีงานทำของผู้กู้ บทบังคับในการลงโทษไม่ชัดเจนแน่นอน สิ่งเร้าจากภายนอก และปัจจัยภายในครอบครัว

ศุภกร อิ่มสุข (2561) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการผิดนัดชำระหนี้ของลูกหนี้สินเชื่อสถาบันบริหารจัดการธนาคารที่ดิน (องค์การมหาชน) การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการผิดนัดชำระหนี้ของลูกหนี้สินเชื่อสถาบันบริหารจัดการธนาคารที่ดิน (องค์การมหาชน) หรือ บจธ. โดยใช้แนวคิดเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อมูลสินเชื่อ แนวคิดเกี่ยวกับมูลเหตุของการค้างชำระหนี้ และแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียกเก็บหนี้ โดยใช้ข้อมูลทุติยภูมิจาก บจธ. มีกลุ่มประชากร 249 ราย แบ่งออกเป็นลูกหนี้ปกติ จำนวน 153 ราย ลูกหนี้ที่ผิดนัดชำระหนี้ จำนวน 96 ราย และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS ในการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้แบบจำลองโลจิสติก ผลการศึกษา พบว่า รายได้ของลูกหนี้ต่อเดือน และรายจ่ายของลูกหนี้ต่อเดือนมีผลกระทบต่อปัจจัยที่ทำให้เกิดการผิดนัดชำระหนี้ โดยรายได้ของลูกหนี้ต่อเดือนมีความสัมพันธ์ในทิศทางบวก คือ เมื่อมีรายได้ต่างจะมีโอกาสที่ลูกหนี้สินเชื่อจะเกิดการผิดนัดชำระหนี้สูง และรายจ่ายของลูกหนี้ต่อ

เดือนมีความสัมพันธ์ในทิศทางลบ คือ การที่มีรายจ่ายต่อเดือนสูงจะทำให้เกิดการผัดผ่อนชำระหนี้สูง นั้น ย่อมไม่เป็นจริงเสมอไป ส่วนตัวแปร อายุ อาชีพ สถานภาพ จำนวนบุคคลที่อยู่ในอุปการะ วงเงินกู้ สัดส่วนเงินผ่อนชำระต่อรายได้ ระยะเวลาในการชำระคืนต้นเงิน การแบ่งงวดการชำระ และ วัตถุประสงค์การใช้สินเชื่อ ไม่มีผลกระทบต่อปัจจัยที่ทำให้เกิดการผัดผ่อนชำระหนี้

อิงตะวัน แพลูกอินทร์ และภาวดี มหาพันธ์ (2561) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องฉะเชิงเทรา: เมืองสำคัญทางเศรษฐกิจแห่งลุ่มน้ำบางปะกง (พ.ศ. 2398-2554) ศึกษาปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมให้ฉะเชิงเทรา มีพัฒนาการจากเมืองเล็ก ๆ สู่อำเภอเมืองสำคัญทางเศรษฐกิจและพัฒนาการทางเศรษฐกิจของเมืองนี้ ตลอดจนผลกระทบที่เกิดจากการพัฒนาทางเศรษฐกิจโดยใช้การวิจัยเชิงคุณภาพ ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ส่งเสริมให้ฉะเชิงเทรา มีพัฒนาการ ประกอบด้วย 1. ที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ของเมืองในลุ่มน้ำบางปะกงก่อเกิดทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ 2. นโยบายของรัฐ 3. ความหลากหลายทางชาติพันธุ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาในการประกอบอาชีพที่ส่งผลต่อพัฒนาการทางเศรษฐกิจทั้งด้านเกษตรกรรม อุตสาหกรรม พาณิชยกรรมและบริการ ทำให้มีผลผลิตทางเกษตรกรรม และอุตสาหกรรมที่หลากหลาย มีการค้าและบริการที่เจริญรุ่งเรืองก่อให้เกิดผลกระทบ ทั้งเชิงบวกคือ เกิดการลงทุน ทางเศรษฐกิจ การผลิตเพื่อการค้า การจ้างงาน การรับวิทยาการต่างชาติ การขยายตัวของชุมชน เป็นแหล่งรายได้ของรัฐ และการพัฒนาสู่การเป็นเมืองรองของกรุงเทพฯ ส่วนผลกระทบเชิงลบคือ ทรัพยากรธรรมชาติถูกทำลาย ปัญหาสิ่งแวดล้อม ปัญหาแรงงานต่างด้าว ความเสื่อมของอุตสาหกรรมในครัวเรือน วิถีชีวิตชาวเมืองเปลี่ยนแปลง แต่ได้พยายามแก้ปัญหา โดยนำแนวพระราชดำริปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาปรับใช้จนเกิดการพัฒนายั่งยืนต่อไป

ปฐมพงศ์ กุ๊กแก้ว (2562) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องปัจจัยเหตุที่ส่งผลต่อการชำระเงินคืนกู้ยืมและความผูกพันต่อองค์กรของลูกหนี้สินเชื่อเพื่อการศึกษาในประเทศไทย การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการชำระเงินคืนกู้ยืมของลูกหนี้ สินเชื่อเพื่อการศึกษาในประเทศไทย 2. ศึกษาอิทธิพลของการชำระเงินคืนกู้ยืมที่ส่งผลต่อความผูกพันต่อองค์กรของลูกหนี้สินเชื่อเพื่อการศึกษาในประเทศไทย 3. สร้างแบบจำลองปัจจัยเหตุที่ส่งผลต่อการชำระเงินคืนกู้ยืมและความผูกพันต่อองค์กรของลูกหนี้สินเชื่อเพื่อการศึกษาในประเทศไทย ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ลูกหนี้สินเชื่อเพื่อการศึกษาในประเทศไทยที่เป็นพนักงานองค์กรเอกชน และมีการชำระเงินคืนกู้ยืมตามปกติ จำนวน 560 คน ผู้วิจัยได้ออกแบบการวิจัยเป็นทั้งการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) และนำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง (Structural Equation Modeling : SEM) ผลการวิจัย พบว่า 1. ปัจจัยทัศนคติของลูกหนี้ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง การรับรู้ของลูกหนี้ และความอยู่ดีมีสุขทางการเงิน มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อการชำระเงินคืนกู้ยืมของลูกหนี้ สินเชื่อเพื่อการศึกษาในประเทศไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 2. การชำระเงินคืนกู้ยืมมีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อความ

ผู้กพันต้องค์กรของลูกหนี้สินเชื่อเพื่อการศึกษาในประเทศไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.053. แบบจำลอง (Model) มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยมีค่าดัชนีความกลมกลืนทั้ง 6 ดัชนีที่ผ่านเกณฑ์การยอมรับ คือ ค่าดัชนี $\chi^2 / df = 1.439$, CFI = 1.00, GFI = 1.00, AGFI = 0.96, RMSEA= 0.028 และ SRMR = 0.013

พระรฐาปกรณ์รัตนโชโต (สุปัญญารัตน์) (2562) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง รูปแบบการผลิตและการจัดการการเกษตรแบบพอเพียง กับการสร้างดุลยภาพชีวิตของเกษตรกรในจังหวัดบุรีรัมย์ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. ศึกษาสภาพการผลิตและการจัดการการเกษตร แบบพอเพียงของเกษตรกรในเขตจังหวัดบุรีรัมย์ 2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการผลิตและการจัดการการเกษตรแบบพอเพียงกับดุลยภาพชีวิตของเกษตรกรในเขตจังหวัดบุรีรัมย์ 3. เสนอรูปแบบการผลิตและการจัดการการเกษตรแบบพอเพียงกับดุลยภาพชีวิตของเกษตรกรในเขตจังหวัดบุรีรัมย์ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมวิธีทั้งการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัย เชิงคุณภาพ เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน ผู้ให้ข้อมูลจากการสัมภาษณ์จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การสัมภาษณ์เชิงลึก ใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลแบบ อรรถาธิบายและพรรณนาความ ผลการวิจัยพบว่า 1. สภาพการผลิตและการจัดการการเกษตรแบบพอเพียงของเกษตรกรในเขตจังหวัด บุรีรัมย์ เกษตรกรให้ความสำคัญต่อการผลิตเพื่อสนองต่อความต้องการทางด้านอุตสาหกรรมมากกว่าการผลิตทางการเกษตรเพื่อสนองต่อความต้องการพึ่งพาตนเองได้อย่างพอเพียง สามารถสร้างความสมดุลให้แก่ครอบครัว โดยใช้รูปแบบการเกษตรแบบผสมผสาน ภายใต้วิถี ชีวิตแบบพอเพียงสามารถสร้างความสมดุลให้แก่ผู้ประกอบการอาชีพทางการเกษตรในจังหวัด บุรีรัมย์ได้ 2. ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบเกษตรเชิงเดี่ยวกับดุลยภาพชีวิตของเกษตรกร ส่วนมากเป็นการเกษตรเชิงเดี่ยวรองรับรายได้เป็นรายปี ซึ่งกิจกรรมทางการเกษตรมี ความสัมพันธ์กับรายได้ซึ่งเป็นความต้องการของสมาชิกในครอบครัวของเกษตรกร และรายได้ นำไปสร้างความสุขให้แก่สมาชิกครอบครัวรวมถึงสุขภาพของเกษตรกร ดุลยภาพชีวิตของเกษตรกรเป็นความสุขจากรายได้ที่เพียงพอ มีความสุขในการทำงานร่วมกันของสมาชิกใน ครอบครัว 3. รูปแบบการผลิตและการจัดการการเกษตรแบบพอเพียงกับดุลยภาพชีวิตของ เกษตรกรในเขตจังหวัดบุรีรัมย์แบ่งออกเป็น 2 รูปแบบ รูปแบบเกษตรพอเพียงแบบที่ 1 สร้างสมดุลทางแหล่งอาหารของครอบครัวและชุมชน รูปแบบเกษตรพอเพียงแบบที่ 2 เป็นการวางระบบรูปแบบการเกษตรตามทฤษฎีใหม่ การดำรงชีวิตภายใต้วิถีความพอเพียง

ภานุวัฒน์ ชันลา (2562) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาระบบฐานข้อมูลศักยภาพเกษตรกรในกลไกตลาดทุเรียนหลงลับแลจังหวัดอุตรดิตถ์ งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อออกแบบและพัฒนา ระบบฐานข้อมูลเกษตรกร และเพื่อหาประสิทธิภาพของการประยุกต์ใช้ระบบสารสนเทศในกลไก

การตลาดทุเรียนหลงลับแลจังหวัดอุตรดิตถ์ โดยใช้การวิจัยเชิงปฏิบัติการในการศึกษาสถานการณ์ในชุมชน และนำความรู้ที่มีอยู่ไปใช้แก้ปัญหาตามบริบทของพื้นที่อันจะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงวิธีการทำเกษตรของกลุ่มเกษตรกรผู้ผลิตทุเรียนหลงลับแล โดยดำเนินการวิเคราะห์ระบบและออกแบบฐานข้อมูลสำหรับการรวบรวมข้อมูลเกษตรกร ผลผลิตทุเรียนหลงลับแล การรวมกลุ่มเกษตรกร ของทางการตลาด และข้อมูลการติดต่อสื่อสาร และส่งเสริมเกษตรกรให้ใช้ระบบทำงานด้วยตนเองเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณสำหรับการพัฒนาเทคโนโลยีที่เหมาะสมกับชุมชน ที่จะสนับสนุนความสามารถของเกษตรกรในกลไกตลาดทุเรียนหลงลับแลจังหวัดอุตรดิตถ์ ผลการศึกษาพบว่า การออกแบบระบบฐานข้อมูลสามารถแยกเป็นโปรแกรมย่อย 8 โมดูล คือ 1. โมดูลบริหารจัดการข้อมูลสมาชิก 2. โมดูลจัดการพื้นที่แปลงเพาะปลูกทุเรียน 3. โมดูลจัดการข้อมูลผลผลิตทุเรียนรายปี 4. โมดูลรายงานผลและติดตามข้อมูล 5. โมดูลรายงานเอกสารและสั่งพิมพ์เอกสาร 6. โมดูลระบบจัดการข้อมูล สำหรับสมาชิกระบบ 7. โมดูลจัดการข้อมูลสำหรับผู้ดูแลระบบ และ 8. โมดูลระบบวิเคราะห์ความเคลื่อนไหวการใช้ระบบส่วนด้านการออกแบบแอปพลิเคชันสามารถแบ่งกลุ่มผู้ใช้ได้ 4 กลุ่มคือ 1. ผู้บริหาร ข้อมูล 2. ผู้บริหาร, หัวหน้ากลุ่ม 3. เกษตรกร และ 4. บุคคลทั่วไป ผลการพัฒนาระบบมีความสมบูรณ์อยู่ในระดับมากที่สุด สามารถใช้งานได้ในทุกโมดูลและมีเสถียรภาพในการประมวลผล และผลการประยุกต์ใช้ระบบสารสนเทศมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ระบบมีจุดเด่นในการกำหนดสิทธิ์ในการเข้าถึงข้อมูลของผู้ใช้งานที่สามารถสนับสนุนผู้ใช้ระดับสมาชิกกลุ่มและสิทธิ์การใช้ทั้งระบบ จึงสามารถบริหารจัดการสมาชิกได้อย่างอิสระ ควรพัฒนาต่อในด้านการประกอบการตัดสินใจ ซึ่งมีความพึงพอใจน้อยที่สุดเนื่องจากข้อจำกัดการสำรวจข้อมูลทำให้ข้อมูลไม่สมบูรณ์ไม่เพียงพอต่อการสนับสนุนการตัดสินใจได้

วีระศักดิ์ สมยานะ (2563) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องแนวทางการประเมินผลสัมฤทธิ์เพื่อการผลิตที่มีประสิทธิภาพของเกษตรกร จังหวัดเชียงใหม่ การวิจัยเพื่อวิเคราะห์หาแนวทางการประเมินผลสัมฤทธิ์เพื่อนำไปสู่การผลิตที่มีประสิทธิภาพของเกษตรกร จังหวัดเชียงใหม่ เป็นการวิจัยแบบมีส่วนร่วม (PAR) กับ 14 กลุ่มเกษตรกร ด้วยแนวคิดการประเมินผลสัมฤทธิ์ของการพัฒนาตาม Diamond Model ของ Michael E. Porter อภิปรายผลด้วยข้อมูลสถิติเชิงพรรณนา คือ ค่าร้อยละ สวนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติ F ผลการวิจัยพบว่า เกษตร จ.เชียงใหม่ มีความต้องการที่จะเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตของตนเอง โดยมีต้นทุนในการพัฒนาศักยภาพ รวมถึงมีแนวโน้มในการปรับตัวและรับข้อเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งเป็นรากฐานของการผลิตที่มีประสิทธิภาพอย่างมีนัยสำคัญ จนสามารถกำหนดแนวทางในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตให้กับเกษตรกรได้โดยเริ่มจากใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ จากนั้นทำการวางแผนและควบคุมการผลิตอย่างเป็นระบบ เลือกใช้ทรัพยากรที่เหมาะสมกับการผลิตของตนเอง

จนรวมกลุ่มและสร้างเครือข่ายด้านการเกษตร ต่อด้วยการทำบัญชีฟาร์ม และหาความรู้ด้านการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตอย่างต่อเนื่อง

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จะพบว่า มีแนวทางการบริหารจัดการศักยภาพในการชำระหนี้สินของเกษตรกรสมาชิก โดยสรุป จากการทบทวนวรรณกรรมทั้งจากทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวทางการบริหารจัดการศักยภาพในด้านการชำระหนี้คือ พบตัวแปรที่สำคัญที่สามารถนำไปปรับใช้ในการศึกษางานวิจัยในครั้งนี้

บทที่ 3

ระเบียบวิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง แนวทางการบริหารจัดการศักยภาพในการชำระหนี้สินของเกษตรกร สมาชิกสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจังหวัดอุดรดิตถ์ ผู้วิจัยนำเสนอวิธีการดำเนินการวิจัยตามลำดับดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างผู้ให้ข้อมูลในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ตามแนวทางการศึกษาเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และแนวทางการศึกษาเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ดังนี้

1. แนวทางการการศึกษาเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ผู้วิจัยกำหนดประชากรกลุ่มตัวอย่างหรือกลุ่มผู้ให้ข้อมูลในการวิจัย คือ สมาชิกองค์กรเกษตรกรที่ได้รับการจัดการหนี้ โดยการชำระหนี้แทนเกษตรกร จากสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร สาขาอุดรดิตถ์ จำนวน 686 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตร Taro Yamane ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 252 คนในการเก็บข้อมูลจากพื้นที่จริงในเขตพื้นที่จังหวัดอุดรดิตถ์ ผู้วิจัยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ (Yamane Taro T, 2010, p.125) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และมีค่าความคาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ เท่ากับ 0.05 ซึ่งมีสูตรในการคำนวณดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$
$$252 = \frac{686}{1 + 686(0.05)^2}$$

โดยขนาดของกลุ่มตัวอย่าง 252

n คือ ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N คือ ขนาดของกลุ่มประชากรเป้าหมาย

E คือ ค่าความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่างที่เกิดขึ้น (กำหนดให้) 0.05

แทนค่าสูตร $n = 252$ คน

จากนั้นผู้วิจัยได้ใช้วิธีในการเก็บข้อมูลโดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) เป็นการสุ่มตัวอย่างโดยผู้วิจัยพยายามเก็บตัวอย่างเท่าที่จะทำได้ตามที่มีอยู่หรือที่ได้รับความร่วมมือ ตัวอย่างที่ได้จึงเป็นกรณีที่เผชิญหรือยินดีให้ความร่วมมือหรืออยู่ในสถานที่หรือตกอยู่ในสภาวะดังกล่าวตามจำนวนที่ต้องการ ซึ่งถือว่าการสุ่มตัวอย่างที่ทุก ๆ สมาชิกมีโอกาสถูกเลือกเท่า ๆ กันวิธีนี้ใช้ได้เหมาะสมกับการสุ่มตัวอย่างแบบนี้ใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแต่ละหน่วยจากประชากรทั้งหมด ซึ่งสะดวกและจัดเป็นวิธีเบื้องต้นที่จะนำไปสู่การสุ่มตัวอย่างแบบอื่น ๆ ให้ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่คำนวณได้

2. แนวทางการศึกษาเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้บริหาร พนักงานและคณะกรรมการจังหวัด จำนวน 20 คน

กลุ่มตัวอย่างใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เทคนิคการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ คือ ผู้บริหาร พนักงาน และคณะกรรมการจังหวัด จำนวน 10 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยเรื่อง แนวทางการบริหารจัดการศักยภาพในการชำระหนี้สินของเกษตรกรสมาชิกสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจังหวัดอุดรธานี เป็นการวิจัยแบบผสมผสานระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ซึ่งเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล 2 แบบ ได้แก่ แบบสอบถาม (Questionnaire) และการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth interview)

แบบสอบถาม (Questionnaire)

การศึกษาในครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ใช้แบบสอบถาม โดยในแบบสอบถามแบ่งออกเป็น

4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ข้อคำถามในส่วนนี้จะป็นคำถามทั่ว ๆ ไป ได้แก่ รายได้ รายจ่ายและปริมาณหนี้สิน โดยมีลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบ

ตรวจสอบรายการ (Check List) จากเกษตรกรสมาชิกจังหวัดอุดรดิตถ์ที่ได้รับการจัดการหนี้กองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจังหวัดอุดรดิตถ์

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับปัจจัยด้านบริหารจัดการ ได้แก่ ด้านการผลิต ด้านการเงินและการบัญชี ด้านการตลาด ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและการเมือง โดยมีลักษณะคำถามประเภทมาตรประมาณค่าแบบลิเคิร์ต Likert Rating Scales ซึ่งประกอบไปด้วยข้อความให้ผู้ตอบเลือกตอบโดยกำหนดคะแนน ดังนี้

ระดับความคิดเห็น	มากที่สุด	มีค่า	5	คะแนน
ระดับความคิดเห็น	มาก	มีค่า	4	คะแนน
ระดับความคิดเห็น	ปานกลาง	มีค่า	3	คะแนน
ระดับความคิดเห็น	น้อย	มีค่า	2	คะแนน
ระดับความคิดเห็น	น้อยที่สุด	มีค่า	1	คะแนน

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับศักยภาพการชำระหนี้สินของเกษตรกรสมาชิกสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจังหวัดอุดรดิตถ์ ลักษณะคำถามประเภทมาตรประมาณค่าแบบลิเคิร์ต (Likert Rating Scales) ซึ่งประกอบไปด้วยข้อความให้ผู้ตอบเลือกตอบ โดยกำหนดคะแนน ดังนี้

ระดับความคิดเห็น	มากที่สุด	มีค่า	5	คะแนน
ระดับความคิดเห็น	มาก	มีค่า	4	คะแนน
ระดับความคิดเห็น	ปานกลาง	มีค่า	3	คะแนน
ระดับความคิดเห็น	น้อย	มีค่า	2	คะแนน
ระดับความคิดเห็น	น้อยที่สุด	มีค่า	1	คะแนน

ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามเป็นคำถามปลายเปิด ซึ่งสอบถามความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามโดยเปรียบเทียบกันระหว่างการบริการที่คาดหวังกับการบริการที่ได้รับจริง

การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth interview)

สัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth interview) ผู้บริหาร พนักงานและคณะอนุกรรมการจังหวัด สำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจังหวัดอุดรดิตถ์ ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการพัฒนาประเด็นการสัมภาษณ์เอง ตัวอย่างข้อคำถามเช่น ปัจจัยการบริหารจัดการสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจังหวัดอุดรดิตถ์ ที่ดำเนินงานอยู่และท่านคิดว่าส่งผลต่อศักยภาพการชำระหนี้สินที่ส่งผลต่อแนวทางการบริหารจัดการศักยภาพการชำระหนี้สินของเกษตรกรสมาชิกสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจังหวัดอุดรดิตถ์ในด้านการผลิต ด้านการตลาด ด้านการเงินและบัญชี

ด้านเศรษฐกิจ, ปัจจัยการบริหารจัดการสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจังหวัดอุดรดิตถ์ มีการวางแผนนโยบายในปีถัดไปซึ่งท่านคิดว่าส่งผลต่อศักยภาพการชำระหนี้สินที่ส่งผลต่อแนวทางการบริหารจัดการศักยภาพการชำระหนี้สินของเกษตรกรสมาชิกสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจังหวัดอุดรดิตถ์ ในด้านการผลิต ด้านการตลาด ด้านการเงินและบัญชี ด้านเศรษฐกิจ, และความคิดเห็นเพิ่มเติมการบริหารจัดการที่ส่งผลต่อแนวทางการบริหารจัดการศักยภาพการชำระหนี้สินของเกษตรกรสมาชิกสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจังหวัดอุดรดิตถ์ เป็นต้น

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือในการสัมภาษณ์ โดยมีรายละเอียดและขั้นตอน ในการสร้างเครื่องมือ ดังนี้

1. ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ เพื่อศึกษาแนวทางการบริหารจัดการศักยภาพในการชำระหนี้สินของเกษตรกรสมาชิกสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจังหวัดอุดรดิตถ์
2. ศึกษาแนวคิดทฤษฎี เอกสารตำราต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการกำหนดขอบเขตและโครงสร้างของเนื้อหาในการกำหนดข้อคำถาม
3. ยกร่างข้อคำถามฉบับร่างโดยนำเสนอต่อกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง แล้วนำไปแก้ไขปรับปรุงข้อคำถามเพื่อให้รายละเอียดครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมด
4. นำแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อขอคำแนะนำตรวจสอบเนื้อหาและปรับปรุงแก้ไขคำถามให้ครอบคลุมรายละเอียดของเนื้อหาตามวัตถุประสงค์
5. นำแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ ที่ปรับปรุงแก้ไขและผ่านความเห็นชอบของอาจารย์ที่ปรึกษาไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องตามเนื้อหา และความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยการหาค่า IOC (Item Objective Congruence Index) เลือกเฉพาะที่ได้ค่า IOC มากกว่า 0.5 มาเป็นข้อคำถามและปรับปรุงแก้ไขข้อความตามที่ผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนะ
6. แก้ไขปรับปรุงแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ ตามคำแนะนำและข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ
7. นำแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเชื่อมั่น (Reliability) และความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Validity) โดยให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบ

ความครบถ้วน และความสอดคล้องของเนื้อหาของแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ ที่ตรงกับเรื่องที่จะศึกษาและนำมาปรับปรุงแก้ไขภาษาและคำถามให้กระชับชัดเจนและเข้าใจง่ายสำหรับการตอบ

8. นำแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ แนวทางการบริหารจัดการศักยภาพในการชำระหนี้คืนของเกษตรกรสมาชิกสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจังหวัดอุดรดิตถ์ ที่ได้ปรับปรุงแก้ไขและผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการที่ปรึกษาแล้วจัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์

9. นำแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ ไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

เป็นการนำเครื่องมือวิจัยตรวจสอบว่ามีคุณสมบัติเหมาะสมสำหรับใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยหรือไม่ โดยจะต้องเหมาะสมกับลักษณะของตัวแปรและประชากร นอกจากนี้จะต้องวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์ และมีความคงที่ของการวัด ไม่ว่าจะทำการวัดซ้ำกี่ครั้งก็ตาม ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. การตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ผู้วิจัยนำแบบสอบถาม

ข้อคำถามทุกตัวแปรแล้ว ได้นำแบบสอบถามนั้นให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน

2. ตรวจสอบข้อคำถาม ทั้งด้านความถูกต้องทางสำนวนและความตรงต่อเนื้อหาที่ต้องการวัดหรือไม่ (Index of Item – Objective Congruence: IOC) โดยกำหนดคะแนนสำหรับการพิจารณาข้อคำถามแต่ละข้อดังนี้ แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับเนื้อหาตามจุดประสงค์ที่ต้องการวัดให้ +1 คะแนน ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับเนื้อหาตามจุดประสงค์ที่ต้องการวัดให้ 0 คะแนน แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นไม่สอดคล้องกับเนื้อหาตามจุดประสงค์ที่ต้องการวัดให้ -1 คะแนน

จากผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านนำไปคำนวณหาค่า IOC จากสูตร ดังนี้

$$\text{สูตร } IOC = (\sum R) / N$$

เมื่อ IOC คือ ค่าดัชนีความสอดคล้อง

$\sum R$ คือ ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N คือ จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

โดยเกณฑ์พิจารณาค่า IOC (Rovinelli & Hambleton, 199, p.82) แบบสอบถาม แต่ละข้อจะต้องมีค่า $IOC \geq 0.5 - 1.00$ แสดงว่าคำถามนั้นวัดเนื้อหาตรงตามที่ต้องการวัดเป็นคำถามที่ใช้ได้ แต่ถ้าค่า $IOC \leq$ แสดงว่าข้อคำถามนั้นวัดเนื้อหาไม่ตรงตามที่ต้องการวัดเป็นคำถามที่ใช้ไม่ได้และควรนำมาปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้อง เมื่อได้ผลการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือแล้ว ผู้วิจัยได้นำมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of

Item Objective Congruence : IOC) ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ ในงานวิจัยฉบับนี้ พบว่าข้อคำถามที่ใช้ในงานวิจัยฉบับนี้มีค่า 0.955

3. การตรวจสอบความเชื่อถือได้ของแบบสอบถาม (Reliability) การหาค่าความเชื่อถือได้ของแบบสอบถาม นำแบบสอบถามที่ได้จากการปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ โดยการทำ Pilot – test กับผู้ตอบแบบสอบถามที่มี ลักษณะทางประชากรเหมือนกันกับประชากรที่ใช้ศึกษา โดยทั่วไปใช้จำนวน 30 ราย ตอบแบบสอบถาม และนำมาหาค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม นอกจากนั้นนำข้อคำถามไปทดสอบหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยพิจารณาจากค่า Cronbach's Alpha ได้ค่าการตรวจสอบความเชื่อถือได้ 0.746

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามและทำการให้คำแนะนำกับเกษตรกรสมาชิกที่ได้รับการจัดการแทน สำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรสาขาจังหวัดอุดรดิตถ์ จำนวน 252 ราย
2. ดำเนินการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth interview) ผู้บริหาร พนักงานและคณะอนุกรรมการจังหวัด สำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจังหวัดอุดรดิตถ์

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการรวบรวมประเด็นคำตอบจากการสัมภาษณ์และแบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้ศึกษาได้นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์และลงรหัส (Coding) แล้วนำไปประมวลผลด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของสมาชิก สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequencies) และร้อยละ (Percentage) เพื่ออธิบายให้เห็นถึงลักษณะพื้นฐานทั่วไปของสมาชิก
2. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลปัจจัยด้านบริหารจัดการ ได้แก่ ด้านการผลิต ด้านการเงินและบัญชี ด้านการตลาด ด้านเศรษฐกิจและการเมือง ผู้วิจัยใช้สถิติ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยมีหลักเกณฑ์การให้คะแนนระดับศักยภาพที่มีผลต่อการค้าชำระหนี้คือนดังนี้

ระดับความคิดเห็น	มากที่สุด	มีค่า	5	คะแนน
ระดับความคิดเห็น	มาก	มีค่า	4	คะแนน
ระดับความคิดเห็น	ปานกลาง	มีค่า	3	คะแนน
ระดับความคิดเห็น	น้อย	มีค่า	2	คะแนน
ระดับความคิดเห็น	น้อยที่สุด	มีค่า	1	คะแนน

3. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับศักยภาพการชำระหนี้คืนของเกษตรกรสมาชิก

สำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจังหวัดอุดรดิตถ์ ผู้วิจัยใช้สถิติ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยมีหลักเกณฑ์การให้คะแนนระดับปัจจัยมีผลต่อการชำระหนี้คืนดังนี้

ระดับความคิดเห็น	มากที่สุด	มีค่า	5	คะแนน
ระดับความคิดเห็น	มาก	มีค่า	4	คะแนน
ระดับความคิดเห็น	ปานกลาง	มีค่า	3	คะแนน
ระดับความคิดเห็น	น้อย	มีค่า	2	คะแนน
ระดับความคิดเห็น	น้อยที่สุด	มีค่า	1	คะแนน

4. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็น ข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหาหนี้ค้ำชำระ

ผู้วิจัยใช้สถิติการวิเคราะห์เชิงพรรณนา

5. การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) ประเภทหนึ่งที่มีความสำคัญมาก ในการศึกษาที่มุ่งค้นหาลักษณะของสื่อสารด้านคำพูด หรือจากการสัมภาษณ์ โดยการวิเคราะห์เนื้อหาของข้อมูลที่รวบรวมมาได้นั้นเป็นการแยกแยะส่วนประกอบและความสัมพันธ์ระหว่างส่วนประกอบเหล่านั้น ดังนี้

- 5.1 วิเคราะห์รายละเอียดของประเด็นที่ศึกษาว่ามีตัวแปรหรือส่วนประกอบอะไรบ้าง
- 5.2 จัดหมวดหมู่ของตัวแปรหรือส่วนประกอบ
- 5.3 ศึกษาถึงการเชื่อมโยง
- 5.4 สรุปเพื่อแสดงสาระสำคัญที่เป็นข้อค้นพบจากการศึกษา

ซึ่งผู้วิจัยนำมาใช้เพื่อศึกษาแนวทางการบริหารจัดการศักยภาพในการชำระหนี้คืนของเกษตรกรสมาชิกสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจังหวัดอุดรดิตถ์ จากผู้บริหาร พนักงาน และคณะกรรมการจังหวัด จำนวน 10 คน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่
 - 1.1 ร้อยละ (Percentage)
 - 1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean)
 - 1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
2. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ได้แก่
 - 2.1 การหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability) โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient Method) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach)
3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง แนวทางการบริหารจัดการที่ส่งผลต่อศักยภาพในการชำระหนี้ค้ำของเกษตรกรสมาชิกสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจังหวัดอุดรดิตถ์ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาระดับการบริหารจัดการของเกษตรกรที่ได้รับการจัดการหนี้แทนต่อสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจังหวัดอุดรดิตถ์ เพื่อศึกษาปัจจัยการบริหารจัดการที่ส่งผลต่อศักยภาพการชำระหนี้ค้ำของเกษตรกรที่ได้รับการจัดการหนี้แทนต่อสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจังหวัดอุดรดิตถ์ เหมาะสม เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Research) ได้แก่ การวิจัยเชิงคุณภาพและการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้จำนวน 252 คน โดยการสุ่มอย่างง่ายแบบเป็นสัดส่วน และผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 10 คน จากการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ การสัมภาษณ์เชิงลึก แบบสอบถาม และสนทนากลุ่ม ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ระดับปัจจัยด้านการบริหารจัดการที่ส่งผลต่อศักยภาพการชำระหนี้ค้ำของเกษตรกรสมาชิกสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจังหวัดอุดรดิตถ์

ตอนที่ 2 แนวทางการบริหารจัดการศักยภาพการชำระหนี้ค้ำของเกษตรกรสมาชิกที่ได้รับการจัดการหนี้แทนต่อสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจังหวัดอุดรดิตถ์

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ระดับปัจจัยด้านการบริหารจัดการที่ส่งผลต่อศักยภาพการชำระหนี้ค้ำของเกษตรกรสมาชิกสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจังหวัดอุดรดิตถ์

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างในประเด็นระดับปัจจัยด้านการบริหารจัดการที่ส่งผลต่อศักยภาพการชำระหนี้ค้ำของเกษตรกรสมาชิกสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจังหวัดอุดรดิตถ์ ได้แก่ เกษตรกรที่ได้รับการจัดการหนี้แทนจากสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจังหวัดอุดรดิตถ์ 252 คน ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาจำนวน 252 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิจัย ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ระดับปัจจัยด้านการบริหารจัดการที่ส่งผลต่อศักยภาพการชำระหนี้ค้ำของเกษตรกรสมาชิกสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจังหวัดอุดรดิตถ์

ตอนที่ 3 ระดับศักยภาพการชำระหนี้คืนของเกษตรกรสมาชิกสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจังหวัดอุดรธานี

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม กลุ่มตัวอย่างในการศึกษารั้งนี้มีจำนวน 252 คน ซึ่งรายละเอียดในส่วนข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ สมาชิกในครัวเรือน รายได้ต่อเดือน รายจ่ายต่อเดือน ปริมาณหนี้สิน ลักษณะพื้นที่ โดยแบ่งออกเป็นดังนี้

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ

(n=252)

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
หญิง	131	52.0
ชาย	121	48.0
รวม	252	100.0

จากตารางที่ 2 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 252 คน คิดเป็นร้อยละ 52.0 ส่วนเพศชาย จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 48.0

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสมาชิกในครัวเรือน

(n=252)

สมาชิกในครัวเรือน	จำนวน	ร้อยละ
1-2 คน	107	42.50
3-4 คน	114	45.20
4-5 คน	26	10.30
5 คนขึ้นไป	5	2.00
รวม	252	100.0

จากตารางที่ 3 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีสมาชิกในครัวเรือน 3-4 คน จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 45.20 รองลงมา มีสมาชิกในครัวเรือน 21-2 คน จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 42.50 และมีสมาชิกในครัวเรือน ระหว่าง 4-5 คน จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 10.30

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายได้

(n=252)

รายได้ต่อเดือน	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 10,000 บาท	91	36.10
10,001-20,000 บาท	126	50.00
20,001-30,000 บาท	29	11.50
30,001-40,000 บาท	6	2.40
รวม	252	100.0

จากตารางที่ 4 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือน เฉลี่ยระหว่าง 10,000-20,000 บาท จำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมาคือมีรายได้เฉลี่ยระหว่าง ต่ำกว่า 10,000 บาท จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 36.10 และมีรายได้เฉลี่ยระหว่าง 20,001-30,000 บาท จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 11.50

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายจ่าย

(n=252)

รายได้จ่ายต่อเดือน	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 20,000 บาท	108	42.90
10,000-20,000 บาท	115	45.60
20,001-30,000 บาท	26	10.30
30,001-40,000 บาท	3	1.20
รวม	252	100.0

จากตารางที่ 5 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายจ่ายต่อเดือน เฉลี่ยระหว่าง 10,000-20,000 บาท จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 45.60 รองลงมาคือ มีรายจ่ายต่ำกว่า 10,000 บาท จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 42.90 และมีรายจ่ายระหว่าง 20,001-30,000 บาท จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 10.30

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามปริมาณหนี้สิน

(n=252)

ปริมาณหนี้สิน	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 20,000 บาท	41	16.30
20,001-40,000 บาท	61	24.20
40,001-60,000 บาท	41	16.30
60,001-80,000 บาท	33	13.10
80,001-100,000 บาท	14	5.60
100,001 บาทขึ้นไป	62	24.60
รวม	252	100.0

จากตารางที่ 6 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีปริมาณหนี้สิน ตั้งแต่ 100,001 บาทขึ้นไป จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 24.60 รองลงมาคือ 20,001-40,000 บาท จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 24.20 และต่ำกว่า 20,000 และ ระหว่าง 40,001-60,000 มีจำนวนเท่ากันคือ จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 16.30

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามลักษณะพื้นที่

(n=252)

ลักษณะพื้นที่	จำนวน	ร้อยละ
เช่า	77	30.60
พื้นที่ตนเอง	175	69.40
รวม	252	100.0

จากตารางที่ 7 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีพื้นที่เป็นของตนเอง จำนวน 175 คน คิดเป็นร้อยละ 69.40 รองลงมาคือเช่าพื้นที่ จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 30.60

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านการบริหารจัดการที่ส่งผลต่อศักยภาพการชำระหนี้คืนของเกษตรกรสมาชิกสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจังหวัดอุดรดิตถ์

ตารางที่ 8 ผลรวมปัจจัยด้านการบริหารจัดการ

(n=252)

ผลรวมด้านการบริหารจัดการ	(\bar{X})	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านการเงินและการบัญชี	3.69	0.832	ปานกลาง
ด้านการตลาด	3.59	1.161	ปานกลาง
ด้านเศรษฐกิจและการเมือง	3.37	0.968	ปานกลาง
ด้านการผลิต	3.24	0.906	ปานกลาง
รวม	3.47	0.966	ปานกลาง

จากตารางที่ 8 ภาพรวมปัจจัยด้านการบริหารจัดการที่ส่งผลต่อศักยภาพการชำระหนี้คืนของเกษตรกรสมาชิกสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจังหวัดอุดรดิตถ์ อยู่ในระดับปานกลางทุกรายการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.47 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.966) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ศักยภาพการชำระหนี้ของผู้ตอบแบบสอบถามด้านการเงินและการบัญชีและด้านการจัดจำหน่าย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.69 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.832) รองลงมาคือด้านการตลาด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.59 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 1.16) และด้านเศรษฐกิจและการเมือง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.37 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.968) และด้านการผลิตมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.24 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.906)

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับปัจจัยด้านการบริหารจัดการที่ส่งผลต่อ ศักยภาพการชำระหนี้สินของเกษตรกรสมาชิกสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจังหวัด อุดรดิตถ์ ด้านการผลิต

(n=252)

ด้านการผลิต	(\bar{X})	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ท่านมีการวางแผนการใช้แรงงาน เหมาะสมกับพื้นที่ทำการเกษตร	3.37	.711	ปานกลาง
2. ท่านมีการปลูกผลผลิตทางการ เกษตรต่อไร่อยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสม	3.25	.917	ปานกลาง
3. ท่านมีการคัดสรรพืชพันธุ์ การเกษตรที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่	3.41	1.00	ปานกลาง
4. ท่านมีการเอาเทคโนโลยีการผลิต ใหม่ ๆ มาช่วยอำนวยความสะดวก ทางการเกษตร	3.23	1.11	ปานกลาง
5. ท่านมีการวางแผนกำหนด ระยะเวลาในการทำการเกษตรแต่ละ รอบ	3.33	.892	ปานกลาง
6. ท่านมีการควบคุมการปลูกผลผลิต ทางการเกษตรให้เป็นไปตามขั้นตอนที่ ถูกต้อง	3.19	.906	ปานกลาง
7. ท่านมีการตรวจสอบคุณภาพ ผลผลิตทางการเกษตรอยู่เสมอ	3.15	.878	ปานกลาง
8. ท่านมีการรวบรวมและควบคุม มาตรฐานผลผลิตทางการเกษตรที่ เหมาะสม	3.00	.837	ปานกลาง
รวม	3.24	0.906	ปานกลาง

จากตารางที่ 9 พบว่า ภาพรวมของปัจจัยด้านการบริหารจัดการที่ส่งผลต่อศักยภาพการชำระหนี้สินของเกษตรกรสมาชิกสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจังหวัดอุดรดิตถ์ ด้านการ

บริหารการผลิตของเกษตรกร อยู่ในระดับปานกลางทั้งหมด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.24 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.906) เมื่อพิจารณาเป็นภาพรวมพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ค่อนข้างจะไม่มี การวางแผนในด้านการผลิต

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของของระดับปัจจัยด้านการบริหารจัดการที่ส่งผล ต่อศักยภาพการชำระหนี้สินของเกษตรกรสมาชิกสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจังหวัด อุดรดิตถ์ ด้านการตลาด

(n=252)

ด้านการตลาด	(\bar{X})	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ท่านพยายามหาแหล่งรับซื้อผลผลิตทางการเกษตรใหม่ ๆ อยู่เสมอ	3.50	3.36	ปานกลาง
2. ท่านกระจายผลผลิตทางการเกษตรไปสู่ตลาดและผู้บริโภคอย่างทั่วถึง	3.12	.863	ปานกลาง
3. ท่านมีผลผลิตทางการเกษตรที่ตรงกับความต้องการของผู้บริโภค	3.36	.788	ปานกลาง
4. ท่านมีการวางแผนการขนส่งผลผลิตทางการเกษตรให้ถึงมือแหล่งรับซื้อได้อย่างเหมาะสม	3.35	.944	ปานกลาง
5. ท่านมีการจัดจำหน่ายโดยตรงจากผู้ผลิตไปยังผู้บริโภคโดยไม่ผ่านคนกลางใด ๆ	3.35	2.76	ปานกลาง
6. ท่านมีการจัดจำหน่ายผ่านคนกลางเพียงชั้นเดียว	3.33	.719	ปานกลาง
7. ท่านมีคนกลางเข้ามารับช่วงและนำสินค้าส่งอีกทอดเพื่อกระจายสินค้า	3.54	.726	ปานกลาง
8. ท่านมีการจัดจำหน่ายโดยตรงจากผู้ผลิตไปยังผู้บริโภคโดยไม่ผ่านคนกลางใด ๆ	3.35	2.76	ปานกลาง
รวม	3.36	1.61	ปานกลาง

จากตารางที่ 10 พบว่า ภาพรวมของปัจจัยด้านการบริหารจัดการที่ส่งผลต่อศักยภาพการชำระหนี้สินของเกษตรกรสมาชิกสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจังหวัดอุดรดิตถ์ ด้านการตลาดของเกษตรกร อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.36 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 1.61) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีคนกลางเข้ามารับช่วงและนำสินค้าส่งอีกทอดเพื่อกระจายสินค้า ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.54 รองลงคือ มาผู้ตอบแบบสอบถามมีการหาช่องทางด้านการตลาดอยู่ในระดับปานกลางเกษตรกรพยายามหาแหล่งรับซื้อผลผลิตทางการเกษตรใหม่ๆ อยู่เสมอ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50 รองลงมาคือ มีการวางแผนการขนส่งผลผลิตทางการเกษตรให้ถึงมือแหล่งรับซื้อได้อย่างเหมาะสมและการจัดจำหน่ายโดยตรงจากผู้ผลิตไปยังผู้บริโภคโดยไม่ผ่านคนกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.35 ตามลำดับ

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับปัจจัยด้านการบริหารจัดการที่ส่งผลต่อศักยภาพการชำระหนี้สินของเกษตรกรสมาชิกสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจังหวัดอุดรดิตถ์ ด้านการเงินและบัญชี

(n=252)

ด้านการเงินและบัญชี	(\bar{X})	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ท่านมีการทบทวนรายได้-รายจ่าย ทุกเดือน	3.35	.777	ปานกลาง
2. ท่านมีการจัดมาตรฐานการผลิต เพื่อลดต้นทุนด้านการเกษตร	3.63	.789	ปานกลาง
3. ท่านพยายามลดต้นทุนในการซื้อปุ๋ย โดยใช้ ปุ๋ยอินทรีย์หรือปุ๋ยชีวภาพ	4.03	.841	มาก
4. ท่านหาแรงงานราคาต่ำ เพื่อลดต้นทุนการดำเนินงาน	3.90	.887	ปานกลาง
5. ท่านนำเงินส่วนตัวมาลงทุนในการทำ การเกษตรมากกว่าใช้เงินกู้ยืมในระบบ	3.55	.866	ปานกลาง
รวม	3.69	0.832	ปานกลาง

จากตารางที่ 11 พบว่า ภาพรวมของปัจจัยด้านการบริหารจัดการที่ส่งผลต่อศักยภาพการชำระหนี้สินของเกษตรกรสมาชิกสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจังหวัดอุดรดิตถ์ ด้านการเงินและบัญชี อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.69 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.832) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีการพยายามลดต้นทุนในการซื้อปุ๋ย โดยใช้ ปุ๋ยอินทรีย์หรือปุ๋ยชีวภาพค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.03 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.841) รองลงมาคือ เหาแรงงานราคาต่ำ เพื่อลดต้นทุนการดำเนินงาน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.887) และท่านมีการจัดมาตรฐานการผลิต เพื่อลดต้นทุนด้านการเกษตร ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.789) ตามลำดับ

ตารางที่ 12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับปัจจัยด้านการบริหารจัดการที่ส่งผลต่อศักยภาพการชำระหนี้สินของเกษตรกรสมาชิกสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจังหวัดอุดรดิตถ์ ด้านเศรษฐกิจ

(n=252)

ด้านเศรษฐกิจ	(\bar{X})	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ท่านได้รับประโยชน์จากนโยบายด้านการประกันภัย รายได้ สร้างความมั่นคงด้านรายได้ให้เกษตรกร	3.34	.889	ปานกลาง
2. ท่านมีการใช้ประโยชน์จาก พ.ร.บ. คุ้มครองที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ทำให้มีพื้นที่ทำการเกษตรเป็นของตนเอง	3.51	1.06	ปานกลาง
3. ท่านสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนของภาครัฐได้ เช่น ธกส.	3.44	.944	ปานกลาง
4. ท่านมีการใช้ประโยชน์จากข้อมูลดินและการใช้ที่ดินระดับตำบลจากภาครัฐ ทำให้สามารถแก้ปัญหาดินขาดคุณภาพได้	3.35	.918	ปานกลาง
5. ท่านสามารถเข้าร่วมโครงการการประกันรายได้ และผลผลิตได้	3.25	.961	ปานกลาง

ตารางที่ 12 (ต่อ)

ด้านเศรษฐกิจ	(\bar{X})	S.D.	ระดับความคิดเห็น
6. ท่านได้รับการคุ้มครองและรักษา ประโยชน์จากการจัดตั้งสภาเกษตรกร แห่งชาติ	3.36	1.10	ปานกลาง
7. ท่านมีส่วนร่วมและได้รับการส่งเสริม จากภาครัฐเกี่ยวกับการทำการเกษตรเพื่อให้ ได้ผลผลิตสูงสุดและสามารถพึ่งพาตนเองได้	3.35	.905	ปานกลาง
รวม	3.37	.968	ปานกลาง

จากตารางที่ 12 พบว่า ภาพรวมของปัจจัยด้านการบริหารจัดการที่ส่งผลต่อศักยภาพ
การชำระหนี้สินของเกษตรกรสมาชิกสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจังหวัดอุดรธานี
ด้านเศรษฐกิจ อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.37 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.968)
เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามท่านมีการใช้ประโยชน์จาก พ.ร.บ. คุ้มครองที่ดิน
เพื่อเกษตรกรรรม ทำให้มีพื้นที่ทำการเกษตรเป็นของตนเอง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.51 (ส่วนเบี่ยงเบน
มาตรฐาน = 1.06) รองลงมาคือ ท่านสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนของภาครัฐได้ เช่น ธกส. ค่าเฉลี่ย
เท่ากับ 3.44 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.944) ท่านได้รับการคุ้มครองและรักษาประโยชน์จากการ
จัดตั้งสภาเกษตรกรแห่งชาติ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.36 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 1.10) ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ระดับศักยภาพการชำระหนี้สินของเกษตรกรสมาชิกสำนักงาน
กองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจังหวัดอุดรดิตถ์

ตารางที่ 13 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับศักยภาพการชำระหนี้สินของเกษตรกร
สมาชิกสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจังหวัดอุดรดิตถ์ ด้านสามารถชำระหนี้สินได้ตาม
กำหนด

(n=252)

การชำระหนี้สินได้ตามกำหนด	(\bar{X})	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ท่านชำระเงินครบก่อนกำหนดมี การปรับลดดอกเบี้ย	3.82	.938	ปานกลาง
2. ท่านสามารถทำเรื่องขอปรับลด งวดชำระหนี้สินตามแผนได้	3.95	.968	ปานกลาง
3. ท่านสามารถรักษาที่ดินทำกินไว้ ได้	4.43	.832	มาก
4. ท่านมีการชำระหนี้สินเกิน 5 ปี สามารถไถ่ถอนหลักประกันก่อน กำหนดได้	4.11	1.01	มาก
5. ท่านสามารถของบสนับสนุนการ ฟื้นฟูอาชีพผ่านกลุ่มองค์กร	4.29	.861	มาก
รวม	4.12	.921	มาก

จากตารางที่ 13 พบว่า ระดับศักยภาพการชำระหนี้สินของเกษตรกรสมาชิกสำนักงาน
กองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจังหวัดอุดรดิตถ์ ด้านสามารถชำระหนี้สินได้ตามกำหนด อยู่ในระดับ
มาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.921) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า
ผู้ตอบแบบสอบถามเกษตรกร สามารถรักษาที่ดินทำกินไว้ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.43 (ส่วนเบี่ยงเบน
มาตรฐาน = 0.832) รองลงมาเกษตรกรสามารถของบสนับสนุนการฟื้นฟูอาชีพผ่านกลุ่มองค์กร
ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.29 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.861) และท่านมีการชำระหนี้สินเกิน 5 ปี
สามารถไถ่ถอนหลักประกันก่อนกำหนดได้ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.11 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 1.01)
ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์แนวทางการบริหารจัดการศักยภาพการชำระหนี้คืนของเกษตรกรสมาชิกที่ได้รับการจัดการหนี้แทนต่อสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจังหวัดอุดรธานี

1. จากการสัมภาษณ์เชิงลึกในประเด็นปัจจัยการบริหารจัดการสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจังหวัดอุดรธานี ที่ดำเนินงานอยู่ส่งผลกระทบต่อศักยภาพการชำระหนี้คืนที่ส่งผลกระทบต่อแนวทางการบริหารจัดการศักยภาพการชำระหนี้คืนของเกษตรกรสมาชิกสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจังหวัดอุดรธานี โดยมีผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ ผู้บริหาร พนักงาน และ คณะอนุกรรมการจังหวัด 10 คน ผู้วิจัยขอเสนอข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยการบริหารจัดการสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจังหวัดอุดรธานี ดำเนินงานอยู่และท่านคิดว่าส่งผลกระทบต่อศักยภาพการชำระหนี้คืนที่ส่งผลกระทบต่อแนวทางการบริหารจัดการศักยภาพการชำระหนี้คืนของเกษตรกรสมาชิกสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจังหวัดอุดรธานี โดยแบ่งเป็น ด้านการผลิต ด้านการตลาด ด้านการเงินและบัญชี และด้านเศรษฐกิจ ตามมุมมองของผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ดังนี้

ด้านการผลิต มุ่งเน้นการคัดสรรพืชพันธุ์การเกษตรที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ สำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร จังหวัดอุดรธานี มีนโยบายการฟื้นฟูอาชีพให้แก่เกษตรกร โดยให้สมาชิกกองทุนที่ได้รับการจัดการหนี้แทนแล้วเข้าร่วมโครงการในการฟื้นฟูอาชีพ ซึ่งจะแนะนำให้ความรู้ ส่งเสริมด้านการผลิต โดยการนำเอาปัจจัยการผลิตอันได้แก่ ที่ดิน ทุน การวางแผนการทำเกษตรและการใช้แรงงาน ความสามารถในการประกอบการผ่านกระบวนการอย่างใดอย่างหนึ่งภายใต้เทคโนโลยีการผลิตใหม่ๆ ผสมผสานกันเพื่อให้เกิดสินค้าและบริการเพื่อตอบสนองความต้องการของมนุษย์ ตรวจสอบผลผลิตให้มีคุณภาพทางการเกษตร ดังผู้ให้ข้อมูลสำคัญท่านหนึ่งได้กล่าวไว้ว่า

“เกษตรกรส่วนใหญ่ขาดความรู้ เทคนิค วิธีการใหม่ ๆ ในการปรับปรุงพัฒนาผลิตของตนเอง ทำให้ผลผลิตที่ได้มีคุณภาพต่ำและได้ปริมาณน้อย”

ได้มีผู้ให้ข้อมูลท่านหนึ่งได้กล่าวเพิ่มเติมว่า

“เกษตรกรขาดการวางแผนการผลิตสินค้าและขาดความรู้ด้านการนำเทคโนโลยีต่าง ๆ เข้ามาประยุกต์ใช้ และผลิตสินค้าตามความนิยม สำนักงานควรเน้นการฝึกอบรมการวางแผนให้แก่เกษตรกร”

นอกจากนี้ยังมีผู้ให้ข้อมูลสำคัญอีกท่านหนึ่งกล่าวไว้ว่า

“เกษตรกรยังขาดความรู้ความเข้าใจในการวางแผนการผลิตให้เป็นไปอย่างมีระบบ เช่นการคัดสรรพืชพันธุ์ทางเกษตรกรให้เหมาะสมกับพื้นที่ ขาดการวางแผนในระยะยาวเกี่ยวกับการผลิต”

ด้านการตลาด มุ่งเน้นมีคนกลางเข้ามารับช่วงและนำสินค้าส่งอีกทอดเพื่อกระจายสินค้า การวางแผนผลผลิตทางการเกษตรที่ตรงกับความต้องการของผู้บริโภคมีการกระจายผลผลิตอย่างทั่วถึง และมีการหาแหล่งรับซื้อผลผลิตทางการเกษตรผู้เสมอ เพื่อให้ราคา ผลผลิตคุ้มค่างกับการลงทุน และมีการวางแผนในการขนส่งผลผลิตเพื่อการจำหน่าย ดังผู้ให้ข้อมูลสำคัญท่านหนึ่งได้กล่าวไว้ว่า

“ราคาผลผลิตซึ่งเกษตรกรไม่สามารถกำหนดเองได้ ต้องเป็นไปตามกลไกของตลาดและเกษตรกรขาดองค์ความรู้ในการเพิ่มช่องทางการตลาดซึ่งจะเปลี่ยนไปตามยุคสมัย ส่งเสริมให้เกษตรกรนำผลผลิตที่ได้มาจำหน่าย ตลาดนัดของเกษตรกร เช่น ชุมชน ตำบล อำเภอ”

ได้มีผู้ให้ข้อมูลท่านหนึ่งได้กล่าวเพิ่มเติมว่า

“ส่งเสริมเกษตรกรให้เข้าฟังระบบของการตลาด และใช้นโยบายการนำการผลิต เพื่อเป็นการวางแผนงานขององค์กรเกษตรกร และพัฒนาการตลาดสู่รูปแบบตลาดออนไลน์”

นอกจากนี้ยังมีผู้ให้ข้อมูลสำคัญอีกท่านหนึ่งกล่าวไว้ว่า

“ส่งเสริมการวางแผนผลผลิตให้ตรงกับช่วงเวลาที่ตลาดต้องการ และพยายามหาแหล่งรับซื้อใหม่ ๆ โดยผ่านพ่อค้าเพียงชั้นเดียว หรือจำหน่ายเองโดยตรง”

ด้านการเงินและบัญชี มุ่งเน้นพยายามลดต้นทุนในการซื้อปุ๋ย โดยใช้ ปุ๋ยอินทรีย์หรือปุ๋ยชีวภาพ สำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรส่งเสริมการจัดทำบัญชีที่เก็บรวบรวม จำแนก และรายงานข้อมูลทางการเงินของกิจการที่เกิดขึ้นในอนาคตให้กับบุคคลภายนอกที่ต้องการข้อมูลทางการเงิน ดังผู้ให้ข้อมูลสำคัญท่านหนึ่งได้กล่าวไว้ว่า

“สนับสนุนการจัดทำบัญชีอย่างเป็นระบบ เพื่อให้เกษตรกรเห็นถึงต้นทุน และผลกำไร”

ได้มีผู้ให้ข้อมูลท่านหนึ่งได้กล่าวเพิ่มเติมว่า

“เกษตรกรส่วนให้มีต้นทุนในการผลิตน้อย และขาดโอกาสที่จะเข้าถึงแหล่งเงินทุนทำให้ไม่สามารถเพิ่มกำลังการผลิตได้ ประกอบกับการที่เกษตรกรขาดวินัยทางการเงิน โดยมาจดบันทึงต้นทุนและผลกำไร”

นอกจากนี้ยังมีผู้ให้ข้อมูลสำคัญอีกท่านหนึ่งกล่าวไว้ว่า

“คำแนะนำให้ความรู้ ในการจัดการจัดทำบัญชีครัวเรือน รายรับ-รายจ่าย รวมถึงบัญชีต้นทุนซื้อ จำหน่าย”

ด้านเศรษฐกิจ มุ่งเน้นให้มีการใช้ประโยชน์จาก พ.ร.บ.คุ้มครองที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ทำให้มีพื้นที่ทำการเกษตรเป็นของตนเอง และสามารถเข้าถึงแหล่งทุนของภาครัฐ เช่น ธกส.

ที่ดินเพื่อเกษตรกรรมเกิดขึ้นมาเพื่อแก้ไขความเหลื่อมล้ำในสังคม แต่ด้วยสภาวะทางสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปประกอบการขยายตัวเศรษฐกิจ อุตสาหกรรมภายในประเทศที่ขยายตัวเพิ่มขึ้นอยู่ตลอดเวลา ทำให้ความต้องการใช้ที่ดินของประชากรไทยมากขึ้น และทำให้เกษตรกรได้รับประโยชน์

จากเช่า หรือ ที่ดินเป็นที่ของตนเองได้รับประโยชน์สูงสุดจากการใช้ที่ดินในการทำการเกษตร ดังนั้น สำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจังหวัดอุดรดิตถ์ ควรมีนโยบายหรือมาตรการในการ สนับสนุน ส่งเสริมเกษตรกรอย่างไรเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์จาก พรบ.คุ้มครองที่ดินฯ เพื่อให้ เกษตรกรมีรายได้ แก้ปัญหาเรื่องการชำระหนี้ของเกษตรกรได้อย่างยั่งยืน

ตั้งผู้ให้ข้อมูลสำคัญท่านหนึ่งได้กล่าวไว้ว่า

“สนับสนุนในการส่งเสริมอาชีพเกษตรกรกรม ให้เกษตรกรมีการใช้ประโยชน์จากที่ดินให้ ได้มากที่สุด”

ได้มีผู้ให้ข้อมูลท่านหนึ่งได้กล่าวเพิ่มเติมว่า

“ส่งเสริมเกี่ยวกับการทำเกษตรเพื่อให้ได้ผลประโยชน์จากที่ดินสูงสุด และให้คำแนะนำใน การวิเคราะห์เพื่อที่เกษตรกรจะสามารถเข้าถึงแหล่งเงินลงทุนได้”

จากการสัมภาษณ์ประเด็นปัจจัยการบริหารจัดการสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนา เกษตรกรจังหวัดอุดรดิตถ์ ดำเนินงานอยู่ส่งผลกระทบต่อศักยภาพการชำระหนี้คืนที่ส่งผลกระทบต่อแนวทางการ บริหารจัดการศักยภาพการชำระหนี้คืนของเกษตรกรสมาชิกสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนา เกษตรกรจังหวัดอุดรดิตถ์ สรุปได้ว่าการดำเนินงาน ได้แก่ มีการส่งเสริมให้ความรู้คำแนะนำต่าง ๆ ให้แก่เกษตรกร มีการชี้แนะแนวทางให้แก่เกษตรกร อยู่เรื่อย ๆ

จากการวิเคราะห์ การบริหารจัดการของสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรสาขา จังหวัดอุดรดิตถ์ที่กำลังดำเนินงานอยู่และคิดว่าส่งผลกระทบต่อศักยภาพในการชำระหนี้ โดยการสัมภาษณ์ ของผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิจัยสรุปเป็นแผนภูมิ และเขียนสรุปเชิงพรรณนาดังนี้

ภาพที่ 2 การบริหารจัดการสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจังหวัดอุดรดิตถ์ดำเนินงานอยู่ส่งผลต่อศักยภาพการชำระหนี้คืน

จากภาพที่ 2 สรุปได้ว่าการบริหารจัดการสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจังหวัดอุดรดิตถ์ ดำเนินงานอยู่ส่งผลต่อศักยภาพการชำระหนี้คืนที่ส่งผล ได้แก่ ด้านการผลิต ส่งเสริมให้ความรู้ทางด้านการคัดสรรเมล็ดพันธ์ต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ ด้านการตลาด ส่งเสริมช่องทางการตลาดให้แก่เกษตรกรโดยผ่านพ่อค้าคนกลางเข้ามารับผลผลิตในพื้นที่ ด้านการเงินและบัญชี ส่งเสริมการจัดทำบัญชีต้นทุนและการวางแผนการทำเกษตรกรรม โดยพยายามลดต้นทุนในการซื้อปุ๋ยเคมีที่เป็นสารเคมีและใช้ปุ๋ยอินทรีย์แทน ด้านเศรษฐกิจ สนับสนุนในการส่งเสริมอาชีพเกษตรกรกรรมให้มีการใช้ประโยชน์จากที่ดินให้ได้มากที่สุด และให้คำแนะนำในการวิเคราะห์เพื่อที่เกษตรกรจะสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้

2. ความคิดเห็นเพิ่มเติมการบริหารจัดการที่ส่งผลต่อแนวทางการบริหารจัดการศักยภาพการชำระหนี้คืนของเกษตรกรสมาชิกสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจังหวัดอุดรดิตถ์ ทั้ง 4 ด้านนี้ ดังผู้ให้ข้อมูลสำคัญท่านหนึ่งได้กล่าวไว้ว่า

“ การชำระหนี้คืน ได้จะต้องมีการบริหารจัดการที่ดี มีการจัดอบรมให้ความรู้ และติดตามผลอยู่เสมอ เพื่อให้เกษตรกรได้กำลังในการชำระหนี้คืน”

ได้มีผู้ให้ข้อมูลท่านหนึ่งได้กล่าวเพิ่มเติมว่า

“การประเมินหนี้ ที่มาของการเป็นหนี้ และความสามารถในการชำระหนี้ของเกษตรกร จากแผนการชำระหนี้รวมไปถึงที่มาของรายได้ เพื่อการชำระหนี้”

นอกจากนี้ยังมีผู้ให้ข้อมูลสำคัญอีกท่านหนึ่งกล่าวไว้ว่า

“ตามแนวทางของกองทุนฟื้นฟูเมื่อเกษตรกรได้รับการจัดการหนี้แล้วจะต้องเข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูและพัฒนาอาชีพด้วยกระบวนการกลุ่ม โดยให้สมาชิกกลุ่มที่มีความชำนาญและเชี่ยวชาญในด้านต่างๆช่วยกันสร้าง/พัฒนาอาชีพ โดยสำนักงานจะคอยส่งเสริมและให้ความรู้เพิ่มเติม”

จากการสัมภาษณ์ประเด็นความคิดเห็นเพิ่มเติมการบริหารจัดการที่ส่งผลต่อแนวทางการบริหารจัดการศักยภาพการชำระหนี้คืนของเกษตรกรสมาชิกสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจังหวัดอุดรดิตถ์ สรุปได้ว่า ตามแนวทางของกองทุนฟื้นฟูเมื่อเกษตรกรได้รับการจัดการหนี้แล้วจะต้องเข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูและพัฒนาอาชีพด้วยกระบวนการกลุ่ม โดยให้สมาชิกกลุ่มที่มีความชำนาญและเชี่ยวชาญในด้านต่างๆช่วยกันสร้าง/พัฒนาอาชีพ โดยสำนักงานจะคอยส่งเสริมและให้ความรู้เพิ่มเติมการชำระหนี้คืน ได้จะต้องมีการบริหารจัดการที่ดี มีการจัดอบรมให้ความรู้ และติดตามผลอยู่เสมอ เพื่อให้เกษตรกรได้กำลังในการชำระหนี้คืนการประเมินหนี้ ที่มาของการเป็นหนี้ และความสามารถในการชำระหนี้ของเกษตรกร จากแผนการชำระหนี้รวมไปถึงที่มาของรายได้ เพื่อการชำระหนี้

บทที่ 5 สรุป

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องแนวทางการบริหารจัดการศักยภาพการชำระหนี้สินของเกษตรกรสมาชิก สำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจังหวัดอุดรธานี ประกอบด้วยวัตถุประสงค์ในการวิจัย ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผลและข้อเสนอแนะดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการบริหารจัดการของเกษตรกรสมาชิกที่ได้รับการจัดการหนี้แทนต่อสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจังหวัดอุดรธานี
2. แนวทางการบริหารจัดการศักยภาพการชำระหนี้สินของเกษตรกรสมาชิกที่ได้รับการจัดการหนี้แทนต่อสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจังหวัดอุดรธานี

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างผู้ให้ข้อมูลในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ตามแนวทางการศึกษาเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และแนวทางการศึกษาเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ดังนี้

1. แนวทางการการศึกษาเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ผู้วิจัยกำหนดประชากรกลุ่มตัวอย่างหรือกลุ่มผู้ให้ข้อมูลในการวิจัย คือ สมาชิกองค์กรเกษตรกรที่ได้รับการจัดการหนี้ โดยการชำระหนี้แทนเกษตรกร จากสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร สาขาอุดรธานี จำนวน 686 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตร Taro Yamane ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 252 คนในการเก็บข้อมูลจากพื้นที่จริงในเขตพื้นที่จังหวัดอุดรธานี เพื่อให้ได้ข้อมูลสำคัญในการวางแผน ศักยภาพในการชำระหนี้ ต่อแนวทางการบริหารจัดการศักยภาพการชำระหนี้สินของเกษตรกรสมาชิกสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจังหวัดอุดรธานี

2. แนวทางการศึกษาเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้บริหาร พนักงานและคณะกรรมการจังหวัด จำนวน 20 คน

กลุ่มตัวอย่างใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เทคนิคการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ คือ ผู้บริหาร พนักงาน และคณะกรรมการจังหวัด จำนวน 10 คน เพื่อให้ได้ข้อมูลสำคัญในการวิเคราะห์ แนวทางการบริหารจัดการศักยภาพการชำระหนี้สินของเกษตรกรสมาชิกสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจังหวัดอุดรธานี

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

1. แบบสอบถาม (Questionnaire)

แบบสอบถาม โดยในแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ข้อคำถามในส่วนนี้จะ เป็นคำถามทั่ว ๆ ไป ได้แก่ รายได้ รายจ่ายและปริมาณหนี้สิน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับปัจจัยด้านบริหารจัดการ ได้แก่ ด้านการผลิต ด้านการเงินและการบัญชี ด้านการตลาด ด้านเศรษฐกิจ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับศักยภาพการชำระหนี้สินของเกษตรกรสมาชิก สำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจังหวัดอุดรดิตถ์

ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามเป็นคำถาม ปลายเปิด ซึ่งสอบถามความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามโดยเปรียบเทียบกันระหว่างการบริหารที่คาดหวังกับบริการที่ได้รับจริง

2. การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview)

สัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview) ผู้บริหาร พนักงานและคณะกรรมการจังหวัด สำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจังหวัดอุดรดิตถ์ ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการพัฒนาประเด็นการสัมภาษณ์เอง ตัวอย่างข้อคำถามเช่น ปัจจัยการบริหารจัดการสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจังหวัดอุดรดิตถ์ ที่ดำเนินงานอยู่และท่านคิดว่าส่งผลต่อศักยภาพการชำระหนี้สินที่ส่งผลต่อแนวทางการบริหารจัดการศักยภาพการชำระหนี้สินของเกษตรกรสมาชิกสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจังหวัดอุดรดิตถ์ในด้านการผลิต ด้านการตลาด ด้านการเงินและบัญชี ด้านเศรษฐกิจ, ปัจจัยการบริหารจัดการสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจังหวัดอุดรดิตถ์ มีการวางแผนนโยบายในปีถัดไปซึ่งท่านคิดว่าส่งผลต่อศักยภาพการชำระหนี้สินที่ส่งผลต่อแนวทางการบริหารจัดการศักยภาพการชำระหนี้สินของเกษตรกรสมาชิกสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจังหวัดอุดรดิตถ์ ในด้านการผลิต ด้านการตลาด ด้านการเงินและบัญชี ด้านเศรษฐกิจ, และความคิดเห็นเพิ่มเติมการบริหารจัดการที่ส่งผลต่อแนวทางการบริหารจัดการศักยภาพการชำระหนี้สินของเกษตรกรสมาชิกสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจังหวัดอุดรดิตถ์ เป็นต้น

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติ

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่
 - 1.1 ร้อยละ (Percentage)
 - 1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean)
 - 1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
2. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ได้แก่
 - 2.1 การหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability) โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient Method) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach)
3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

สรุปผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ที่ 1

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเกษตรกรเพศหญิง จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 52.00 มีสมาชิกในครัวเรือน 3-4 คน จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 45.20 รายได้ต่อเดือน 10,001-20,000 บาท จำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 รายจ่าย 10,000-20,000 บาท จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 45.60 ปริมาณหนี้สิน 100,000 บาทขึ้นไป จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 24.60 และเกษตรกรมีพื้นที่เป็นของตนเอง จำนวน 175 คน คิดเป็นร้อยละ 69.40

ศึกษาระดับการบริหารจัดการของเกษตรกรที่ได้รับการจัดการหนี้แทนต่อสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจังหวัดอุดรดิตถ์ ผลการวิเคราะห์การบริหารจัดการที่ส่งผลต่อศักยภาพในการชำระหนี้ค้ำของเกษตรกรสมาชิกสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจังหวัดอุดรดิตถ์ พบว่าระดับการบริหารจัดการของเกษตรกรที่ได้รับการจัดการหนี้แทนต่อสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจังหวัดอุดรดิตถ์ อยู่ในระดับปานกลางทุกรายการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.47 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.966) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ศักยภาพการชำระหนี้ผู้ตอบแบบสอบถามด้านการเงินและการบัญชี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.69 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.832) รองลงมาคือด้านการตลาด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.59 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 1.161) และด้านเศรษฐกิจและการเมือง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.37 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.968) และด้านการผลิตมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.24 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.906)

ส่วนระดับศักยภาพการชำระหนี้คืนของเกษตรกรที่ได้รับการจัดการหนี้แทนต่อสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจังหวัดอุดรดิตถ์ พบว่า ด้านสามารถชำระหนี้คืนตรงตามเวลา อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.921)

วัตถุประสงค์ที่ 2

แนวทางการบริหารจัดการศักยภาพการชำระหนี้คืนของเกษตรกรสมาชิกสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจังหวัดอุดรดิตถ์ ผลการวิเคราะห์แนวทางการบริหารจัดการสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจังหวัดอุดรดิตถ์ ดำเนินงานอยู่ส่งผลกระทบต่อศักยภาพการชำระหนี้คืนที่ส่งผล ได้แก่ ด้านการผลิต ส่งเสริมให้ความรู้ทางด้านการคัดสรรเมล็ดพันธ์ต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ ด้านการตลาด ส่งเสริมช่องทางการตลาดให้แก่เกษตรกรโดยผ่านพ่อค้าคนกลางเข้ามารับผลผลิตในพื้นที่ ด้านการเงินและบัญชี ส่งเสริมการจัดทำบัญชีต้นทุนและการวางแผนการทำเกษตรกรรม โดยพยายามลดต้นทุนในการซื้อปุ๋ยซื้อยาที่เป็นสารเคมีและใช้ปุ๋ยอินทรีย์แทน ด้านเศรษฐกิจ สนับสนุนในการส่งเสริมอาชีพเกษตรกร ให้มีการใช้ประโยชน์จากที่ดินให้ได้มากที่สุด และให้คำแนะนำในการวิเคราะห์เพื่อที่เกษตรกรจะสามารถเข้าถึงแหล่งเงินลงทุนได้

อภิปรายผล

ผลการวิจัย เรื่องแนวทางการบริหารจัดการศักยภาพการชำระหนี้คืนของเกษตรกรสมาชิกสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจังหวัดอุดรดิตถ์ พบว่า

การบริหารจัดการของเกษตรกรที่ได้รับการจัดการหนี้แทนต่อสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจังหวัดอุดรดิตถ์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านการบริหารจัดการด้านการผลิตอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด เนื่องจากเกษตรกร ขาดความรู้ความชำนาญในการวางแผนในการทำเกษตรกรรม ทำให้เกษตรกรเกิดปัญหาเรื่องต้นทุนการผลิตสูง และผลผลิตมีราคาไม่แน่นอนและเกษตรกรมีการปลูกพืชที่กระจุกตัวไม่กึ่งชนิด ทำให้เมื่อผลผลิตออกสู่ตลาดพร้อมกัน ราคาจึงตกต่ำและในขณะที่บางปีพอสินค้าเกษตรชนิดไหนมีราคาดี เกษตรกรจำนวนมากก็จะหันมาปลูกสินค้านั้น ๆ จึงทำให้ปีต่อมาราคาสินค้านั้นลดลง อีกทั้งเกษตรกรขาดข้อมูลหรือการทำเกษตรกรรมที่ไม่เหมาะสมกับพื้นที่ เป็นสาเหตุของปัญหาการผลิตต่ำกว่าเกณฑ์ ซึ่งสอดคล้องกับ วีระศักดิ์ สมยานะ (2563) ได้กล่าวว่า เกษตรกรมีความต้องการที่จะเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตของตนเอง โดยมีการพัฒนาศักยภาพ ซึ่งเป็นรากฐานของการผลิตที่มีประสิทธิภาพ จนสามารถกำหนดแนวทางในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตให้กับเกษตรกรได้ โดยเริ่มจากใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ จากนั้นทำการวางแผนและควบคุมการผลิตอย่างเป็นระบบ เลือกใช้ทรัพยากรให้เหมาะสมกับการผลิตของตนเอง ดังนั้น สำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจังหวัดอุดรดิตถ์

จัดส่งเสริมการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ความเข้าใจกับเกษตรกร และมีการจัดโครงการฝึกอบรมให้ความรู้แก่เกษตรกรและมีการสนับสนุนเงินทุนเพื่อจูงใจให้เกษตรกรเกิดการสนใจในการทำการเกษตรกรรมตามขั้นตอน และการบริหารจัดการของเกษตรกรที่ได้รับการจัดการนี้แทนต่อสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจังหวัดอุดรดิตถ์ อยู่ในระดับปานกลางทุกรายการ ลำดับรองลงมา คือ การบริหารจัดการด้านเศรษฐกิจและการเมือง อยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจาก สภาวะเศรษฐกิจนั้นระดับ (มหภาค) และจุลภาคของประเทศตกต่ำ สาเหตุเนื่องมาจากระบบเศรษฐกิจฐานรากของประเทศประสบปัญหา อาทิ 1. ปัญหาด้านปัจจัยและฐานทรัพยากรการผลิตเรื่องที่ดินทำกิน 2. ปัญหาด้านทุนการผลิตสูงขึ้น 3. ปัญหาฤดูกาลผลิต 4. ปัญหาตลาด ตลาดเป็นของพ่อค้า แต่การลงทุนและความเสี่ยงเป็นของเกษตรกร เกษตรกรจึงไม่มีส่วนในการตัดสินใจกำหนดราคาตลาด ราคาผลผลิตการเกษตรจึงไม่เป็นธรรมและสภาพภูมิอากาศ การที่ภาคเกษตรกรรมต้องอาศัยภูมิอากาศและน้ำ จึงทำให้ภาคเกษตรกรรมของไทย ได้รับผลกระทบ เมื่อสภาพอากาศแปรปรวน ซึ่งสอดคล้องกับ อิงตะวัน แพลกอินทร์ และภารตี มหาพันธ์ (2561) ได้กล่าวถึง ความหลากหลายทางชาติพันธุ์ วัฒนธรรมและภูมิปัญญาในการประกอบอาชีพที่ส่งผลต่อพัฒนาการทางเศรษฐกิจ ทั้งด้านเกษตรกรรม อุตสาหกรรม พาณิชยกรรมและบริการ ทำให้มีผลผลิตทางเกษตรกรรมและอุตสาหกรรมที่หลากหลาย มีการค้าและบริการที่เจริญรุ่งเรืองก่อให้เกิดผลกระทบ ทั้งเชิงบวกคือ เกิดการลงทุนทางเศรษฐกิจ การผลิตเพื่อการค้า การจ้างงาน การรับวิทยากรต่างชาติ การขยายตัวของชุมชน เป็นแหล่งรายได้ของรัฐ

แนวการบริหารจัดการสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจังหวัดอุดรดิตถ์ ดำเนินงานอยู่ส่งผลต่อศักยภาพการชำระหนี้สินที่ส่งผล โดยแบ่งเป็น ด้านการผลิต ด้านการตลาด ด้านการเงิน และบัญชี และด้านเศรษฐกิจ

ด้านการผลิต มุ่งเน้นการคัดสรรพืชพันธุ์การเกษตรที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ ซึ่งการคัดเลือกพันธุ์จะทำให้เกษตรกรได้พันธุ์พืชที่ทนทานและเหมาะสมสอดคล้องกับสภาวะวิกฤตต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ช่วยให้เกษตรกรสามารถทำการเพาะปลูกได้อย่างต่อเนื่อง โดยผลผลิตไม่ตกต่ำหรือเสียหายมาก เป็นการสร้างภูมิคุ้มกันให้การผลผลิตของเกษตรกร ซึ่งส่งผลการสร้างความมั่นคงทางอาหารและรายได้ ดังนั้น สำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร จังหวัดอุดรดิตถ์ มีนโยบายการฟื้นฟูอาชีพให้แก่เกษตรกร โดยให้สมาชิกกองทุนที่ได้รับการจัดการหนี้แทนแล้วเข้าร่วมโครงการในการฟื้นฟูอาชีพ ซึ่งจะแนะนำให้ความรู้ ส่งเสริมด้านการผลิต โดยการจัดหาเมล็ดพันธุ์จากแหล่งที่เชื่อถือได้ เช่น จากกลุ่ม/เครือข่ายเกษตรกร หรือการจัดทำธนาคารเมล็ดพันธุ์ที่มีการคัดเมล็ดพันธุ์ไว้แจกจ่ายจำหน่าย หรือแลกเปลี่ยนให้กับเกษตรกร เป็นการลดต้นทุนการผลิต และสามารถเพิ่มผลผลิตต่อหน่วยพื้นที่ให้สูงขึ้น เนื่องจาก ทางเลือกหนึ่งที่สำคัญและเกษตรกรควรแก่การปฏิบัติ คือ การจัดการพันธุ์ให้เหมาะสม ให้ความมทนทานและเจริญเติบโต ให้ผลผลิตดี ซึ่งจะช่วยให้เกษตรกรรักษาผลผลิต

สำหรับการบริโภคและจำหน่ายอย่างเพียงพอ และการจัดการพันธุ์ที่ทำได้ง่าย ๆ ก็คือ การคัดเมล็ดพันธุ์ที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ ซึ่งสอดคล้องกับวิจัยของ วิไลลักษณ์ รัตนเพียรธัมมะ (2558) ที่ได้ศึกษาเรื่อง รูปแบบการทำเกษตรประณีตสำหรับผู้สูงอายุ พบว่า ปัจจัยที่ทำให้เกษตรกรประณีตประสบความสำเร็จ ปัจจัยหนึ่ง คือ ปัจจัยทางกายภาพ คือ สภาพพื้นที่ของเกษตรกรที่จะประสบความสำเร็จต้องมีการเลือกรูปแบบการผลิตทางการเกษตรให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ เลือกพันธุ์พืชที่เหมาะสม วางแผนการปลูกตามทิศทางของดินฟ้าอากาศ เพื่อให้สามารถพึ่งพากันได้ เลือกพันธุ์พืชทำให้สามารถปรับเข้าสภาพแวดล้อมที่มีอยู่ในพื้นที่นั้นได้

ด้านการตลาด มุ่งเน้นมีคนกลางเข้ามารับช่วงและนำสินค้าส่งอีกทอดเพื่อกระจายสินค้า พบว่า สำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร มีการวางแผนผลผลิตทางการเกษตรที่ตรงกับความต้องการของผู้บริโภคมีการกระจายผลผลิตอย่างทั่วถึง และมีการหาแหล่งรับซื้อผลผลิตทางการเกษตรผู้เสนอ เพื่อให้ราคา ผลผลิตคุ้มค่ากับการลงทุน และมีการวางแผนในการขนส่งผลผลิตเพื่อจำหน่าย ซึ่งสอดคล้องกับวิจัย กุลชลี พวงเพ็ชร์ (2561) ที่ได้ศึกษา เรื่อง การส่งเสริมการตลาดแบบมีส่วนร่วมของวิสาหกิจชุมชนไร่สานฝัน ตำบลนิคมสร้างตนเอง อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี พบว่า สภาพปัจจุบันการส่งเสริมการตลาดของวิสาหกิจชุมชนไร่สานฝัน เน้นการโฆษณาโดยใช้แผ่นพับและการบอกต่อส่วนการประชาสัมพันธ์ การส่งเสริมการขาย และการขายโดยบุคคลยังไม่ได้ทำอย่างเป็นระบบ ปัญหาสำคัญที่พบ ได้แก่ การขาดแคลนงบประมาณสมาชิกขาดความรู้เรื่องการส่งเสริมการตลาดและการใช้เทคโนโลยี สมาชิกวิสาหกิจชุมชนไร่สานฝันมีส่วนร่วมในการส่งเสริมการตลาดน้อยมากทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการตัดสินใจ ด้านการปฏิบัติ ด้านการรับประโยชน์ และด้านการประเมินผล แนวทางการพัฒนาการส่งเสริมการตลาดของวิสาหกิจชุมชนไร่สานฝัน นอกจากการใช้แผ่นพับ และการบอกต่อ ผู้นำวิสาหกิจชุมชนไร่สานฝันควรให้ความสำคัญต่อการจัดทำป้ายโฆษณา วิชยชุมชน หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น และการใช้สื่อโซเชียล นอกจากนี้ควรให้ความสำคัญต่อการประชาสัมพันธ์ การส่งเสริมการขาย และการขายโดยบุคคล และกระตุ้นให้สมาชิกมีส่วนร่วมในการส่งเสริมการตลาดมากขึ้น

ด้านการเงินและบัญชี มุ่งเน้นพยายามลดต้นทุนในการซื้อปุ๋ย โดยใช้ ปุ๋ยอินทรีย์หรือปุ๋ยชีวภาพ ซึ่งสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร ควรส่งเสริมให้เกษตรกรมีการจัดทำบัญชีที่เก็บรวบรวม จำแนกข้อมูลทางการเงินของเกษตรกรที่เกิดขึ้นเพื่อทำให้เกษตรกรทราบถึง ต้นทุน กำไร ที่แท้จริง และสามารถนำมาบริหารจัดการการเงินของครัวเรือนเกษตรกรได้ ได้แก่ การจัดอบรมให้เกษตรกรด้านการทำบัญชีครัวเรือนเกี่ยวกับการลงทุนทำการเกษตรแต่ละรอบการผลิต เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับวิจัย ญัฐภัทร คำสิงห์วงศ์ และสุภาภรณ์ พวงชมพู (2558) เรื่อง การวางแผนชำระหนี้ของเกษตรกรรายย่อยด้วยบัญชีครัวเรือน กรณีศึกษาลูกค้าเกษตรกรธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขาบางหล่อ อำเภอศรีบุญเรือง จังหวัดหนองบัวลำภู พบว่า ธ.ก.ส. ควรเข้าไปให้

ความรู้และให้คำแนะนำเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีครัวเรือนอย่างสม่ำเสมอเพื่อกระตุ้นให้ลูกค้าเกษตรกรจัดทำบัญชีครัวเรือนได้อย่างถูกต้องและต่อเนื่อง และสอดคล้องกับวิจัย วรลักษณ์ วรณโณ (2559) เรื่อง วิธีการจัดทำบัญชี ต้นทุน และผลตอบแทนของการผลิตปลาสาม กรณีศึกษา กลุ่มผู้ผลิตปลาสาม ตำบลบ้านสาบ อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา พบว่า การจัดทำบัญชี เรื่องเอกสารประกอบ การลงบัญชี ทำให้กลุ่มสามารถหาต้นทุน การผลิตปลาสามแต่ละครั้ง และสามารถรู้กำไรที่แท้จริงของกิจการได้

ด้านเศรษฐกิจ มุ่งเน้นให้มีการใช้ประโยชน์จาก พ.ร.บ.คุ้มครองที่ดินเพื่อเกษตรกรรม เนื่องจาก ที่ดินเพื่อเกษตรกรรมเกิดขึ้นมาเพื่อแก้ไขความเหลื่อมล้ำในสังคม แต่ด้วยสภาวะทางสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปประกอบการขยายตัวเศรษฐกิจ อุตสาหกรรมภายในประเทศที่ขยายตัวเพิ่มขึ้นอยู่ตลอดเวลา ทำให้ความต้องการใช้ที่ดินของประชากรไทยมากขึ้น และทำให้เกษตรกรได้รับประโยชน์จากเช่า หรือ ที่ดินเป็นที่ของตนเองได้รับประโยชน์สูงสุดจากการใช้ที่ดินในการทำการเกษตร ดังนั้น สำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร ควรส่งเสริมและสนับสนุนให้เกษตรกรมีพื้นที่ทำการเกษตร เป็นของตนเอง สอดคล้องกับวิจัยของ วิไลลักษณ์ รัตนเพียรธัมมะ (2558) ที่ได้ศึกษาเรื่อง รูปแบบ การทำเกษตรประณีตสำหรับผู้สูงอายุ พบว่า เกษตรกรที่จะประสบความสำเร็จได้ต้องมีการวางแผนการใช้ประโยชน์จากธรรมชาติให้ได้ประโยชน์ที่คุ้มค่าและยั่งยืน เป็นการสะสมธรรมชาติให้มากที่สุดในพื้นที่จำกัด มีการใช้สอยและอนุรักษ์ให้สมดุลกัน รวมถึงมีการจัดวางแผนของการใช้ประโยชน์จากการผลิตทางการเกษตรได้อย่างเหมาะสม ให้นั้นการบริโภคในครัวเรือนก่อนเพราะช่วยในการลดรายจ่ายที่เหลือจึงจะเป็นการสร้างรายได้โดยเฉพาะผักสวนครัวที่สามารถปลูกหมุนเวียนได้ตลอดทำให้มีอาหารบริโภคได้อย่างต่อเนื่อง และที่สำคัญคือการปลูกไม้ยืนต้นเป็นบ้านนาสำหรับชีวิตในอนาคต หรือเป็นมรดกให้ลูกหลาน นอกจากนี้แล้ว การใช้ทรัพยากร ในพื้นที่เกิดประโยชน์สูงสุด โดยอาศัยการเกื้อกูลของกิจกรรมการผลิตเพื่อลดรายจ่าย รวมทั้งในการปลูกพืชผักเพื่อใช้บริโภคและสอดคล้องกับความต้องการของ ตลาด มีกิจกรรมหมุนเวียนตลอดทั้งปี ทำให้เกษตรกรมีเงินออมตลอดปีอย่างต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1. สำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร ควรให้ความสำคัญเกี่ยวกับด้านการบริหารจัดการด้านการเงินและบัญชี โดยควรกระตุ้นให้เกษตรกรมีการวางแผนการเงินเกี่ยวกับรายรับรายจ่ายรวมถึงการเตรียมความพร้อมในการจ่ายชำระหนี้สิน ทั้งนี้ สำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร ควรออกแบบกิจกรรมการส่งเสริมกระบวนการวางแผนและส่งเสริมอาชีพให้กับเกษตรกร เพื่อให้เกษตรกรรายได้เพิ่มขึ้น นอกจากนี้ ควรกระตุ้นให้มีการจัดทำบัญชีครัวเรือนเพื่อวางแผนการจ่ายชำระหนี้

2. สำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร ควรวางแผนเพิ่มเร่งการชำระหนี้สินของเกษตรกร แบบเหมาจ่ายหรือแบ่งเป็นงวดๆ หรือการออกแบบการใช้ บาร์โค้ด เพื่อชำระหนี้ผ่านแอปพลิเคชันของธนาคารเพื่อความสะดวกและรวดเร็ว ในการชำระหนี้ของเกษตรกร

3. สำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร ควรให้ความสำคัญ ควรให้ความสำคัญในการติดตามและส่งเสริมและพัฒนาอาชีพของเกษตรกร

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

สำหรับการวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษา 2 ตัวแปร คือ ด้านบริหารจัดการ และด้านศักยภาพในการชำระหนี้สิน ดังนั้นในการศึกษาครั้งต่อไป ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับ การวางแผนด้านการเงินและบัญชี การบริหารการเปลี่ยนแปลง หรือ การบริหารคุณภาพโดยรวม ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดประสิทธิต่อการบริหารจัดการองค์กรต่อไปในอนาคต

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมล สถาพร. (2558). กลยุทธ์การตลาดบริการธนาคารพาณิชย์ไทยในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน. *วารสารเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่*, 9 (1), 9-14.
- ก้องภพ วงศ์แก้ว. (2558). *เศรษฐกิจไทย*. กรุงเทพฯ: บิสซิเนส เซอเจอร์รี่.
- กัญญาวีร์ ชาญวิกรัย. (2559). ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการชำระหนี้ของสมาชิกสหกรณ์ยางพาราทองแสนขัน จำกัด จังหวัดอุดรธานี. *วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ*, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.
- กานต์พิชชา กองคนขวา. (2561). มูลเหตุการค้างชำระหนี้ในระบบ : กรณีศึกษาเกษตรกรในจังหวัดพะเยา. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย*, 39 (1), 43-45.
- กุลชลี พวงเพ็ชร์. (2561). การส่งเสริมการตลาดแบบมีส่วนร่วมของวิสาหกิจชุมชนไร่นาน่า ตำบลนิคมสร้างตนเอง อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และศิลปะ*, 11 (2), 9-12.
- จุฑาพร เตยแก้ว. (2559). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการชำระหนี้เงินกู้ของเกษตรกรลูกค้าธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี. *วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ*, มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์.
- เจมส์ ดัสเซียบาร์รี่. (1959). *ทฤษฎีการบริโภคตามสมมติฐานรายได้เปรียบเทียบ*. สืบค้น 19 เมษายน 2563, จาก <http://www.fpo.go.th>
- ฉัตยาพร เสมอใจ. (2559). *การบริหารการตลาด Marketing Management*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- ชนินทร์ พิทยาวิธ. (2559). *การบริหารสินเชื่อสถาบันการเงินนครบวร*. (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: อักษรโสภณ.
- ชลธิชา สุวรรณพิทักษ์ และพัฒน์ พัฒนรังสรรค์. (2560). ปัจจัยที่มีผลต่อการชำระหนี้ตามสัญญาปรับปรุงโครงสร้างหนี้ของลูกค้าหนี้สินเชื่อบุคคล กรณีศึกษา: ธนาคารกสิกรไทยจำกัด มหาชน หน่วยบริหารคุณภาพสินทรัพย์ วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา.
- ณัฐพันธ์ เขจรนันท์. (2561). *การจัดการการผลิตและการดำเนินงาน*. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- ณัฐภัทร คำสิงห์วงศ์ และสุภาภรณ์ พวงชมภู. (2558). *การวางแผนชำระหนี้ของเกษตรกรรายย่อยด้วยบัญชีครัวเรือน กรณีศึกษาลูกค้าเกษตรกรธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขา*

ยางหล่อ อำเภอกศรีบุญเรือง จังหวัดหนองบัวลำภู. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต,
มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ดวงสมร อรพินท์. (2560). การบัญชีการเงิน. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ต้ากู่ล่า อี้ลวามูฟวี. (2559). แบบจำลองสำหรับการวิเคราะห์ความสามารถในการชำระหนี้เงินกู้. สืบค้น
17 เมษายน 2563, จาก <https://en.wikipedia.org>

ดารณี พุทธิวิบูลย์. (2561). การจัดการสินเชื่อ. (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: อาหารการพิมพ์.

ธนพันธ์ ไส้ประกอบทรัพย์. (2559). ระบบการเมือง การพัฒนาเศรษฐกิจกับนโยบายอุดหนุนสินค้า
เกษตรของไทย. วารสารบัณฑิตศึกษามนุษยศาสตร์สังคมศาสตร์, มหาวิทยาลัยขอนแก่น,
2 (1), 12-49.

ธารี หิรัญรัตน์. (2560). การบัญชีเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ปฐมพงศ์ กุ๊กแก้ว และณัฐสพันธ์ เผ่าพันธ์. (2562). ปัจจัยเหตุที่ส่งผลต่อการชำระหนี้เงินกู้ยืมและความ
ผูกพันต่อองค์กรของลูกค้าหนี้สินเชื่อเพื่อการศึกษาในประเทศไทย. วารสารวิชาการและวิจัย
สังคมศาสตร์. 9 (2), 24-25.

พระธำมรงค์รัตนโชโต (สุปัญญารัตน์). (2562). รูปแบบการผลิตและการจัดการการเกษตรแบบพอเพียง
กับการสร้างดุลยภาพชีวิตของเกษตรกรในจังหวัดบุรีรัมย์. วารสารมหาจุฬานาครทรรศน์. 6 (3),
9-12

เพชรน้อย ม่วงงาม. (2558). ศักยภาพของชุมชน กรณีศึกษากิจการจัดตั้งหมู่บ้านปลอดภัย จังหวัด
สุพรรณบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.

ฟาง จู หวง. (2558). แนวทางการพัฒนาความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าระหว่างจังหวัดขอนแก่น
ประเทศไทย กับ นครหนานหนิง สาธารณรัฐประชาชนจีน. วารสารวิทยาลัยบัณฑิตศึกษากิจการ
จัดการ. 6 (2), 7-16.

ภาณุวัฒน์ ชันลา. (2562). การพัฒนาระบบฐานข้อมูลศักยภาพเกษตรกรในกลไกตลาดทุเรียนหลงลับแล
จังหวัดอุตรดิตถ์, วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยอุตรดิตถ์.

มลิวัลย์ ธรรมแสง. (2559). ศักยภาพสู่ความยั่งยืน. กรุงเทพฯ: ชมรมเด็ก.

มูลนิธิชีวิตไทย. (2561). บทบาทและขนาดของการก่อหนี้ในการพัฒนาเศรษฐกิจ. สืบค้น 19 เมษายน
2563, จาก <https://www.landactionthai.org>

ยงยุทธ โกวิทยากร. (2559). วิเคราะห์ปัจจัยภายในของเกษตรกร. วารสารวิชาการปริทัศน์. 4 (2)
11-15.

รัชดาภรณ์ บุญวงศ์. (2561). ปัจจัยที่มีผลต่อการค้างชำระหนี้เงินกู้ของสมาชิกสหกรณ์การเกษตรกระบี่
จำกัดจังหวัดระนอง. วิทยานิพนธ์รัฐกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

รัตนภรณ์ เขาวลิตตระกูล. (2559). ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับหนี้สิน. สืบค้น 19 เมษายน 2563, จาก

<http://www.pbntc.moe.go.th>

- ฤทัยรัตน์ ดวงชื่น. (2558). ปัจจัยที่ส่งผลต่อศักยภาพการชำระหนี้เงินของลูกค้าเงินกู้ ธนาคารเพื่อ
การเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขาจอมบึง จังหวัดราชบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ลภัสสรดา สมบูรณ์. (2559). การบริหารจัดการ. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- วรลักษณ์ วรรณโล. (2559). วิธีการจัดทำบัญชี ต้นทุน และผลตอบแทนของการผลิตปลาส้ม กรณีศึกษา
กลุ่มผู้ผลิตปลาส้ม ตำบลบ้านสาว อำเภอมือง จังหวัดพะเยา. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต,
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- วิชราภรณ์ จันทนุกุล และสัญญา เคนาภูมิ. (2561). กองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา สาเหตุของปัญหาการ
ค้างชำระหนี้. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. 9 (2), 14-16.
- วันรักษ์ มิ่งมณีนาคิน. (2561). ทฤษฎีการบริโภคตามสมมติฐานรายได้สมบูรณ์. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วีระศักดิ์ สมยานะ. (2563). แนวทางการประเมินผลสัมฤทธิ์เพื่อการผลิตที่มีประสิทธิภาพของเกษตรกร
จังหวัดเชียงใหม่. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร. 15 (2), 12-20
- ศุภกร อิมสุข. (2561). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการผัดผ่อนชำระหนี้ของลูกหนี้สินเชื่อสถาบันบริหารจัดการ
ธนาคารที่ดิน (องค์การมหาชน). วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สภาวิชาชีพบัญชีแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์. (2558). แม่บทการบัญชี. กรุงเทพฯ: พี.เอ. ลิฟ
วิง.
- สำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร. (2561). คู่มือการชำระหนี้แทนเกษตรกรกรณีหนี้สถาบัน
เกษตรกร พ.ศ. 2561 (ฉบับที่ 2). สืบค้น 17 เมษายน 2563, จาก <https://frdfund.org/th>
_____. (2562). การติดตามการชำระหนี้เงินคืนของเกษตรกร. สืบค้น 17 เมษายน 2563, จาก
<https://frdfund.org/th>
_____. (2562). ประกาศเรื่องการขึ้นทะเบียนหนี้และการเพิกถอนหนี้ พ.ศ. 2562. สืบค้น 17
เมษายน 2563, จาก <https://frdfund.org/th>
_____. (2562). พระราชบัญญัติกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ: สำนักงาน
งานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร.
_____. (2562). พระราชบัญญัติกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร พ.ศ. 2544 ฉบับแก้ไข. กรุงเทพฯ:
สำนักงานงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร.
_____. (2562). รายงานประจำปีงานจัดการหนี้ 2562. กรุงเทพฯ: สำนักงานงานกองทุนฟื้นฟูและ
พัฒนาเกษตรกร.
_____. (2562). ประวัติกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร. กรุงเทพฯ: สำนักงานงานกองทุนฟื้นฟูและ

พัฒนาเกษตรกร.

สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร. (2563). *ภาวะเศรษฐกิจสังคมครัวเรือนและแรงงานเกษตร*. สืบค้น 17 เมษายน 2563, จาก <http://www.oae.go.th/>

สุปัญญา ไชยชาญ. (2558). *การบริหารการผลิต (Production Management)*. กรุงเทพฯ: พี.เอ.ลีฟวิ่ง.

สุรัสวดี บรรพตเสต. (2559). *ปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการชำระหนี้สินเชื่อประชาชนลูกค้าธนาคารออมสิน สาขาอุบลราชธานี*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี.

อมรศรี รอดบำรุง. (2560). *วารสารการเงินเกษตร*. สืบค้น 17 เมษายน 2563, จาก <https://kuojs.lib.ku.ac.th>

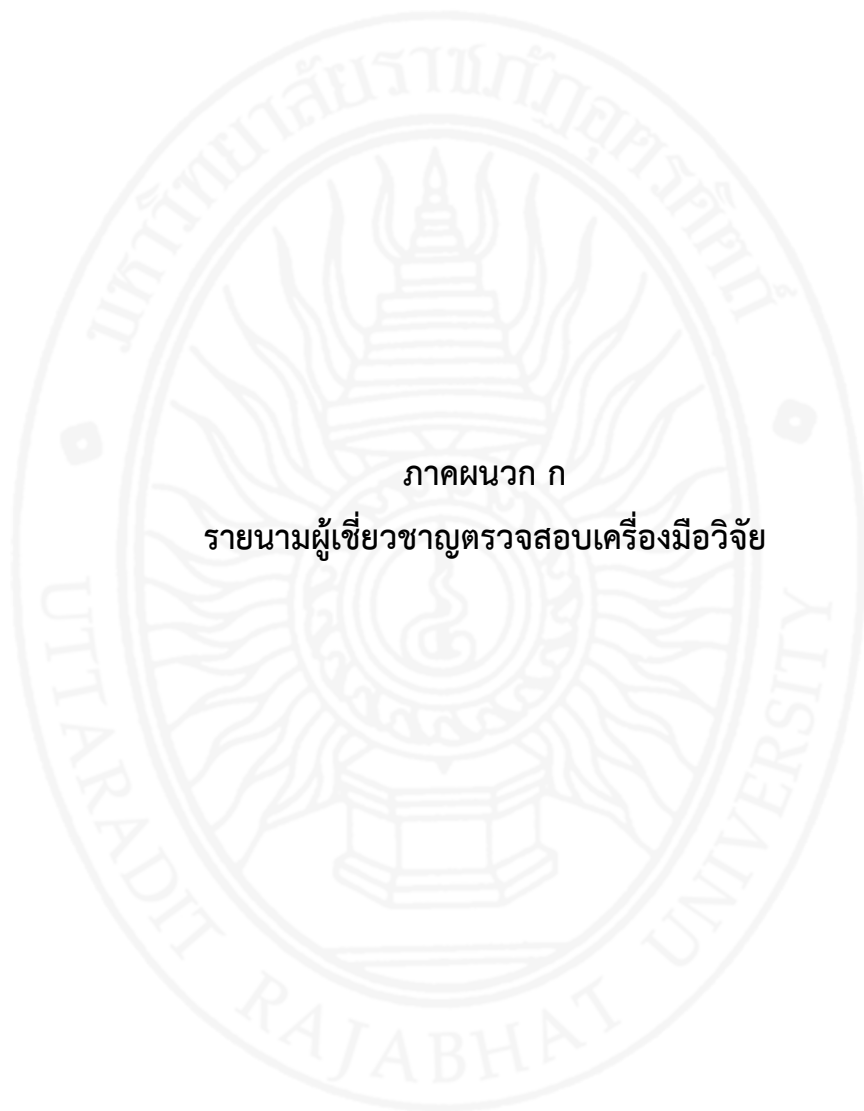
อัจฉราพร โชติพิทักษ์. (2525). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานพุทธศักราช (2525) นิยามหนี้สิน*. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.

อาริษา โพนกุล. (2559). *ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการผลิตชำระหนี้บัตรสินเชื่อเกษตรกร ธ.ก.ส. สาขาระโนด จังหวัดสงขลา*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

อิงตะวัน แพลุกอินทร์ และภารตี มหาจันทร์. (2561). *ฉะเชิงเทรา เมืองสำคัญทางเศรษฐกิจแห่งลุ่มน้ำบางปะกง (พ.ศ. 2398-2554)*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

1. อาจารย์ ดร.สุภัทษลีย์ อ้นไชยะ อาจารย์ประจำหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
2. อาจารย์ ดร.สุรเชษฐ์ บุญรักษ์ อาจารย์ประจำหลักสูตรคณิตศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
3. นางรวยทิพย์ อุตมะ รักษาการหัวหน้าสำนักงานกองทุนฟื้นฟู
และพัฒนาเกษตรกร สาขาจังหวัดอุดรดิตถ์

ภาคผนวก ข
หนังสือราชการ

ที่ อว ๐๖๑๔.๑๐/ว๔๑๐

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตต์
อ.เมือง จ.อุดรดิตต์ ๕๓๐๐๐

๑๔ สิงหาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยเพื่อการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน อาจารย์ ดร.สุภัญชลี อันไชยะ

สิ่งที่ส่งมาด้วย	๑. เนื้อหาบทที่ ๑-๓	จำนวน ๑ ชุด
	๒. ร่างแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์	จำนวน ๑ ชุด
	๓. แบบประเมินความถูกต้องของแบบสอบถาม	จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาวคัคณางค์ จันทร์ศรี นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การบริหารจัดการที่ส่งผลต่อศักยภาพการชำระหนี้สินของเกษตรกรสมาชิกสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร จังหวัดอุดรดิตต์” ซึ่งมี อาจารย์ ดร.ศิริกานดา แหยมคง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในการควบคุมการจัดทำวิทยานิพนธ์

เพื่อความถูกต้องสมบูรณ์เชิงวิชาการของวิทยานิพนธ์ดังกล่าว บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตต์ จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่ง
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.เชาวฤทธิ์ จันจัน)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตต์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๘, ๑๖๔๙

โทรสาร ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๘

นางสาวคัคณางค์ จันทร์ศรี ๐ ๙๗๓๕ ๔๘๙๕ ๙

ที่ อว ๐๖๑๔.๑๐/ว๔๑๐

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
อ.เมือง จ.อุดรดิตถ์ ๕๓๐๐๐

๑๔ สิงหาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยเพื่อการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน อาจารย์ ดร.สุรเชษฐ์ บุญรักษา

สิ่งที่ส่งมาด้วย	๑. เนื้อหาบทที่ ๑-๓	จำนวน ๑ ชุด
	๒. ร่างแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์	จำนวน ๑ ชุด
	๓. แบบประเมินความถูกต้องของแบบสอบถาม	จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาวคณางค์ จันทร์ศรี นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การบริหารจัดการที่ส่งผลกระทบต่อศักยภาพการชำระหนี้คืนของเกษตรกรสมาชิกสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร จังหวัดอุดรดิตถ์” ซึ่งมี อาจารย์ ดร.ศิริกานดา แหยมคง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในการควบคุมการจัดทำวิทยานิพนธ์

เพื่อความถูกต้องสมบูรณ์เชิงวิชาการของวิทยานิพนธ์ดังกล่าว บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่ง มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.เชาวฤทธิ์ จันจัน)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๕๕๕๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๘, ๑๖๔๙

โทรสาร ๐ ๕๕๕๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๘

นางสาวคณางค์ จันทร์ศรี ๐ ๙๗๓๕ ๔๘๙๕ ๙

ที่ อว ๐๖๑๔.๑๐/ว๔๑๐

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
อ.เมือง จ.อุตรดิตถ์ ๕๓๐๐๐

๑๔ สิงหาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยเพื่อการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน นางรวยทิพย์ อุตมะ

สิ่งที่ส่งมาด้วย	๑. เนื้อหาบทที่ ๑-๓	จำนวน ๑ ชุด
	๒. ร่างแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์	จำนวน ๑ ชุด
	๓. แบบประเมินความถูกต้องของแบบสอบถาม	จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาวคัคณางค์ จันทร์ศรี นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การบริหารจัดการที่ส่งผลกระทบต่อศักยภาพการชำระหนี้คืนของเกษตรกรสมาชิกสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร จังหวัดอุตรดิตถ์” ซึ่งมี อาจารย์ ดร.ศิริกานดา แหยมคง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในการควบคุมการจัดทำวิทยานิพนธ์

เพื่อความถูกต้องสมบูรณ์เชิงวิชาการของวิทยานิพนธ์ดังกล่าว บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่ง
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.เชาวฤทธิ์ จันจัน)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๘, ๑๖๔๙

โทรสาร ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๘

นางสาวคัคณางค์ จันทร์ศรี ๐ ๙๗๓๕ ๔๘๙๕ ๙

ภาคผนวก ค
เครื่องมือในการวิจัย

แบบสอบถาม

เรื่อง การบริหารจัดการที่ส่งผลต่อศักยภาพการชำระหนี้คืนของเกษตรกรสมาชิก
สำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจังหวัดอุตรดิตถ์

คำชี้แจง

1. งานวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาศักยภาพในการชำระหนี้คืนของเกษตรกรสมาชิกที่สำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจังหวัดอุตรดิตถ์
2. ผู้ตอบแบบสอบถาม คือ เกษตรกรสมาชิกที่ได้รับการจัดการหนี้ของสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจังหวัดอุตรดิตถ์
3. แบบสอบถามนี้มีทั้งหมด 4 ตอน ดังนี้
 - ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
 - ตอนที่ 2 ระดับปัจจัยด้านการบริหารจัดการที่ส่งผลต่อศักยภาพการชำระหนี้คืนของเกษตรกรสมาชิกสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจังหวัดอุตรดิตถ์
 - ตอนที่ 3 ระดับศักยภาพการชำระหนี้คืนของเกษตรกรสมาชิกสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจังหวัดอุตรดิตถ์
 - ตอนที่ 4 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
4. แบบสอบถามฉบับนี้ใช้สำหรับการศึกษาวิจัยเท่านั้น การตอบแบบสอบถามนี้จะไม่ผลกระทบต่อท่านแต่อย่างใด แต่จะเป็นประโยชน์ต่อสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจังหวัดอุตรดิตถ์
ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้ และขอขอบคุณในความกรุณาของท่านมา ณ โอกาสนี้

นางสาวศันนงค์ จันทร์ศรี

นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

สาขาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด

1. เพศ

- 1.) หญิง 2.) ชาย

2. อาชีพ

- 1.) เกษตรกร 2.) ค้าขาย 3.) รับจ้าง 4.) อื่น ๆ

3. สมาชิกในครัวเรือน

- 1.) 1-2 คน 2.) 3-4 คน 3.) 4-5 คน 4.) 5 คนขึ้นไป

4. รายได้

- 1.) ต่ำกว่า 10,000 บาท 2.) 10,001-20,000 บาท 3.) 20,001-30,000 บาท
4.) 30,001-40,000 บาท 5.) 50,000 บาทขึ้นไป

5. รายจ่าย

- 1.) ต่ำกว่า 10,000 บาท 2.) 10,001-20,000 บาท 3.) 20,001-30,000 บาท
4.) 30,001-40,000 บาท 5.) 50,000 บาทขึ้นไป

6. ปริมาณหนี้สิน

- 1.) ต่ำกว่า 20,000 บาท 2.) 20,001-40,000 บาท 3.) 40,001-60,000 บาท
4.) 60,001-80,000 บาท 5.) 80,001-100,000 บาท 6.) 100,001 บาทขึ้นไป

7. ลักษณะพื้นที่

- 1.) เช่า 2.) พื้นที่ตนเอง

ตอนที่ 2 ระดับปัจจัยด้านการบริหารจัดการที่ส่งผลต่อศักยภาพการชำระหนี้สินของเกษตรกรสมาชิก
สำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจังหวัดอุดรธานี

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ในข้อที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด
(5 = มากที่สุด 4 = มาก 3 = ปานกลาง 2 = น้อย 1 = น้อยที่สุด)

ที่	ระดับปัจจัยด้านการบริหารจัดการที่ส่งผลต่อ ศักยภาพการชำระหนี้สิน	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
ด้านการผลิต						
1	ท่านมีการวางแผนการใช้แรงงานเหมาะสมกับพื้นที่ทำการเกษตร					
2	ท่านมีการปลูกผลผลิตทางการเกษตรต่อไร่อยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสม					
3	ท่านมีการคัดเลือกพันธุ์การเกษตรที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่					
4	ท่านมีการเอาเทคโนโลยีการผลิตใหม่ๆ มาช่วยอำนวยความสะดวกผลผลิตทางการเกษตร					
5	ท่านมีการวางแผนกำหนดระยะเวลาในการทำการเกษตรแต่ละรอบ					
6	ท่านมีการควบคุมการปลูกผลผลิตทางการเกษตรให้เป็นไปตามขั้นตอนที่ถูกต้อง					
7	ท่านมีการตรวจสอบคุณภาพผลผลิตทางการเกษตรอยู่เสมอ					
8	ท่านมีการรวบรวมและควบคุมมาตรฐานผลผลิตทางการเกษตรที่เหมาะสม					
ด้านการตลาด						
1	ท่านพยายามหาแหล่งรับซื้อผลผลิตทางการเกษตรใหม่ๆ อยู่เสมอ					
2	ท่านกระจายผลผลิตทางการเกษตรไปสู่ตลาดและผู้บริโภคอย่างทั่วถึง					
3	ท่านมีผลผลิตทางการเกษตรที่ตรงกับความต้องการของผู้บริโภค					
4	ท่านมีการวางแผนการขนส่งผลผลิตทางการเกษตรให้ถึงมือแหล่งรับซื้อได้อย่างเหมาะสม					

ด้านการตลาด						
5	ท่านมีการจัดจำหน่ายโดยตรงจากผู้ผลิตไปยังผู้บริโภคโดยไม่ผ่านคนกลางใด ๆ					
6	ท่านมีการจัดจำหน่ายผ่านคนกลางเพียงชั้นเดียว					
7	ท่านมีคนกลางเข้ามารับช่วงและนำสินค้าส่งอีกทอดเพื่อกระจายสินค้า					
ด้านการเงินและบัญชี						
1	ท่านมีการทบทวนรายได้-รายจ่าย ทุกเดือน					
2	ท่านมีการจัดมาตรฐานการผลิต เพื่อลดต้นทุนด้านการเกษตร					
3	ท่านพยายามลดต้นทุนในการซื้อปุ๋ย โดยใช้ ปุ๋ยอินทรีย์หรือปุ๋ยชีวภาพ					
4	ท่านหาแรงงานราคาต่ำ เพื่อลดต้นทุนการดำเนินงาน					
5	ท่านนำเงินส่วนตัวมาลงทุนในการทำการเกษตรมากกว่าใช้เงินกู้ยืมในระบบ					
ด้านเศรษฐกิจ						
1	ท่านได้รับประโยชน์จากนโยบายด้านการประกันภัย รายได้ สร้างความมั่นคงด้านรายได้ให้เกษตรกร					
2	ท่านมีการใช้ประโยชน์จาก พ.ร.บ.คุ้มครองที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ทำให้มีพื้นที่ทำการเกษตรเป็นของตนเอง					
3	ท่านสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนของภาครัฐได้ เช่น ธกส.					
4	ท่านมีการใช้ประโยชน์จากข้อมูลดินและการใช้ที่ดินระดับตำบลจากภาครัฐ ทำให้สามารถแก้ปัญหาดินขาดคุณภาพได้					
5	ท่านสามารถเข้าร่วมโครงการการประกันรายได้และผลผลิตได้					
6	ท่านได้รับการคุ้มครองและรักษาประโยชน์จากการจัดตั้งสภาเกษตรกรแห่งชาติ					
7	ท่านมีส่วนร่วมและได้รับการส่งเสริมจากภาครัฐเกี่ยวกับการทำการเกษตรเพื่อให้ได้ผลผลิตสูงสุด และสามารถพึ่งพาตนเองได้					

ตอนที่ 3 ระดับศักยภาพการชำระหนี้สินของเกษตรกรสมาชิกสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจังหวัดอุดรธานี

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ในข้อที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด (5 = มากที่สุด 4 = มาก 3 = ปานกลาง 2 = น้อย 1 = น้อยที่สุด)

ที่	ระดับศักยภาพการชำระหนี้สินของเกษตรกรสมาชิก	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
การชำระหนี้สินตามกำหนด						
1	ท่านชำระเงินครบก่อนกำหนดมีการปรับลดดอกเบี้ย					
2	ท่านสามารถทำเรื่องขอปรับลดงวดชำระหนี้สินตามแผนได้					
3	ท่านสามารถรักษาที่ดินทำกินไว้ได้					
4	ท่านมีการชำระหนี้สินเกิน 5 ปี สามารถไถ่ถอนหลักประกันก่อนกำหนดได้					
5	ท่านสามารถขอสนับสนุนการฟื้นฟูอาชีพผ่านกลุ่มองค์กร					

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของเกษตรกรที่ได้รับการจัดการหนี้ของสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจังหวัดอุดรธานี

.....

.....

.....

.....

แบบสัมภาษณ์ ผู้บริหาร พนักงาน และคณะอนุกรรมการจังหวัด

เรื่อง แนวทางการบริหารจัดการศักยภาพการชำระหนี้สินของเกษตรกรสมาชิกสำนักงานกองทุนฟื้นฟู
และพัฒนาเกษตรกรจังหวัดอุดรดิตถ์

วันเดือนปี ที่สัมภาษณ์.....

ชื่อ.....สกุล.....อายุ.....ปี

เพศ.....สถานที่สัมภาษณ์.....

ตำแหน่ง.....

เวลาเริ่มสัมภาษณ์.....เวลาสิ้นสุดการสัมภาษณ์.....

ประเด็นการสัมภาษณ์

1. ปัจจัยการบริหารจัดการสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจังหวัดอุดรดิตถ์
ดำเนินงานอยู่และท่านคิดว่าส่งผลต่อศักยภาพการชำระหนี้สินที่ส่งผลต่อแนวทางการบริหารจัดการ
ศักยภาพการชำระหนี้สินของเกษตรกรสมาชิกสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจังหวัด
อุดรดิตถ์

1) ด้านการผลิต

.....
.....

2) ด้านการตลาด

.....
.....

3) ด้านการเงินและบัญชี

.....
.....

4) ด้านเศรษฐกิจ

.....
.....

2. ปัจจัยการบริหารจัดการสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจังหวัดอุดรดิตถ์ มีการวางแผนนโยบายในปีถัดไปซึ่งท่านคิดว่าส่งผลต่อศักยภาพการชำระหนี้ค้ำที่ส่งผลต่อแนวทางการบริหารจัดการศักยภาพการชำระหนี้ค้ำของเกษตรกรสมาชิกสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจังหวัดอุดรดิตถ์

1) ด้านการผลิต

.....

.....

2) ด้านการตลาด

.....

.....

3) ด้านการเงินและบัญชี

.....

.....

4) ด้านเศรษฐกิจ

.....

.....

3. ความคิดเห็นเพิ่มเติมการบริหารจัดการที่ส่งผลต่อแนวทางการบริหารจัดการศักยภาพการชำระหนี้ค้ำของเกษตรกรสมาชิกสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจังหวัดอุดรดิตถ์

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ง
แบบประเมินดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

ตารางวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิต่อแบบสอบถาม

งานวิจัยเรื่อง แนวทางการบริหารจัดการศักยภาพในการชำระหนี้ค้ำของเกษตรกรสมาชิกสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจังหวัดอุดรธานี

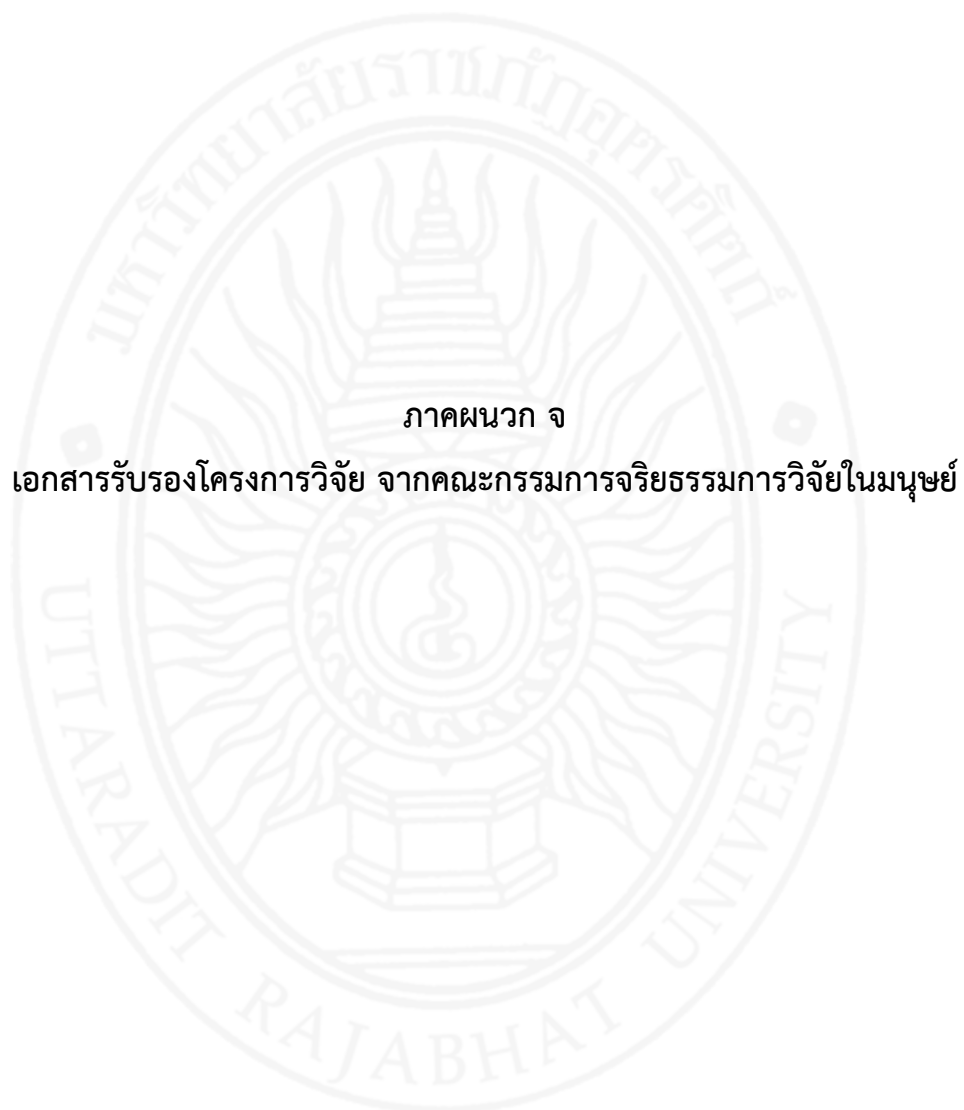
ที่	ข้อความ ระดับความคิดเห็นการบริหารจัดการ	ความคิดเห็นของ			ค่า IOC	ผลการ พิจารณา
		คนที่1	คนที่1	คนที่1		
ด้านการผลิต						
1	ท่านมีการวางแผนการใช้แรงงานได้ เหมาะสมกับพื้นที่ทำการเกษตร	1	1	1	1	ใช้ได้
2	ท่านมีการปลูกผลผลิตทางการเกษตรต่อ ไร่อยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสม	1	1	1	1	ใช้ได้
3	ท่านมีการคัดสรรพืชพันธุ์การเกษตรที่ เหมาะสมกับสภาพพื้นที่	1	1	1	1	ใช้ได้
4	ท่านมีการนำเอาเทคโนโลยีการผลิตใหม่ๆ มาช่วยอำนวยความสะดวกทางการเกษตร	1	1	1	1	ใช้ได้
5	ท่านมีการวางแผนกำหนดระยะเวลาใน การทำการเกษตรแต่ละรอบ	1	1	1	1	ใช้ได้
6	ท่านมีการควบคุมการปลูกผลผลิตทางการ เกษตรให้เป็นไปตามขั้นตอนที่ถูกต้อง	1	1	1	1	ใช้ได้
7	ท่านมีการตรวจสอบคุณภาพผลผลิตทาง การเกษตรอยู่เสมอ	1	1	1	1	ใช้ได้
8	ท่านมีการรวบรวมและควบคุมมาตรฐาน ผลผลิตทางการเกษตรที่เหมาะสม	1	1	1	1	ใช้ได้
ด้านการตลาด						
1	ท่านพยายามหาแหล่งรับซื้อผลผลิต ทางการเกษตรใหม่ๆ อยู่เสมอ	1	1	1	1	ใช้ได้
2	ท่านกระจายผลผลิตทางการเกษตรไปสู่ ตลาดและผู้บริโภคอย่างทั่วถึง	1	1	1	1	ใช้ได้
3	ท่านมีผลผลิตทางการเกษตรที่ตรงกับ ความต้องการของผู้บริโภค	1	1	1	1	ใช้ได้
4	ท่านมีการวางแผนการขนส่งผลผลิต ทางการเกษตรให้ถึงมือแหล่งรับซื้อได้ อย่างเหมาะสม	1	1	1	1	ใช้ได้

5	ท่านมีการจัดจำหน่ายโดยตรงจากผู้ผลิต ไปยังผู้บริโภคโดยไม่ผ่านคนกลางใด ๆ	1	1	1	1	ใช้ได้
6	ท่านมีการจัดจำหน่ายผ่านคนกลางเพียง ชั้นเดียว	1	1	1	1	ใช้ได้
7	ท่านมีคนกลางเข้ามารับช่วงและนำสินค้า ส่งอีกทอดเพื่อกระจายสินค้า	1	1	1	1	ใช้ได้
ด้านการเงินและบัญชี						
1	ท่านมีการทบทวนรายได้-รายจ่าย ทุก เดือนหรือไม่	1	1	1	1	ใช้ได้
2	ท่านมีการจัดมาตรฐานการผลิต เพื่อลด ต้นทุนด้านการเกษตร	1	1	1	1	ใช้ได้
3	ท่านพยายามลดต้นทุนในการซื้อปุ๋ยโดยใช้ ปุ๋ยอินทรีย์หรือปุ๋ยชีวภาพ	1	1	1	1	ใช้ได้
4	ท่านหาแรงงานราคาต่ำ เพื่อลดต้นทุนการ ดำเนินงาน	1	1	1	1	ใช้ได้
5	ท่านนำเงินส่วนตัวมาลงทุนในการทำ การเกษตรมากกว่าใช้เงินกู้ยืมในระบบ	1	1	1	1	ใช้ได้
ด้านเศรษฐกิจ						
1	ท่านได้รับประโยชน์จากนโยบายด้านการ ประกันภัย รายได้ สร้างความมั่นคงด้าน รายได้ให้เกษตรกร	1	1	1	1	ใช้ได้
2	ท่านมีการใช้ประโยชน์จาก พ.ร.บ. คุ่มครองที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ทำให้มี พื้นที่ทำการเกษตรเป็นของตนเอง	1	1	1	1	ใช้ได้
3	ท่านสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนของ ภาครัฐได้ เช่น ธกส. เป็นต้น	1	1	1	1	ใช้ได้
4	ท่านมีการใช้ประโยชน์จากข้อมูลดินและ การใช้ที่ดินระดับตำบลจากภาครัฐ ทำให้ สามารถแก้ปัญหาดินขาดคุณภาพได้	1	1	1	1	ใช้ได้
5	ท่านสามารถเข้าร่วมโครงการการประกัน รายได้ และผลผลิตได้	1	1	1	1	ใช้ได้
6	ท่านได้รับการคุ้มครองและรักษา ประโยชน์จากการจัดตั้งสภาเกษตรกร แห่งชาติ	1	1	1	1	ใช้ได้
7	ท่านมีส่วนร่วมและได้รับการส่งเสริมจาก	1	1	1	1	ใช้ได้

	ภาครัฐเกี่ยวกับการทำการเกษตรเพื่อให้ได้ผลผลิตสูงสุดและสามารถพึ่งพาตนเองได้					
การชำระหนี้คืนตามกำหนด						
1	ท่านชำระเงินครบก่อนกำหนดมีการปรับลดดอกเบี้ย	1	1	1	1	ใช้ได้
2	ท่านสามารถปรับทำเรื่องขอปรับลดงวดชำระหนี้คืนตามแผนได้	1	1	1	1	ใช้ได้
3	ท่านสามารถรักษาที่ดินทำกินไว้ได้	1	1	1	1	ใช้ได้
4	ท่านมีการชำระหนี้คืนเกิน 5 ปี สามารถไถ่ถอนหลักประกันก่อนกำหนดได้	1	1	1	1	ใช้ได้
5	ท่านสามารถของบสนับสนุนการฟื้นฟูอาชีพผ่านกลุ่มองค์กร	1	1	1	1	ใช้ได้

ตารางวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิต่อแบบสัมภาษณ์

ที่	ข้อความ ระดับความคิดเห็นการบริหารจัดการ	ความคิดเห็นของ			ค่า IOC	ผลการ พิจารณา
		คนที่1	คนที่1	คนที่1		
การบริหารจัดการสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร สาขาจังหวัดอุดรดิตถ์ ดำเนินงานอยู่						
1	ด้านการผลิต	1	1	1	1	ใช้ได้
2	ด้านการตลาด	1	1	1	1	ใช้ได้
3	ด้านการเงินและบัญชี	1	1	1	1	ใช้ได้
4	ด้านเศรษฐกิจ	1	1	1	1	ใช้ได้
การวางแผนนโยบายในปีถัดไป						
1	ด้านการผลิต	1	1	1	1	ใช้ได้
2	ด้านการตลาด	1	1	1	1	ใช้ได้
3	ด้านการเงินและบัญชี	1	1	1	1	ใช้ได้
4	ด้านเศรษฐกิจ	1	1	1	1	ใช้ได้

ภาคผนวก จ

เอกสารรับรองโครงการวิจัย จากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

COA No. 049/2020
URU-REC No. 058/63

AF 08-09/1.0

คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตต์
Uttaradit Rajabhat University Research Ethics Committee
27 ถนนอินใจมี ตำบลท่าอิฐ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรดิตต์ 53000 เบอร์โทรศัพท์ 055416601-20

เอกสารรับรองโครงการวิจัย

คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตต์ ดำเนินการให้การรับรองโครงการวิจัยตามแนวทางหลักจริยธรรมการวิจัยในคนที่เป็นมาตรฐานสากลได้แก่ Declaration of Helsinki, The Belmont Report, CIOMS Guideline และ International Conference on Harmonization in Good Clinical Practice หรือ ICH-GCP

ชื่อโครงการ : การบริหารจัดการที่ส่งผลต่อศักยภาพชำระหนี้คืนของเกษตรกรสมาชิกสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจังหวัดอุดรดิตต์

Study Title : Managent thay affects the repayment potential of farmers in members ot Office of Agricultural Development and Development Fund, Uttaradit Province

ผู้วิจัยหลัก : นางสาวคัคณางค์ จันทรศรี

สังกัดหน่วยงาน : บัณฑิตวิทยาลัย

วิธีทบทวน : แบบเร่งรัด (Expedited)

รายงานความก้าวหน้า : ส่งรายงานความก้าวหน้าอย่างน้อย 1 ครั้ง/ปี หรือ ส่งรายงานฉบับสมบูรณ์หากดำเนินโครงการเสร็จสิ้นก่อน 1 ปี

เอกสารรับรอง

1. AF01-10 เวอร์ชัน 1.0 วันที่ 10 พฤศจิกายน 2563	6. สรุปโครงการเพื่อการพิจารณาทางจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ เวอร์ชัน 2.0 วันที่ 30 พฤศจิกายน 2563
2. AF02-10 เวอร์ชัน 1.0 วันที่ 10 พฤศจิกายน 2563	7. โครงการวิจัยฉบับเต็ม เวอร์ชัน 1.0 วันที่ 10 พฤศจิกายน 2563
3. AF03-10 เวอร์ชัน 1.0 วันที่ 10 พฤศจิกายน 2563	8. ประวัติผู้วิจัย เวอร์ชัน 1.0 วันที่ 10 พฤศจิกายน 2563
4. AF04-10 เวอร์ชัน 1.0 วันที่ 30 พฤศจิกายน 2563	9. แบบสอบถาม เวอร์ชัน 1.0 วันที่ 10 พฤศจิกายน 2563
5. AF05-10 เวอร์ชัน 1.0 วันที่ 30 พฤศจิกายน 2563	

ลงนาม:

(รองศาสตราจารย์ ดร.จักรกฤษณ์ พิญาพวงษ์)

ประธานคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตต์

วันที่รับรอง : 03 ธันวาคม 2563
Date of Approval : December 03, 2020
วันหมดอายุ : 03 ธันวาคม 2564
Approval Expire Date : December 03, 2021

ทั้งนี้ การรับรองนี้มีเงื่อนไขตั้งที่ระบุไว้ด้านหลังทุกข้อ (ดูด้านหลังของเอกสารรับรองโครงการวิจัย)

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล นางสาวคัคณางค์ จันทร์ศรี
วัน เดือน ปี เกิด 2 พฤศจิกายน 2536
สถานที่เกิด โรงพยาบาลทุ่งสง
วุฒิการศึกษา พ.ศ. 2559 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
(วัฒนธรรมศึกษาเพื่อการท่องเที่ยว) มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
ที่อยู่ปัจจุบัน 17/13 ถนนเกษมภูาบดินทร์เหนือ ตำบลท่าอิฐ อำเภอเมือง จังหวัดอุตรดิตถ์

